

Büyükşehir ailesi

Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı
Halkla İlişkiler Müdürlüğü

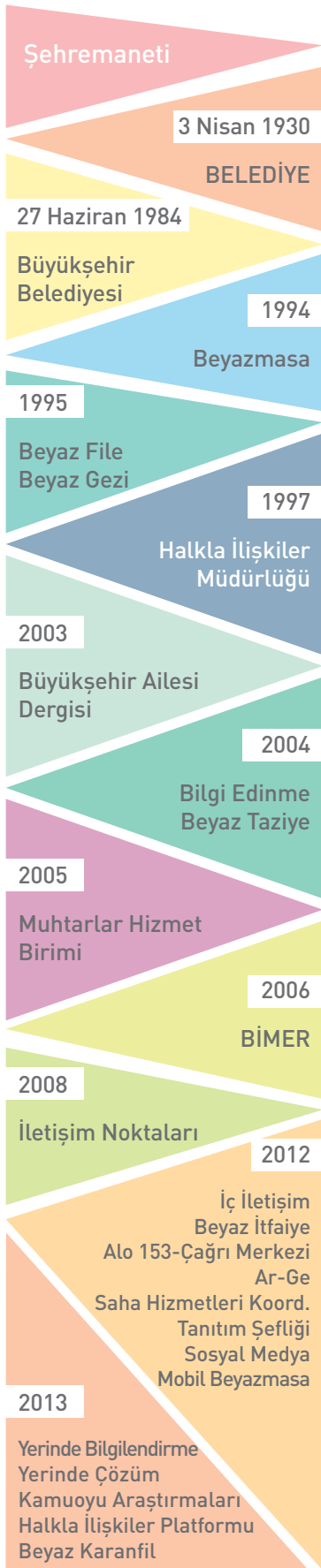
Bir gün bir atış
yaptı ve bütün
hayatı değişti.

İçimizdeki **1**
dünya **1**.si

Herkes onları konuşuyor:
7 güzel adam

Beyazmasa'ya Başvuru Yolları

Beyazmasa'ya başvuru kanalları giderek artmakta ve çözüme ulaşmak kolaylaşmaktadır.

İÇİNDEKİLER

**İstanbul Büyükşehir
Belediyesi Adına Sahibi**
Hüseyin EREN

Genel Yayın Yönetmeni
Atakan YILMAZ

Editör
Gülçin Durman

Yayın Kurulu Başkanı
Yunus Kadakal

Yayın Kurulu
Yunus Kadakal
Gülçin Durman
Hatice Havva Yazıcı
Zeynep Kevser Demirel
Erdem Kaşıkçı

Sanat Yönetmeni
Hatice Havva Yazıcı

Grafik Tasarım
Zeynep Kevser Demirel

Fotoğraf Editörü
Erdem Kaşıkçı

Basım
İstanbul Büyükşehir
Belediyesi Basım Evi

E-posta
dl.bailesi@ibb.gov.tr

Telefon
0212 455 1747

Fax
0212 455 2632

Editörden	4
Sohbet Odası Herkes Spor Yapmalı!	6
Safranbolu Günleri Atamın Mirasını Koruyorum	12
Bizden Haberler İstanbul'un Gelecek Vizyonu İBB Yönetim Kadrosuyla Paylaşıldı	16
Engersiz Paylaşımlar Farklılıklara Bakış Açısı!	18
Şehir Yazıları Üsküdar Kentsel Mekânında Şemsi Paşa Camii ve Külliyesi Üzerine Bir İnceleme	22
Kişisel Gelişim IQ mu, EQ mu?	26
Deneme Emanet	29
İçimizden Biri Esas mühim olan, hafız olmak değil hafız ölmektir aslında... ..	30
Bizden Haberler Karanlıkta Dialog	34
Gezi Afyonkarahisar gezimizden kalanlar	34
Deneme Az Laf Çok Mana	39
İnceleme Yedi Güzel Adam	40
Veda Bir Hoş Seda	47
Oyuncak Müzesi	48
Teknoloji Odası	50
Tiyatro Türk Tiyatrosu ve Müzik.....	52
İki Görüş	54
Güzel Şeyler Çay vakti	60
Anma Yahya Kemal'in ardından	62
Web Günlüğü	64
Düşün Cevap Ver/Aramızdan Ayrılanlar	66

E ditörden

Yeniden merhabalar,

Karlı bir kış yaşadık, bu sene. Şehir, karla beraber unuttuğumuz bir yüzünü, hâlini daha gösterdi bize. Karlı günlerde, şehir daha bir sessizleşti, yavaşladı sanki. Karın böyle bir özelliği var işte. Örtüyor, koruyor, saklıyor.

Eskiden kışa, soğuk günlere bambaşka anlamlar vererek yaşardık. Şimdi ise istatistik ve raporlardan gözümüzü, aklımızı alamıyoruz. Hava biraz soğuduğunda, kar yağmaya başladığında 'İklim Değişikliği' diye isimlendirilen bir olgu hayatımızı kuşatıyor. Artık kar, yağmur o eski kar, eski yağmur değil sanki. İnsanoğlunun elleri nasıl dünyanın ölçüsünü, dengesini bozduysa; bir şekilde bundan havamız da, bulutlarımız da, rüzgârımız da etkilendi...

Şimdi de biraz rakamlar konuşsun; deniyor ki küresel sıcaklık son 150 yıl içerisinde yaklaşık olarak 0,8 °C yükselmiş ve yükselmeye de devam ediyormuş. Sıcaklık artışı, insan ve doğa sistemleri açısından gittikçe daha da tehlikeli bir hâl alıyormuş. Birleşmiş

Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi gereğince, sıcaklık artışının aşağıya indirilmesi hedefleniyormuş. Ancak işte bu noktada, büyük bir soru devreye giriyormuş!

'Bunu nasıl başarabiliriz?'

Aslında sorulması gereken esas soru, belki de şudur: 'Bunu yapmayı gerçekten de istiyor muyuz acaba?'

Gelelim yeni sayımıza;

Bu sayıda, iki başarılı isimle röportaj yaptık. Ağaç AŞ'de görev yapan Mehmet Kazan, aynı zamanda bir sporcu. Milli golfçü Mehmet Kazan'ın, fazla aşına olmadığımız bu spor dalıyla ilgili anlattıkları ilginizi çekecek. Mezarlıklar Müdürlüğü'nde görevli, Alpcan Çelik ise geçtiğimiz günlerde Hırvatistan'ın Zagreb kentinde gerçekleşen Dünya Kur'anı Kerim'i Güzel Okuma yarışmasında 1. olmuş genç bir arkadaşımız.

Son günlerin en revaçta beldelerinden Safranbolu, tarihi ve kültürüyle geçtiğimiz günlerde Feshane'de idi. Safranbolu Günleri'ni sizler için takip

ettik ve Belediye Başkanı Necdet Aksoy ile bir sohbet gerçekleştirdik.

KÜLTÜR AŞ'de görev yapan Selma Gürbey Taşdelen bültenimizde ilk defa bir yazısıyla yer alıyor. Selma Gürbey Taşdelen'in farklılıklarımıza dikkat çektiği yazısını beğeneceğinizi umuyoruz. Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü'nde görevli Pelin Narin Tekinsoy, bu sayımızda 'IQ mu EQ mu?' diye soruyor. Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nden Beyza Çelebi ise bir Sinan şaheseri olan Şemsipaşa Külliyesi'ni incelediği bir yazısıyla bültenimizde." Yedi Güzel Adam" son günlerde çok konuşuluyor, dizisi izleniyor, kitapları okunuyor. İşte, bu son günlerin fenomeni "Yedi Güzel Adam"ı Deprem ve Zemin İnceleme Müdürlüğü'nden Sezgül Karcioğlu inceledi ve yazdı. Yakın bir zamanda emekli olan, Mehmet Ersoy ise 'Veda' yazısı ile yıllarını verdiği İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne elveda dedi...

Yeni sayılarda buluşmak ümidiyle...

Kar Mûsikîleri

Varşova 1927

Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu.
Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu.

Bir kuytu manastırda duâlar gibi gamlı,
Yüzlerce ağızdan koro hâlinde devamlı,

Bir erganunun âhengi yayılmakta derinden...
Duydumsa da zevk almadım İslav kederinden.

Zihnim bu şehirden, bu devirden çok uzakta,
Tanbûri Cemil Bey çalıyor eski plâkta.

Birdenbire mes'ûdum işitmek hevesiyle
Gönlüm dolu İstanbul'un en özlü sesiyle.

Sandım ki uzaklaştı yağan kar ve karanlık,
Uykumda bütün bir gece Körfez'deyim artık!

Yahya Kemal Beyatlı

Herkes Spor Yapmalı!

Çin'de golf

Rivayete göre, çok çok eski zamanlarda Çinliler topa değnekle vurarak 'Chiwan' denilen bir çeşit oyun oynarlarmış. Derken, bu oyun Orta Çağ döneminde Çin'e gelen tüccarlar tarafından da benimsenip sevilmiş ve Çin'den taaaaa Avrupa topraklarına kadar gidivermiş. Ve Batı'da çok daha sevilip benimsenmiş. O zamanlar 'Chiwan' denilen şimdilerde ise golf olarak bildiğimiz bu oyun artık, dünyaca tanınan ve son yıllarda da iyice popülerleşmiş bir spor dalı.

Yalnız, golfün daha çok toplumun belli bir kesimine özgü olduğuna dair çok yaygın bir kanaat var ki, aslında bizde yakın bir zamana kadar bu düşünceyi taşıyorduk. Ta ki, Mehmet Kazan'la tanışana değin...

“Doğrusu, bir kere başarıyı yakaladın mı bunun sana kattığı ayrı bir havası da oluyor, yani.”

1981 senesinde, Malatya Pötürge’de dünyaya gözlerini açan Mehmet Kazan; Ağaç AŞ’nin Üretim Lojistik Müdürlüğü’nde görev yapan bir golfçü, kısa zamanda kazandığı başarılarla kurumunun da gurur kaynağı olmuş milli bir sporcu da aynı zamanda. Mehmet Bey’le Alibeyköy’deki Ağaç AŞ Genel Müdürlüğü’nde soğuk bir günde sıcak bir sohbet gerçekleştirdik.

Mehmet Bey, golf aslında bizim çok da aşına olduğumuz bir spor dalı değil. Daha çok zengin kesime hitap ediyor diye biliniyor. Sizin nereden aklınıza geldi bu sporla meşgul olmak?

Benimki, tamamen tesadüfen oldu. Golf federasyonu ile Türkiye Engelliler Spor Yardım ve Eğitim Vakfı’nın birlikte düşünmüş oldukları bir milli takım oluşturma projeleri vardı. Bende, arkadaşları desteklemek için o programa gitmiştim.2007 senesinin

Peki, daha önceleri spor yapar mıydınız?

Evet, yapardım. Eskiden, tekerlekli basketbol ile Beşiktaş Engellilerde futbol da oynamıştım. Sporla hep içli dışlıydım ben aslında. Hayalimde de, okçulukla uğraşmak vardı, doğrusu. Fakat okçuların antrenmanları hafta içi olduğu, okçulukla meşgul olamadım. Fakat golfte, antrenmanlar hafta sonları yapılıyordu. Böyle de olunca, bende golfe başladım. Antrenman saatlerinin benim hayatıma uyması nedeniyle; bu sefer, daha da rahat spor yapmaya başladım. Çünkü hem çalışıp hem de rahatça antrenmanlarıma gidebiliyordum. O zamanlar da, etrafımızdaki insanlar da çok önyargılı idiler. ‘Golf, zengin işidir, herkes yapamaz’ diye bir kanaat da çok yaygındı. Tabii bu bir bakıma da doğru da sayılır; çünkü bizim kullandığımız malzemeler gerçekten pahalı. Mesela, klap dediğimiz sopalarımız... Bir

<http://rcga.org/cgfh>

23 Nisan günü idi. Seçmeleri de Alman Milli Takımı’nın baş antrenörü yapıyordu. İşte, o gün benim de bir vuruş yapmamı istediler. Bende vurdum. Vuruşuma çok şaşırdılar. Daha önceden, oynamış mıydın diye sordular. Hâlbuki ben o güne kadar, hayatımda hiç golf oynamamıştım. Derken, o gün benim adımları da listeye yazdılar.

de sadece klap da değil, başka malzemeleri de var bu sporun. Kıyafetleri de farklıdır. Bunların hepsi, tabii ki belli bir maliyeti de gerektiriyor. Eğer bu işi yapacağım diyorsan, haliyle belli bir parayı da gözden çıkarman gerekiyor.

Ancak şöyle de bir şey var, şu anda en kaliteli golf sopalarının fiyatları 12-13 bin Euro gibi. Fakat aslında buna da

gerek yok. Çünkü en iyi sopaya sahip olabilirsiniz belki, ancak bunu kullanacak yeteneğin de sizde olması lazım. Sonra, bir çalışma programına da sahip olmalısınız; ayrıca çok çok antrenman da yapmalısınız. İyi malzeme

Golf Topları

aldın ama iyi vuramıyorsun; işte o zaman da olmaz yani. Vermiş olduğun, onca para boşa gider işte... Sonuçta başlarken federasyonun bize vermiş olduğu malzemeler vardı, onları kullandım. Belli bir aşamadan sonra da bu malzemeleri değiştirme ihtiyacı hissettim. Çünkü kişinin performansının artmasında, malzemelerinde büyük bir etkisi oluyor. Sonuçta, iyi sonuçlar elde etmek istiyorsan senin de iyi bir marka kullanman lazım. Tabii bunun da, hemen başlangıçta değil de belli bir aşama kat ettikten sonra gerçekleşmesi lazım.

Golf ile tanıştıktan sonra hayatınızda da değişiklikler oldu mu hiç?

Tabii, olmaz mı? Doğrusu, bir kere başarıyı yakaladın mı bunun sana kattığı ayrı bir havası da oluyor, yani. Çünkü o camianın içersinde de ayrı bir yerin oluyor, takdir görüyorsun. Bunların hepsi de çok güzel şeyler. Başarı geldikçe, insan daha da özgüvenle çıkıyor diğer müsabakalara. Böylece, daha da enerjik oluyorsunuz. Golfe başladıktan sonra, benim bazı rahatsızlıklarım da düzeldi. Mesela, uzun süre ayakta durduğumda zorlanırdım ama spor yaptıkça daha rahat hareket

etmeye başladım

İnsanlarla ilişkilerinizi nasıl etkiledi golf sporu?

İlginçtir, golf ile ilgilenmeye başladıktan sonra, mesleğimde daha da başarılı olmaya başladım. Ben antrenmanlarımı, hafta sonları sabahın erken saatlerinde yapıyorum. Sahaya gitmeden önce de, işime uğruyorum. Mesela, sabah saat yedi sularında önce işyerime bir uğruyor ve yapacak işlerim varsa hemen onları yapıyorum. İşimi bitirdikten sonra da antrenmana gidiyorum. Yani, ben iş konusunda bu sporla uğraşmamın hiçbir sıkıntısını yaşamıyorum. Tam tersine, rahatlıyorum sahada. Oradaki ortam da insanı etkiliyor, farklı bir çevre, değişik bir ortam. Kavga yok, küfür yok orada!

Golf sporunun, bir felsefesi de varmış, öyle mi?

Tabii olmaz mı? Sahaya saygı, oyuncuya saygı vardır golftte. En azından, seyirciler dâhil herkesin sessiz olması gerekir. Kimseden, çıt çıkmaması lazımdır. Günümüzde, en basit bir karşılaşmada dahi bir kavga çıkıyor. Ama golftte bunların hiçbirisiyle karşılaşmazsınız. Zaten karşılaşmanın başında herkes birbirine başarılar diler, bitirirken de yine başarı dileyerek karşılaşmayı bitirir.

Golf Sopaları

Bu sporun en önemli farkı bu mudur sizce?

Tabii ki, golf sporunun en önemli farkı, saygın bir spor olmasıdır. Sonra doğayla iç içe olması da onu diğer spor dallarından ayırır. Bir kere, temiz havada doğayla baş başasınız, sonra kavga yok gürültü yok. Kardeşlik ve barış bu sporun en önemli özellikleridir aslında. Biz, maalesef sporu hep bir savaş alanına çeviriyoruz. Gerek yok ki hiç bunlara!

Genel hatlarıyla, bize golf sporunu anlatabilir misiniz biraz? Nasıl oynanır golf?

Golf parkuru 18 çukurdan oluşur. Bunların da belli bir metrajı vardır. Sahanın 5 parkuru 500 metrenin üstünde; 3 parkuru da 130-140 yani 200 metreye yakın bir uzaklıktadır. Geri kalan 8 parkur ise 400 e yakın mesafededir. İşte, bu 500 metreyi oyuncunun 5 vuruşla bitirmesi gerekir. Golfun bir diğer farklı yanı da, handicap puanlarıdır. Yani sahada hata yapma oranına verilen isimdir handicap puanı. Mesela kiminin '10' olur puanı, kiminse '20'. Mesela bazı yarışmacılar '0' puana kadar düşürebiliyorlar handicap puanlarını. Bir golfçunun hedefi, tabii ki '0' olmalıdır. Benim, şu an için handicap puanım '13'. Bu şu demektir; yani ben sahada '13' kere hata yapabilirim yani. Saha da 80 vuruş yaptın mesela ve bunlardan da 13'ü hatalı olduysa; 13 'ü 80'den

çıkıyorlar. İşte skor da böyle ortaya çıkıyor. Tabii, sen derece yaptıkça o handicapın da düşüyor, '0' a kadar iniyor. Tabii, daha önceleri yani ilk başladığım zamanlarda, '30' du handicapım, zamanla '20'ye düştüm. Şu anda ise '12' handicapla oynuyorum.

Bu, gerçekten de iyi bir sayı değil mi?

Tabii ki, iyi ama ama daha iyisi de olabilir. Büyük sporcular mesela, onlar eksinin altında oynuyorlar. Benim de 5 parkuru 4'le bitirdiğim oluyor mesela. 4 parkuru 3'le bitirdiğim de oluyor.

Bu oyundaki en önemli hususlar nelerdir?

Golfta, bir kere sabır ve dikkat çok önemlidir. Konsantrasyonun da çok iyi olması lazım, çünkü böyle olmazsa stres yapabilirsin.

Bir golfçüde, hangi özelliklerin olması gerekir?

Şimdi bakın, bu sporu herkes yapabilir. Ancak, önemli nokta oyuncunun hem bu spora çok zaman ayırması; hem de sabırlı olmasıdır. İnsanlar, sahaya adımını atar atmaz hemen iyi vuruşlar yapmak istiyor. İyi vuruşlar yapmak öyle dışarıdan görüldüğü kadar kolay değil aslında. Bunun için, çok çalışmak lazım. 2007 senesinden bu yana, çalışıyorum ben. Bu sporda, önemli olan mesafenin kısa ve vuruşun da düzgün olmasıdır. Bu beceri de, ancak zamanla ve çok çalışmakla kazanılabilir. Her şeyde olduğu gibi, golf becerisi de çalıştıkça gelişir. Bakın 2007'den bu yana 4 tane birinciliğim var benim. Bunlar çalışmadan olacak işler değil yani...

Antrenman düzeniniz nasıldır? Turnuvalara nasıl hazırlanırsınız?

Antrenmanlarımı hafta sonları, Kemer'de yaparım. Pilates de yapıyorum, bu arada. Çünkü fazla esnek değilim ben. Esneklik kazanmak için de pilates yapıyorum. Yalnız, sizin vesilenizle şunu da söylemiş olayım;

bilinenin aksine pilates kadın sporu değildir! Golf yaparken, kuvvet çok önemlidir. Ancak kuvvet kadar esneklik de gerekiyor sporcuya. Yalnız pilates yaparken insanın biraz da boş gazına dikkat etmesi gerekiyor (gü-lüşmeler)

Kış günlerinde, antrenmandan ziyade pilates yapıyorum. Kiloma de çok dikkat ediyorum. Çünkü 80 kilonun üstüne çıktığımda, müsabakalarda sıkıntı yaşayabiliyorum. Birde zayıfsan eğer, esnekliğinde o oranda artıyor. Benim yaptığım pilates, o bilinen toplu

yapılan pilates değil yalnız! Bir hoca eşliğinde, yapıyorum ben pilatesi. İşte, vuruş yaptığımız şekillerle alakalı olarak makinelerle çalışıyorum.

Turnuva öncesinde, mutlaka antrenmanlarımın sayısını arttırırım. Bazen antrenman sayısını 4'e, hatta 5 güne kadar çıkardığım da oluyor. Eğer başarı istiyorsanız, iyi bir antrenman yapmanız şarttır. Durduk yerde, başarı gelmez çünkü.

Kendinize örnek aldığınız bir sporcu var mı?

Tiger Woods

Tabii ki var! Tiger Woods, mesela! Şu anda dünya sıralamasında zirvede değil ama en çok onunla sesini duyurdu golf sporu. Bende biraz ona benziyorum ya! (gülüşmeler)

Şöyle, dünya geneline baktığımızda hep yabancı ülkelerdeki sporcuların başarılı olduğunu görüyoruz. Ama aslında onlar çok da başarılı değil. Kendi adıma ben çok kötüyüm; eğer ben çok iyi oynarsam, bunlar da birinci olamazlar yani. İşte ben, hep böyle düşünürüm. Bakın, öncelikle bizler, yani bu ülkenin sporcuları kesinlikle olması gerektiği gibi antrenman yapmıyoruz. Sistemli antrenman yapmış olsak, biz onlardan çok daha iyi oluruz zaten.

Aslında hepimiz spor yapabiliriz ama bizim spordan ne anladığımız da çok önemli. İşte ben spor yapayım da, sonra böyle milyon dolarlık para kazanan sporcular gibi olayım diyerek spora başlıyor çoğu insan. Niyet böyle olunca, sonuç da pekiyi olmuyor haliyle...

Gelecek için neler düşünüyorsunuz? Hedefleriniz de neler var?

Öncelikle, golfe devam edeceğim. Hedefimde de olimpiyatlarda derece yapmak var. Golf, 2016 olimpiyatına alınmadı ama engelliler için Rio'da gösteri niteliğinde de olsa bir şampiyona olacak. O yüzden Rio, 2020 Olimpiyatları için de önemli bir yer. Orada yapacağımız skorlar, oyunlar önemli. Çünkü, Engelli Golfu 2020 Paralimbik Oyunlarına alınırsa, hazırlıklı olmamız da lazım. Bu yüzden, 2016'da, 2020'de önemli. Hedef buralarda, iyi skorlar çıkarmak. Golf, Paralimbik Oyunları'na alındıktan sonra da önemli olan zaten iyi oyunlar ser-

gilemek. Bizim yaptığımız iş de Türkiye'de bir ilk olsun inşallah. Engelli olabiliriz ama bu bizim golf oynamamıza engel değil ki...

Çok haklısınız. Siz, kısa zaman içerisinde elde ettiğiniz başarılarla diğer engelliler için de bir örnek teşkil ediyorsunuz aslında. Sizi gördükten sonra da heves edip bu spora yönelenler olmuştur herhalde.

Golf camiasında, benim haricimde bir engelli sporcu daha var. Ama ben, başka spor dallarındaki arkadaşlarla da sürekli olarak görüşüyorum. Elbette başarılar fark ediliyor, elbette takdir ediliyor, konuşuluyor. Neticede 2007 senesinden 2014'e, 4 tane birincilik sıdırmak tabii ki kolay bir iş değil. Başarı mıdır, peki bu? Tabii ki başarıdır. Ama keşke daha fazlası olsaydı. Açıkçası ben şöyle düşünüyorum; eğer biz kısa bir süre içerisinde buralara kadar geldiysek üst seviyeleri de çabuk bir şekilde bitirmemiz gerekiyor.

Uzun yıllardır Ağaç AŞ'de görev yapıyorsunuz; gördüğümüz ve anladığımız kadarıyla da şirketiniz de sizi çok destekliyor.

Evet, on dört senedir Ağaç AŞ'de, ön muhasebeci olarak çalışıyorum. Başladığım, ilk günkü görevime devam ediyorum. Buraya alınan ürünlerle alakalı, giriş işlemlerini gerçekleştiriyorum. İşimi ve şirketimi de çok seviyorum, bu arada.

Sağ olsunlar, şirketim, yöneticilerim beni destekliyorlar. Buradaki tek milli sporcuyum zaten. İş ile sporu bir arada yürütmek de zor bir şey aslında. İnanın, bütün yöneticilerimiz benim-

le üzülmüş benimle seviniyorlar. Yani çok önemsiyorlar benim çalışmalarımı. Şirketimin ve yöneticilerimin, çalışmalarına pozitif bakmaları çok önemli. Böyle olmasa, zaten tökezler durur insan. Buradaki ortam ve çalışma arkadaşları bana bakış açısı da çok önemli. Çünkü çalıştığınız birimdekiler, sizin başarılarınızla ilgilenmeye de bilir yani. Çalışma arkadaşlarının, teşvik ve takdirleri de beni çok motive ediyor doğrusu.

Son olarak Büyükşehir Ailesi üyelerine neler söylemek istersiniz?

Herkes, spor yapmalı! Ama insanlar bir tesiste spor yapmaya gittiklerinde, kendilerinden sonra başka insanların da gelip orada spor yapacaklarını da unutmazlar. İnsanlarımız yapmasalar da gidip bir golf sahasını görmeliler bence. Şimdi insanlar bir futbol sahasına, basketbol salonuna gezmeye gidiyor ama golf sahasına giden hiç olmuyor.

Yalnız şöyle bir konu var Mehmet Bey; insanlarımız golften çekiniyorlar sanki. Bu sporun, daha çok zengin kesime hitap ettiği düşünülüyor.

Eğer gelmek isterseniz, sahalardaki hocalar yardım ederler size. Eskiden, yani bu işin içine girmeden önce bende öyle düşünüyordum. Aslında bu işe zengin sporu diye de bakmam lazım. Yani yabancı ülkelerde her sınıftan insan bu sporu oynuyor. Nasıl insanlar toplanıp halı sahada futbol oynuyorlarsa, aynı şekilde golf sahasında da toplanılıp spor yapılabilir. Tabii, bizde saha sıkıntısı da var. Yurtdışında bakıyorsunuz ki, 400.00 nüfuslu küçük şehirlerin dâhi 10-12 tane golf sahası olabiliyor. Türki-

Mehmet Kazan Kimdir?

1983 yılında Malatya - Pötürge'de dünyaya geldi. 2007 senesinde, bir tesadüf eseri golf ile tanıştı. 2010 senesinde aldığı birincilikle, dikkatleri üzerine çekti. Kısa zaman içerisinde de, bu sporda önemli başarılarla imzasını attı. Mehmet Kazan halen, Ağa AŞ'de görev yapmakta.

ye'de ise sadece Antalya da bir kaç saha var. İnsanlar, sahalara bakarak ülkelere geliyorlar zaten. Emin olun, İstanbul'da merkezi yerlere yakın saha olsaydı; golf oynayanların da sayısı çok olurdu. Çünkü İstanbul gibi 15 milyonluk bir şehirde en azından 10 tane saha olması lazım. Mesela Haliç'te bir golf sahası olsa, siz gitmez misiniz? Gidersiniz... Özellikle golf sporu için yerel yönetimler devreye girerse, gelecekte çok güzel şeyler yaşayabiliriz.

Büyükşehir Ailesi Dergisi olarak, bir Büyükşehir Ailesi üyesi olan Milli Sporcumuz Mehmet Kazan'a spor hayatında daha nice nice başarılar diliyoruz. Yolu ve bahtrâçık olsun...

Dereceleri;

2010 Türkiye Uluslararası Engelliler Açık Golf Şampiyonası D kategorisinde birincilik,

2012 Çek Cumhuriyeti Golf Master Şampiyonası D kategorisinde beşincilik,

Conrad İnternational Disabled Golf Şampiyonası C kategorisinde yedincilik,

2012 France Open Disabled Şampiyonası D kategorisinde üçüncülük,

2013 Hollanda Edga Abn Amro Golf Şampiyonası C kategorisinde altıncılık,

2013 Finlandiya Disabled Şampiyonası C kategorisinde 17 sayı farkla birincilik...

“Atamın Mirasını Koruyorum”

Safranbolu; son yılların en çok merak edilen, en gözde yerlerinden biri, belki de birincisi... Safranbolu tarihi, kültürü ve coğrafi özellikleri bakımından gerçekten de farklı bir belde.

Safran Tarlası

“Aslına bakarsanız kültür, her şeyin temelidir. Şehircilik kültürü de Safranbolu’da uzun zamandır mevcut.”

Tarihi çok eskilere dayanıyor Safranbolu’nun. Homeros’un ünlü İlyada Destanı’nda da yer alan Safranbolu, tarih boyunca pek çok medeniyet ve millete ev sahipliği yapmış. Antik devirde ‘Paplogonya’ denirmiş, Safranbolu’ya. Daha sonra da Dadybra. Selçuklular zamanında ise Zalifre olarak değişmiş ismi. Beylikler dönemiyle Osmanlı’nın ilk dönemlerinde ise Borglu ve Borlu denirmiş. Derken zaman geçmiş ve bölgeye yerleşen Taraklı aşiretinden dolayı Taraklıboru adını almış, bu güzel belde. Taraklıboru ismi 18.yy ortalarında Zağfiran-ı Borlu, 19. yy’ın ilk yarısında Zağfiran-ı Benderli, 19.yy’ın ikinci yarısından itibaren de Zağfiranbolu olarak değişmiş. 1940’lı yıllardan itibaren de Safranbolu olarak söylenmeye başlanmış.

Safranbolu’ya duyulan bu ilgi ve merakın, pek çok nedeni var. En önemlisi de, Safranbolu’nun geleneksel yapısını coğrafi dokusunu koruyabilmiş olması. Kendine özgü pek çok güzelliğe sahip olması da bu kadar rağbet görmesinin bir diğer nedeni. Safranbolu’nun tarihi evleri ile ismini aldığı safran çiçeği ise artık dünya çapında tanınan iki değer.

Safranbolu, üç ayrı kanyonun birleştiği ilginç bir jeolojik yapı üzerine kurulmuş. Geniş vadilerin yer aldığı bu alan, doğal güzellikleri ile dikkati çekiyor. Tarihi evleri, şehre adını veren “Safran Çiçeği” ve lezzetli yiyecekleriyle Safranbolu geçtiğimiz günlerde, Feshane’de idi...

‘Safranbolu Günleri’ etkinliğinin ikinci günü, bizde ziyaret ettik Feshane’yi. Hafta içi, öğlen saatleri üstelik de soğuk bir gün olmasına rağmen büyük bir kalabalık vardı Feshane’de. Safranbolu ile özdeşleşmiş her şey bulunuyordu etkinlikte. Safran’dan tutun da, tarihi evlerine kadar her şeyden bir parçayı gördük. Lezziz yemekleri, geleneksel dokumaları ve folkloruyla Safranbolu karşımızdaydı işte...

Türlü türlü rengin ve kokunun içer-

sinde, gerçekten de Safranbolu’yu yaşattı bize Feshane’deki bu güzel etkinlik. Onca kalabalık içersinde, tanıdık bir simayı Safranbolu Belediye Başkanı Dr. Necdet Aksoy’u görünce, hem heyecanlandık hem de sevindik. Bir dönem Büyükşehir Belediyesi’nde görev yapmış; Beyazmasa’nın kurulmasında da emeği bulunan bir isim Necdet Aksoy.

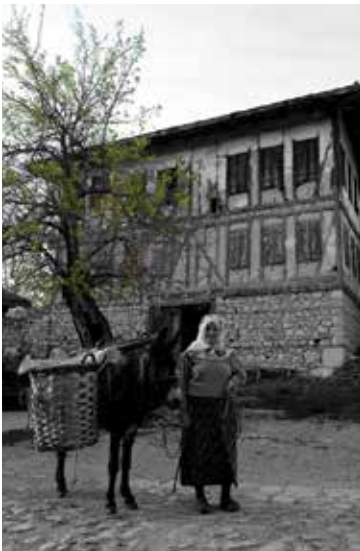
Sağ olsun Necdet Bey, onca meşguliyet ve yoğunluğuna rağmen bizi kırmadı ve sorularımızı yanıtladı. Etrafımızda onlarca bakış ve Safranbolu Kına Gecesi’ni canlandıran sanatçıların okuduğu türküler eşliğinde, bir röportaj gerçekleştirmeye çalıştık.

Feshane’de gerçekleştirdiğiniz Safranbolu Günleri etkinliğine gerçekten de büyük bir ilgi oldu. Siz nasıl yorumluyorsunuz bu ilgiyi?

Safranbolu Günleri programını, İstanbul’da ilk defa gerçekleştiriyoruz. Biz buraya gelirken, mümkün olduğunca bütün değerlerimizi de getirmeye çalıştık. Ayrıca Belediyemizin SAKEM Eğitim Merkezi’ni de yanımızda getirdik. SAKEM’de burada çok ilgi gördü.

Safranbolu, aslında bir ilçe ama ilçeden ziyade bir şehir hüviyetinde. Buradaki kalabalıktan da Safranbolu’nun yerini, değerini anlamak daha da mümkün oluyor.

Aslına bakarsanız kültür, her şeyin temelidir. Şehircilik kültürü de Safranbolu’da uzun zamandır mevcut. Karabük Demir Çelik Fabrikası 1936’da kurulmuştur. Fabrika kurulmadan önce Karabük, on dört hanelik köy gibi bir yer imiş. Fabrika kurulduktan sonra gelişmiş ve şehir haline gelmiş. Oysaki Safranbolu, 1876’daki nüfus sayımındaki verilere göre o yıllarda bile 7000-7500 kişinin yaşadığı bir kentmiş. Safranbolu’nun Osmanlı döneminde, çok farklı bir misyonu varmış. Şöyle ki sadrazam ve veziriazam gibi devlet adamları Safranbolu’da yetişmiş. Bu isimler arasında Köprülü Mehmet

Paşa, İzzet Paşa, Cinci Kadızade gibi meşhur tarihi şahsiyetleri sayabiliriz.

Safranbolu'nun Osmanlı Mutfağı üzerinde de büyük bir tesiri vardır. Mesela, hamur işleri Safranbolulu aşçılara yaptırılmış, o dönemlerde. Safranbolu, bir nevi İstanbul'un arka bahçesi konumundaymış. İşte, turizm ya da kültürle alakalı faaliyetler söz konusu olduğunda da bu güçlü altyapı Safranbolu'yu her zaman ön plana çıkarıyor. İki şehrin arasındaki mesafe de az olduğundan, İstanbul'un sanat ve ticaret erbabının da Safranbolu'yla çok yoğun ilişkileri olmuştur her zaman. Dolayısıyla bir etkinlik yapıldığında Safranbolu, tarihi geçmiş ve doğal güzellikleriyle hemen ön plana çıkıyor. Bu nedenle, bugün turizm denildiğinde, Safranbolu ilk akla gelen yerler arasında yer alıyor. Bu da bizi, gerçekten de çok mutlu ediyor.

Bütün bunların yanı sıra, sanayi ve istihdam denilince de Karabük şehrimiz akla gelir. Karabüksporumuz da, futboldaki başarılarıyla kendinden söz ettiriyor. Ayrıca, kırk iki bin öğrencinin eğitim gördüğü Karabük Üniversitesi de şu günlerde çok etkin bir konumda. Karabük Üniversitesi'ne bir nevi ilklerin üniversitesi de diyebiliriz. Çünkü şimdiye kadar, Türkiye'de eğitimi verilmeyen tip mühendisliği, raylı istemler mühendisliği gibi bölümler, ilk defa Karabük Üniversite'sinde açılmıştır.

Safranbolu'nun hayatınızdaki yerini merak ediyoruz. Safranbolu denilince sizin aklınıza ilk olarak neler geliyor? Nasıl bir ilişki var aranızda bu güzel beldeyle?

UNESCO, ülkemizde Ayasofya Camii ile Sivas Divriği Camii gibi tarihimiz için önemli yapıları tarihi miras listesine almıştır ancak neticede bunlar birer eserdir. Kent olarak belirlenmiş, tek yer ise Safranbolu'dur.

Safranbolu denildiğinde, benim aklıma hep şu gelir; ben burada, Safranbolu'da atamın mirasını koruyorum. Bu benim şiarımdır. İslam inancının felsefedeki duruşu bellidir; akidevi meselelerdeki duruşu bellidir; ibadet yönleri bellidir; fihki /hukuki yönleri de belirlenmiştir. Ancak bu inanç sisteminin bir de şehircilik kültürü vardır. Fakat işte bu konu, biraz sıkıntılıdır. Çünkü İslam medeniyetinin şehirlerinin büyük kısmının dokusu, ruhu bozulmuştur bugün.

Yani, hani o hep kitaplardan okuduğumuz, masal gibi dinlediğimiz 'İslam Şehri' bugün artık hiç kalmamıştır. Camisi, çeşmesi, hamamı olan; insanların dostça kardeşçe yaşadığı, kimsenin bir başkasının malına mülküne zarar vermediği, komşu evin güneşini kesmeden evini inşa etmeye çalışan insanların yaşadığı o şehircilik kültüründen bahsediyorum. Bugün maalesef bu kültürün seçkin, zarif örneklerine Safranbolu'dan başka hiçbir yerde rastlanmaz.

Ben vazifemi yaparken, Safranbolu'yu düşündüğümde açıkçası biraz da korkuyorum, titriyorum. Çünkü müthiş ağır bir mesuliyeti var bu görevin. Bize bugün, İslam inancının şehirciliğe bakışı nedir, İslam Şehri nasıl olmalıdır diye sorulduğunda; "Safranbolu'ya git, orada bunların hepsini görebilirsin" diyebiliriz, çok şükür. İşte o rüya kent, Safranbolu'dur. Ben de, burayı korumakla görevlendirilmiş bir kişiyim. Bu yüzden de, bu kıymetli şehri korurken titizlikle ve ibadet aşkıyla görevimi yapmaya çalışıyorum.

Safranbolu'ya gelmek isteyen Büyükşehir Ailesi üyeleri için sizden tavsiye alabilir miyiz? Nasıl bir güzergâh izlemek gerekir Safranbolu'da?

Safranbolu Belediyesi Resmî Web Sitesi - Galeri - Fotograf sanatçılarından kareleraxd_files

Size, şöyle bir gezi planı önerebilirim. Öncelikle, Hıdırlık Tepesi'ne çıkarak güzel beldemizin panoramik görüntüsünü seyretmelisiniz. Sonra da, geleneksel Safranbolu Evleri'nin bütün özelliklerini içinde barındıran Kaymakamlar Evi'ni görmeye gitmenizi tavsiye ederim. Ardından, modern çarşılarda bulamayacağınız sıcaklık ve ruhu hâlâ muhafaza eden Arasta Çarşısı ile Demirciler Çarşısını görmeyi öneririm.

Safranbolu'nun tarihini ve geçmişini öğrenmek isteyenler, Kent Müzesi'ni de mutlaka görmeliler. Safranbolu'nun camileri, önemli eserlerdir. Bu yüzden Ulucamii, İzzet Paşa Camii ile Köprülü Camii'de görülmesi gereken yapılar arasındadır.

Bunun yanında, şehrin merkezinde yer alan Bağlar Mevkii'ndeki konaklar da görülmeye değerdir. Yine aynı bölgede, yakın zamanlarda inşa ettiğimiz Kristal Teras bulunuyor. Kristal Teras'tan biraz bahsetmek isterim sizlere. Hayal etmeye çalışın bir, yerden 80 m yüksekliktesiniz ve ayaklarınızın altında muhteşem bir kanyon uzanıyor. Üstelik de cam zeminin üzerindesiniz. Müthiş heyecan verici bir deneyim. Boğaziçi Köprüsü yerden 60 m yüksekliktedir, siz ise Safranbolu'da Kristal Teras ile 80 m yüksekliğe çıkacak, üstelik de camın üzerinde yürüyeceksiniz. Görülmesi gereken yerler arasında İncekaya Kemerisi ile Bulak Mağarası'nı da unutmamak gerekir.

Peki, Safranbolu'da ne yiyip ne içilir?

Öncelikle, Kocaoğlan Simidinin tadına bir bakmalısınız, mutlaka. Yanında da, Bağlar Gazozu olmalı. Kocaoğlan Simidi'nden sonra Safranbolu bükmesi ile Safranbolu baklavasını; bütün et yemeğimizi ve keşkek çorbamızı yemelerini tavsiye ederim. Tatlı olarak ise baklavanın yanında safrandan yapılan zerde tatlısını da tatmak gerekir.

Bütün bunların üzerine Büyükşehir Ailesi Üyeleri'ne, akşamları düzenlediğimiz kına gecesi etkinliğimize de katılmalarını tavsiye ederim. İstanbul'da böylesine çeşitli bir geziyi yapmak çok zordur. Fakat Safranbolu'da, çok rahat bir şekilde gezip dolaşabilirsiniz. Üstelik İstanbul'dan Safranbolu'ya geliş de çok rahattır. Köprüyü geçtikten, üç saat sonra Safranbolu'da olursunuz.

Safranbolu denince akla şunlar gelir:

Safranbolu Evleri

Çavuş Üzümü

İncekaya Su Kemerisi

Safran Çiçeği

Yörük Köyü

Bağlar Gazozu

Kaya Mezarları

Bulak Mağarası

Kristal Cam Teras

Safranbolu Lokumu

Cinci Hanı ve Hamamı

Tokatlı Kanyonu

İstanbul'un Gelecek Vizyonu İBB Yönetim Kadrosuyla Paylaşıldı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Hayri Baraçlı 2024 Yerel Yönetimler Vizyonu'nu yönetim kadrosu ile paylaştı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Genel Sekreteri Dr. Hayri Baraçlı; 13 Aralık 2014 tarihinde, Başkan Kadir Topbaş'ın açılışını yaptığı, 2024 Yerel Yönetimler Vizyonunu İBB yönetim kadrosu ile paylaştı. Halic Kongre Merkezi ve Ali Emiri Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen sunumlara İBB'nin Müdür, Müdür Yardımcısı ve Şef düzeyindeki yöneticileri katıldı.

Medeniyetlerin beşiği İstanbul'un bilim, kültür-sanat ve spor alanlarında dünyanın önde gelen şehirlerinden biri olmasının hedeflendiği 2024 vizyonu ilk olarak 13 Aralık tarihinde Haliç Kongre Merkezi'nde Müdür düzeyindeki yöneticilere verildi. Ali Emiri Kültür Merkezi'nde 19 Ocak ve 2 Şubat tarihlerinde düzenlenen sunuma ise sırasıyla Müdür Yardımcıları ve Şefler katıldı.

İstanbul'un Dünya'ya örnek olacak marka bir şehir olma yolundaki çalışmalara vurgu yapan Genel Sekreter Hayri Baraçlı, değişen dünyaya uyum sağlayacak yeni Yerel Yönetimler Modeli'nin önemine vurgu yaptı, bu bağlamda yöneticilere düşen sorumluluklardan bahsetti.

İBB Arge İnovasyon Merkezi gibi değişime yön veren yeni döneme ait vizyon ayrıntılarının da paylaşıldığı toplantılar soru-cevap kısmıyla son buldu.

FARKLILIKLARA BAKIŞ AÇISI!

Selma Gürbey TAŞDELEN

KÜLTÜR A.Ş. / Miniatürk

Bir gün bir dünyada bulduk kendimizi. Hiç bilmeden ve seçmeden! Bir yaşam sunuldu bize. Bir aile, bir ev, sıcak bir göğüs, sevgi dolu bakışlar, ya da tam tersi! Pek de sevilmedik bazılarımız! Eli yüzü düzgün, sağlıklı, mutlu bebeklerden değiliz bizler! Bizimle övünmedi ailelerimiz! Çok da zorlandılar biz yetişirken! Okullar, hastaneler, yollar, parklar, sokaklar... Hiç biri bize göre değildi. Utandılar! Ve usandılar uğraşmaktan. Oysa dünya farklılıkların dengesi üzerine kurulu! Güzeller, çirkinlere borçlu güzelliği. Boylular, boysuzlara... Güçlüler güçsüzlere! Akıl aklın yetmediği yerde erdem! Çoğunluktaki insan belirledi her şeyi. Belki de azınlıkta olan özürlü, eksik, sakat, engelli ya da adı her neyse farklı doğan farklı gelişen farklı bir beden veya ruh taşıyanları çoğu zaman hiç görmeden!

Siyah, beyazın yanında anlamını bulur. Farklılıklar zenginleştirir yaşamı. Yaratan bilinç böyle uygun gördü. Bize yolumuza çıkan aşmak düşer. Oysa yaşam, bizlere pek de cömert sunmadı kendini. Sağa sola çarpıştık yaşarken. Düştük, kalkmadık bazen. Yardım, yardım edenin gücüne güç kattı çoğu kez. Hırpalandık, Dağıldık, Bedenimiz, ruhumuz acıdı. Yorulduk!

*

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Engelliler Müdürlüğü'nün, İl Millî Eğitim Müdürlüğü ile birlikte okullarda genç neslin bilgilendirilmesi üzere ÖSHA (Özürülülerin Sosyal Hayata Adaptasyonu ya Toplumun Özürülülere Adaptasyonu) olarak 2000 yılında başladığı projemizden anılarım ile yazıma başlamak istedim. 2000 yılından itibaren devam eden proje artık ESHA (Engellilerin Sosyal Hayata Adaptasyonu ya da Toplumun Engellilere Adaptasyonu) Projesi olarak yoluna devam ediyor... İlk ve ortaöğretim öğrencilerine engellilik bilincini kazandırmayı ve engellilerin genç nesil tarafından daha iyi anlaşılmasını sağlamayı amaçlayan proje kapsamında oluşturulan gönüllü ekip, engelliğin yeni nesil tarafından daha iyi anlaşılması için okullara giderek ya da öğrencileri Engelliler Müdürlüğü'ne davet ederek eğitim ve bilinçlendirme çalışmaları yapıyor. Ayrıca yetişkinlere yönelikte sunumlar yaparak üniversite öğrencilerine mesleki kuruluşlarda da sunumlar ile engelliliği anlatarak toplumda bir bilinç oluşturmaya çalışıyor. Böylesine önemli bir amacı olan ÖSHA'ya başlangıçta gönüllü olarak başladım fakat daha sonrası Proje koordinatörü ile devam ettim ve 5 yıl içinde yer aldım. Psikolog Doç.Dr. Nevin Eracar Hanımefendi, bizlerin yaşam hikâyelerimizi derleyerek birçok metin yazdı. Bu metinleri biz ÖSHA gönüllüleri sunduğumuz yüzlerce sunumda oku-

duk. Kazanmış olduğum bilgi birikimi bende çok güzel farklılıklar oluşturdu bundan dolayı bende burada yazmaya başladığım ilk yazıda Farklılıklara değinmek istedim. Nasıl ki, Nevin Hocam sayesinde kendimizin ve çevremizdekilerin farklılıklara bakış açısı değişti. Belki bu yazıyı okuyan birilerinin de farklılıklara bakış açısını değiştirir. ÖSHA Gönüllü grubunda engelliler haricinde engelli olmayanlarda bulunuyordu ve Nevin Hocamızın bizlere vermiş olduğu süpervizyon, psiko-drama eğitimi sayesinde bizler çok değiştik. Engelli olmayanlar engellileri daha iyi anlarken engelli olanların ise kendine güvenleri gelişti yaşamın içinde çok daha güçlü zorluklar ile daha kolay baş eden kişiler oldular. Bu gruptaki birçok arkadaşım bugün başarılı çalışmaları ile hayatın içerisinde fark ediliyorlar. Hayata ve kendimize bakış açımızı değiştiren değerli hocama her daim saygılarımı ve sevgilerimi gönderiyorum. Farklılık nedir bilmezken, bugün farklılıklar konusunda yazılar yazabilme farkındalığını kazandım. Bu yazımda farkındalıklar ile ilgili ÖSHA Proje gönüllüsü arkadaşlarımla birlikte Nevin Hocamın bizlerin yaşam hikâyelerinden yola çıkarak derleyip hazırladığı metinlerden alıntılar katarak yazıma devam etmek istiyorum.

*

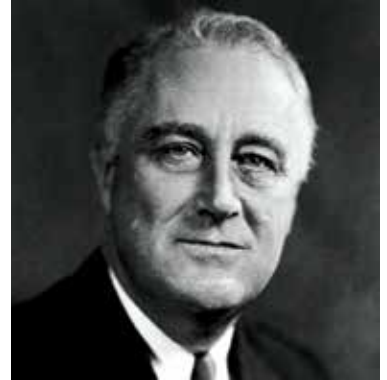
Sabahları aynaya bakın. Yüzünüze, saçlarınızın ve teninizin rengine bakın. Hiçbiri sizin seçtiğiniz şeyler değil. Boyunuz, gözlerinizin rengi, hatta adınız, yaşamda hazır bulduğunuz şeyler. Tüm bunlar başka türlü olabilirdi. Eksik olabilirdi. Aynaya bakamayabilirdiniz, sizi çağıranların sesini duyamayabilirdiniz. Sonrada sağlam olan yanlarınıza bakıp bunlar için ne kadar şanslı olduğunuzu hatırlayın ve bu şanslı yakalayamayanlar için ne yapabileceğinizi? Düşünün! Yaşam yolunuzun hangi dönemecindediniz

Beethoven

Stephan Hawking

Roosevelt

Sultan Kösem

ve geleceği nasıl düşlemektesiniz? İlk akla gelen kuşkusuz ki sağlıklı olmak ve elden ayaktan düşmemek. Üretim gücünü, maddi varlığını koruyarak yaşamak ve ele güne rezil olmadan yaşlanmak...

Engelli veya farklı olan kişiler fırsat verildiği takdirde herkesin takdirini kazanabiliyorlar. Yalnız fırsat verilmek değil elbette engelli kişinin de kendini kabullenmesi önemli. Farklılıklarını kabullenmiş kişiler yaşamın güzel yanlarını görerek fırsat bulabildikleri takdirde başarılı çalışmalar içinde olabiliyorlar. Guinness Rekorlar Kitabına bile girerek adlarını yazdırabiliyorlar. Bedensel farklılıklarında yaşadıkları dezavantajı avantaja dönüştürmüş olan birkaç kişiyi tanımaya ve bir fikir sahibi olmaya ne dersiniz?

DÜNYANIN EN UZUN BOYLU ADAMI

Sultan Kösen (d. 10 Aralık 1982, Mardin), Guinness Rekorlar Kitabı'na göre yeryüzünün yaşayan en uzun insanı. Boyu 2 metre 51 santimetredir. Aynı zamanda 27,5 cm ile yeryüzünün "en büyük ellerine" ve 36,5 cm ile "en büyük ayaklarına" da (60 numara ayakkabı) sahiptir. Boyundaki aşırı uzama hipofiz bezindeki aşırı büyüme hormonu salgılayan bir tümöre bağlıdır. Yürümek için koltuk değneği kullanır. "Dünyanın en uzun boylu adamı" unvanını alarak Guinness Rekorlar Kitabı'na girdi.

DÜNYANIN EN KISA BOYLU KADINI

Hindistan'da yaşayan Jyoti Amge isimli kadın, "dünyanın en kısa boylu kadını" unvanını alarak Guinness Rekorlar Kitabı'na girdi. Jyoti Amge (16 Aralık 1993 doğumlu) dünyanın en küçük yaşayan kadını ve aynı zamanda ünlü bir Hintli aktrist olan Jyoti Amge 62.8 cm (2 ft 0.6) yüksekliği ile

Guinness World Records tarafından dünyanın en küçük kadını ilan edildi.

"Farklılıklarımız bizi eşsiz ve özel yapar"

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Ludwig van Beethoven, Almanya'nın Bonn şehrinde fakir bir ailenin oğluydu. Alkolik bir müzisyen olan babasının sert eğitimleri sonunda Beethoven, küçük yaşlarda ailesinin geçimine katkıda bulunmak için kilisede piyano çalarak çalışma hayatına girmiştir. 1792 yılında Viyana'ya giderek Beethoven klasik müziğin ünlü bestecisi Joseph Haydn'in yanında çalışmaya başladı. Joseph Haydn kısa sürede Beethoven'ın üstün yeteneğini fark etti ve her konuda ona destek oldu. Beethoven, başlarda besteci olarak değil de piyanist olarak adını duyurdu. Daha sonra yaptığı bestelerle klasik müziğin 19. yüzyılın sonuna kadar yaşayan tüm müzisyenlerini etkiledi. Yaşamı boyunca sağlık problemleri çeken Beethoven 1801'de işitme problemleri yaşamaya başlamış ve 1817'de tamamen sağır olmuştur. Bu dönemden sonra sağırlığı müzik yaşamını hiçbir şekilde etkilememiştir. Hatta hepimizin çok iyi bildiği 9. Senfoni'yi de sağırılık döneminde bestelemiştir. 1827 yılında, 56 yaşındayken dünyaca tanınan bir besteci olarak ölmüştür ve cenazesi ne otuz bine yakın insan katılmıştır.

ROOSEVELT (A.B.D'NİN 32. BAŞKANI)

Franklin Delano Roosevelt, 1882 ile 1945 yılları arasında yaşamış olan, ABD'nin 32. Başkanıdır. Roosevelt, zayıf bünyeli bir insandı. 39 yaşında iken çocuk felci hastalığına yakalanmış ve yürüyemez hale gelmiştir ancak bütün yaşadıklarına rağmen azimle çalışarak, üstelik de rakiplerinin engelini siyasi malzeme olarak kullanmalarına

karşın; bıkmadan, usanmadan çalışarak 1932 yılında ABD'nin 32. Başkanı olarak seçilmiş ve böylece tarihe de silinmez bir iz bırakmıştır. Roosevelt'in, rahatsızlıkları için ülkesindeki kaplıcalarda şifa araması, engellilerin de o kaplıcalara akın etmesine sebep olur. Kaplıcaları engellilerin faydalanacağı tesislere dönüştürerek bu şekilde onlara destek de olur. Engelli olmasına rağmen, sağlam kişiliği ve azmi sayesinde tam üç kere devlet başkanı seçilerek tarihe derin izler bırakır.

STEPHEN W. HAWKING (BİLİM ADAMI)

1942 yılında doğan Hawking, ALS hastasıdır; tedavisi mümkün olmayan bu hastalık sayesinde evrenin sırlarını anlatan kitaplara ve bilimsel çalışmalara imza atmıştır. Bu hastalıkta beyin sağlam kalmasına rağmen bütün vücut çöker. Başarı kültüründe "Beynin sağlam ise vücudunun neresi engelli olursa olsun, başarıyı yakalarsın" genel inancı, adeta Hawking'de anlam bulur. Doktorlar birkaç yıl ömür biçmesine rağmen elli yıla yakın zamandan beri yaşam mücadelesine bilimsel çalışmaları ile devam eder Hawking...

"Farklılıklarımız zenginliğimizdir"

PEPEE, YAŞASIN FARKLILIKLAR

Türkiye'nin orijinal ilk Türk çizgi filmi Pepee de okul öncesi çocuklara görsellik, oyunlar ve şarkı ile bilgilendiriyor. "İnsanlar değişik değişik, herkes aynı olsa sıkıcı olurdu" diyorlar. Bebekçilik oynak istiyorlar ama bebeğin gözü açılmıyor, sarı bebişin bacağına teki yok, bir diğer bebek kara bebiş... Bebişleri ile yakalamaç oynatmak istiyorlar fakat "bebişin tek bacağı yok! Nasıl oynayacak?" diye düşünüyorlar. Pepee çözümü buluyor, oyuncaklarından yararlanarak tekerlekli sandalye yapıyor bebişe ve

bu şekilde oynuyorlar. Sonra da şarkılarını söylüyorlar. Şarkı sözleri ne de güzel anlatıyor farklılıkları...

Farklılıklar hayata renk katar,
Senin farklılıkların seni sen yapar.
Soruyorum sana farklı mısın?
Söyle bana!
-Evet, herkes farklıdır aslında...
-Peki, nedir senin farklılıkların?
Kaşım, gözüm, kolum, bacağım...
Boyum, posum, fiziğim, duruşum.

Farklı olmayı normal olarak kabul edersek, bizden farklı olanları dışlamazsak aslında hayatta hiçbir sorun yaşamaz. Allah isteseydi herkesi aynı yaratırdı farklı olmak bir uzvunu kullanamıyor olmak veya diğer kişilerden değişik görünüyor olmak bunlar hayatın renkleri... Gökkuşağını düşünün mesela, rengârenk ve çok hoş değil midir? Rengârenk dünyamızda her renk ayrı bir güzellik katıyor. Farklı olanla birlikte yaşamak işte bu! Sevelim hayatın bize sunduklarını, tüm bizden farklı olanları, sevgi her olumsuzluğunda üzerini örten büyük bir güç.

*"Sevgimize önyargı sokmayalım,
her şey sevinceye kadar farklıdır,
sevdikten sonra ise; Sevginin dili
hep aynıdır."*

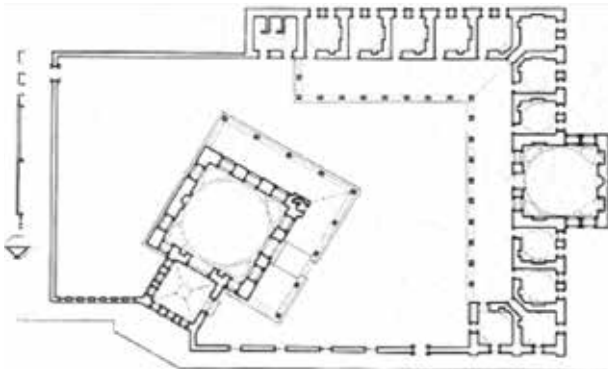

Üsküdar Kentsel Mekânında Şemsi Paşa Camii ve Külliyesi Üzerine Bir İnceleme

Beyza ÇELEBİ

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Osmanlı'nın Anadolu'da kullandığı üç ana yolun ilk noktası olan Üsküdar çok eski dönemlerden beri Avrupa ve Asya kıtaları arasındaki geçiş ev sahipliği yapmaktadır. İstanbul'un fethinden sonra Anadolu'ya sevk edilen orduların ve Haremeyn'e yola çıkan hac kabilelerinin toplanma ve ayrılış yeri olma özelliğiyle de Üsküdar'ın Osmanlı tarihinde ayrıcalıklı bir yeri vardır. Zengin bir tarih ve kültür katmanına sahip olan İstanbul şehri, Üsküdar'la manevi bir anlam da kazanmıştır; zira namaz ibadetinin toplu halde yapılmasına imkân vererek sosyal yapıyı güçlendiren camiler ve ilave fonksiyonlara da sahip olan külliyesi açısından Üsküdar oldukça nitelikli eserlere sahiptir.

Saadettin Ökten, Osmanlı insanını mutlak güzelin eğitimi ile eğitilmiş, hayatın Mutlak Güzel'e kavuşmak için bir çaba olarak yaşanmasından yana olan gizli bir sanatkâra benzeter, bu gizli sanatkârlar Üsküdar semtinde de cami, külliye, medreseler gibi ne mutlu ki bir kısmı günümüze kadar taşınmış nice kıymetli eserler bırakmışlardır. Bu kıymetli eserlerden biri de, bir Mimar Sinan yapıtı olan Şemsi Paşa Camii ve Külliyesi'dir.

Külliyeler, genellikle sultanlar, vezirler, amiraller, hanım sultanlar ve önemli bürokratlar tarafından yaptırılmış ve politik gücü de simgelemiştir. İstanbul'daki külliyeler yapılış amacına göre gruplandırılırsa; vezirler ve devletin yüksek mevkili çalışanları için inşa edilen küçük külliyelerle, Osmanlı mimarlarının binalarının masraflarını karşılayan sultanların kendilerinin yaptırdıkları büyük külliyeler olmak şeklinde çeşitlenir. Külliyeler, toplumun dayanışma ve sosyal yardım araçları olan vakıflar yoluyla kurulmuştur ve külliyelerin bütün harcamaları da yine vakıflarca karşılanır. (Akgün, Türk, 2005)

Şemsi Ahmed Paşa, 1580 yılında Üsküdar'da kendi ismiyle anılan semtte, Üsküdar - Harem sahilyolu üzerinde deniz kenarında cami, medrese ve türbeden oluşan bir külliye inşa ettirmiştir. Şemsi Paşa'nın külliyyeden önce ona yakın yerde bir de saray inşa ettirdiği bilinmektedir, fakat bu saray günümüze intikal etmemiştir.

Şemsi Paşa Sementi

Eski bir Üsküdarlı aileye mensup Besim Çeçener'in 'Üsküdar Anıları' eserinde kaleme aldığı gibi Şemsi Paşa Sementi dendiğinde akla meydanı gelir. Hemen arkasında Eski Hamam, İmrahor ve Ayazma semtleri olan Şemsi Paşa Sementi bu meydanı çevreleyen yapı adalarından oluşur. Şemsi Paşa Meydanı 120-130 yıl öncesine kadar varlığı bilinen ünlü Şerefabad Kasrı'nın bulunduğu arazidir. Bu kasrın yapılış tarihi kesin

olarak bilinmiyorsa da 1580 tarihini taşıyan cami ile aynı zamanda veya biraz evvel inşa edilmiş olması olasıdır; çünkü Şemsi Paşa, cami inşa edildiği esnada ölmüştür. III. Ahmet devrinde aynı mevkide yeni bir kasır inşa edildiğine göre bu köşkün eskimiş veya yıkılmış olduğu kabul edilebilir bir ihtimaldir. III. Ahmet tarafından yaptırılan kasrın eski haline uygun mu yapıldığı yoksa tümüyle yeniden mi inşa edildiği hakkında da pek fazla bilgi bulunmamaktadır. (Çeçener,2008)

1849 yılında ressam Flandin'in yaptığı taş baskı resimden o tarihte kasrın kullanıldığı anlaşılmaktadır. 1910 yıllarında ve sonrasında kasrın olduğu meydanın halka açıldığı, özellikle Ramazan akşamlarında kadınlı, erkekli piyasa yeri olduğu anılarda yer almıştır. Çeçener'in de Şemsi Paşa Meydanı'na ait ilk anıları bir 19 Mayıs şenliğine rastlar, yazar 1940 veya birkaç yıl evvelinde, meydanla arkasındaki Şemsi Paşa Bostanı'nı ayıran set üzerinde ahşap bir tribün olduğundan, meydan da aynı zamanda yol olarak kullanıldığından meydana ve tribünlere girmenin serbest olduğundan bahseder. Toprak zeminli bu meydan hemen yanındaki Anadolu Spor Klubü'nün oyun alanı, meydanın deniz cephesinin yıkıntı halinde olduğu, Şerefabad Kasrı'nın rıhtım taşlarının parçalar halinde kıyıyı oluşturduğu da zihinlerdeki fotoğraflardan kaleme dökülenlerdendir. (Çeçener, 2008)

Şemsi Ahmet Paşa

Şemsi Ahmet Paşa, İsfendiyar oğullarından Kızıl Ahmet Bey'in torunu ve Mirza Paşa'nın oğludur. Annesi Sultan II. Bayezid'in kızıdır. Şemsi Paşa bu hususu silsilenamesinde 'A-li Osman'a müntesip mader' şeklinde ifade eder ve ceddinin Halid ibn Velid'e kadar uzandığını söyler. Doğum tarihi tam olarak bilinmemekle beraber, çocukluğunda Enderun'a

“Şemsi Ahmet Paşa Camii halk arasında ‘Kuşkonmaz Camii’ olarak da bilinir. Kuşkonmaz anlamıyla kuşların rağbet etmediği, avlusunda sıralanmadığı, kurşun kubbeleri pislemediği bir cami olmasıdır.”

alınan Şemsi Ahmed Paşa'nın, Yavuz Sultan Selim hizmetinde bulunduğu ve 1580 yılında vefat ettiği dikkate alınır, oldukça uzun bir ömür sürmüş olduğu sonucu çıkarılabilir. (Bayraktar,2011)

Şemsi Ahmet Paşa zamanla terfi ederek sırasıyla avcı başı, bölük ağası, müteferrika ve sipahi ağası olmuştur. Kanuni Sultan Süleyman zamanında, 1551'de Şam, sonra Sivas ve 1554'de Anadolu Beylerbeyliği'ne tayin edilmiş ve bir müddet sonra da Rumeli Beylerbeyi olmuştur. Sultan II. Selim zamanında yeniden hizmete girerek vezirliğe terfi eden ve musahip olan Şemsi Ahmet Paşa, Sultan III. Murat zamanında da padişahın teveccüh ve itimadına mazhar olarak devşirme usulünün değiştirilmesinde rol oynamıştır. Şemsi Ahmet Paşa, 6 Mart 1580 tarihinde vefat etmiş ve Üsküdar'da deniz kenarında yaptırmış olduğu caminin bitişiğindeki türbesine defnolunmuştur. (Bayraktar,2011)

Şemsi Ahmet Paşa Külliyesi

Birbirleriyle ilişkili kamusal binaların bir cami etrafında yerleşmesiyle oluşan yapı kompleksi olarak tanımlanabilecek olan külliye'nin kökeni, İslamiyet'in ilk yıllarında pek çok fonksiyonu bünyesinde toplayan camilerden gelir. O dönemde cami, fonksiyonel ve mimari olarak dini işlevi yerine getirmenin yanında Müslüman topluluğunun tüm kentsel aktivitelerinin de yerleştiği ve pek çok fonksiyonu kapsayan bir yapıdır. Ancak, İslamiyet'in yayılmasıyla her bir fonksiyon ayrı mekân ve yapılara dağılmış ve bu yapılar bir grup şeklinde yer almaya başlamıştır. Önce yalnız cami ve medrese ile oluşturulan bu yapı grubu Osmanlı ile birlikte diğer yapıların da eklenmesiyle 'külliye' denilen yapı kompleksi haline almıştır. Külliyeler, ibadet, eğitim, sağlık, geçici konaklama, hayır ve ticaret gibi kentin birçok kamusal işlevini karşılayan yapılarıyla küçük

kentsel merkezler haline gelmiştir. Hatta külliye kentteki mahalle, semt oluşumunu da doğrudan etkileyen birimler olmuştur. Osmanlı kentlerinde mescitler mahalleleri, küçük külliye ise kentin tümünün işlevsel odaklarını temsil etmişlerdir. (Akgün, Türk, 2005)

Şemsi Paşa Külliyesi'nin de mimarı olan Sinan, elli yıllık uzun baş mimarlık süresince tüm yapı ve planlama işlerinden sorumludur. Külliyelerinde yapılar arası mekânsal ilişkiler, alan düzenlemesi ve topografyayı en etkili şekilde kullanır. Şehrin coğrafi ve topografik yapısı içerisinde bir külliye'nin yerleşim kararı son derece önemlidir. Sinan, külliye için yer seçimi yaparken bu seçim rastgele yapılmıyordu; külliye'nin kentsel mekândaki yerlerinin kararları bilinçli verilirdi.

Mimar Sinan'ın inşa ettiği külliye içinde en küçüğü olan Şemsi Paşa Külliyesi, 1580 yılında inşa edilmiştir. Dikdörtgene yakın bir alan içinde cami ve türbe birbirlerine bitişik olarak avlunun kuzeydoğusuna, medrese ise avlunun güney ve batısını saracak şekilde yerleştirilmiştir. Külliye giriş, güneydoğudan ve kuzeyden olmak üzere iki kapıdan sağlanmaktadır. Caminin doğusunda Şemsi Paşa nesline ait hazire yer almaktadır. Zaman içinde harap duruma gelmiş külliye, 1938-1940 yılları arasında Vakıflar Genel Müdürlüğü'nce onarılmıştır. Cami, avlunun kuzeydoğu köşesinde bulunmaktadır. Kibleye yönelik dikkate alınarak avlu içinde medrese yapısıyla uyumsuz biçimde yerleştirilmiştir. 8x8 m. ölçüsünde kare planlı cami, düzgün kesme taşla inşa edilmiştir. Caminin kuzey ve batı cephesini sivri kemerli revaklar kuşatmaktadır. Yapının kuzeybatı köşesinde beden duvarı üzerinde minare yükselmektedir. (Tüfekçioğlu, 2003)

Yapıya giriş, kuzey cephe'deki basık kemerli kapıdan sağlanmaktadır. Kemerin üzerinde ikişer mısıralı ve iki satır hâlinde Şair Ulvî'nin

celî sülüsle yazdığı kitabe vardır. Ebcedle tarih düşürülerek yazılmış kitabeden, yapının 1580 yılında yapıldığı ve inşaat sırasında bânînin vefat ettiği anlaşılmaktadır. Tek kubbeli kare planlı caminin giriş ekseninde mihrap yer almaktadır. Mihrabın sağındaki ahşap minber ve güneydoğu köşedeki vaaz kürsüsü son tamirlerden sonra konulmuştur. (Tüfekçioğlu, 2003)

Kubbeye geçişler tromplarla sağlanmaktadır. Trompların alt kısmı mukarnaslarla çıkıntı yaparak sonlanmaktadır. Kubbe kasnaklarına dört yönde birer pencere açılmıştır. Beden duvarlarında da ikişer katlı olan toplam dokuz pencere ile harim aydınlatılmaktadır. Harimin doğusunda tunç parmaklıkla bölünmüş büyük sivri kemerle türbeye açılan bölüm vardır. Kubbe eteğinde celî sülüsle ve kalem işiyle yazılmış Âyete'l- Kürsî kuşağı dolaşır.. (Tüfekçioğlu, 2003)

Şemsi Ahmet Paşa Camii

Cami, Şemsi Paşa semtinde, Şemsi Paşa Caddesi üzerinde ve deniz kenarındadır. Avlusunun iki kapısı olup, biri deniz tarafına, diğeri ise eskiden Tekel binalarının bulunduğu şimdiki park yönüne açılmaktadır. Kesme taştan harpuştalı olarak yapılmış olan bu kapıların üzerinde kitâbe yoktur. Avlu duvarlarında, klâsik demir parmaklıklı pencereler bulunmaktadır. Tekel binaları tarafındaki kapıdan girildiğinde, sağ tarafta küçük bir hazirenin, sol tarafta ise abdest mahallinin bulunduğu görülür. Avlunun, kuzey ve doğu tarafını 'L' şeklinde medrese çevirmiştir. (Haskan, 2001)

Mabet 1580 tarihinde Mimar Sinan tarafından yapılmıştır. Kare plânlı caminin tek kubbesi kurşun kaplıdır. Kubbe, sekiz yüzlü bir kasnağa oturtulmuştur. Kasnağın dört yüzü, köşelerde olmak üzere, yarım kubbeciklerle takviye edilmiştir.

Kasnakta ayrıca dört pencere vardır. Camiinin son cemaat yeri ve sağ tarafı, on mermer sütunun taşıdığı bir revak ile çevrilmiştir. Revakların üzeri düzdür. Kesme taştan yapılan caminin kemerli cümle kapısı üzerinde dört mısralı şu kitabe bulunmaktadır (Haskan, 2001):

*Şemsi Paşa eyledi bu camii
bünyâd çün*

*Umarız kim ola merhûmun yeri
dârü's-selâm*

Ulvi'yâ hâtif görünce didi kim târîhi

*Secde-gâh olsun Habîb'in
ümmetine bu makâm..*

Şemsi Ahmet Paşa Camii halk arasında 'Kuşkonmaz Camii' olarak da bilinir. Kuşkonmaz anlamıyla kuşların rağbet etmediği, avlusunda sıralanmadığı, kurşun kubbeleri pislemediği bir cami olmasıdır. Kuşların burayı transit geçiyor olmasının altında yatan nedenin bir tesadüf mü yoksa hususi tasarlanmış bir plan mı olduğu konusunda bazı görüşler olmuştur. Rivayet edilir ki zamanında Sokullu Mehmet Paşa bir cami yaptırır. Ancak her caminin küçük dostları olan kuşlar bu camiye daha sık uğrar ve pislermiş. Şemsi Ahmet Paşa da bu durumu görür ve Sokullu Paşa'ya 'Sokullu, yaptırdığın camini kuşlar pislemiş' diye takılmıştır. Oldukça zeki bir insan olan Sokullu ise 'Gökyüzüne açık olan her yer kuşların pislemesine müsaittir' yanıtını vermiştir.(Telli, 2013)

Efsane olarak adlandırılrsa da tarihi gerçeklere bakıldığında Şemsi Paşa, o vakitlerde Sokullu'nun arkasında ikinci vezirdir. II. Selim'in kızı Gevher Sultan, üçüncü vezir olan Piyale Paşa ile evlenince ikinci vezirliğe yükselir. Şemsi Paşa bu duruma sinirlenir ve Sokullu ile sert münakaşalara girer. Sokullu tarafından vezirlikten uzaklaştırılır. Şemsi Paşa'nın bahtı açıktır ilk önce Piyale Paşa olur ve ulemanın desteğiyle yeniden vezirliğe getirilir, sonra Sokullu bir suikasta kurban gider. 1580'lere

gelindiğinde III.Murat'ın sadrazamı olmuştur. Bu yüzden de aklına cami yaptırmayı koyduğunda, Sokullu'ya ettiği o lafın altında kalmak istememiştir. Düşünüp taşınmıştır bu işi yapsa yapsa Koca Sinan yapar diyerek çalmıştır kapısını ve 'Bana öyle bir yerde cami yap ki üzerine kuşlar pislemesin' demiştir. Mimar Sinan hemen araştırmaya koyulur ve camiye Karadeniz ve Marmara'dan esen rüzgârların kesiştiği noktaya konumlandırır. Rüzgârın ters etkisi kuşların konmasını engellediği gibi minare içine girip çıkardığı uğultusu kuşları ürkütür ve buraya konmaları önlenir. (Telli, 2013)

Cami, zamanla harap olmuş ve bilhassa 1894 zelzelesinden çok zarar görmüş ve uzun müddet harabe halinde kalmıştır. Halil Ethem Bey,1932 tarihinde yazmış olduğu 'Camilerimiz' adlı eserinde; "Bu güzel Türk abidesinin senelerden beri devam eden harabiyeti son dereceye gelmiştir. Minaresi kâmilten yıkılmıştır. Binalarının kurşunları çalınmıştır ve kısmen sarmaşıklar duvarları istilâ etmiştir." demektedir. Evliya Çelebi de "Sahilde küçük bir camidir. Amma o kadar şirin bina olunmuştur ki, geriden gören kasr-ı müzeyyen zanneder" diyerek bu camiden şitayişle bahseder. (Haskan, 2001)

Kaynaklar

Akgün,H.G, Türk, A., 'Osmanlı Kentsel Mekanında Mimar Sinan Külliyelerinin İstanbul Kenti Örneğinde İncelenmesi', Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, s:105-119, 2005

Bayraktar, N., 'Şemsi Ahmet Paşa Hayatı ve Eserleri',

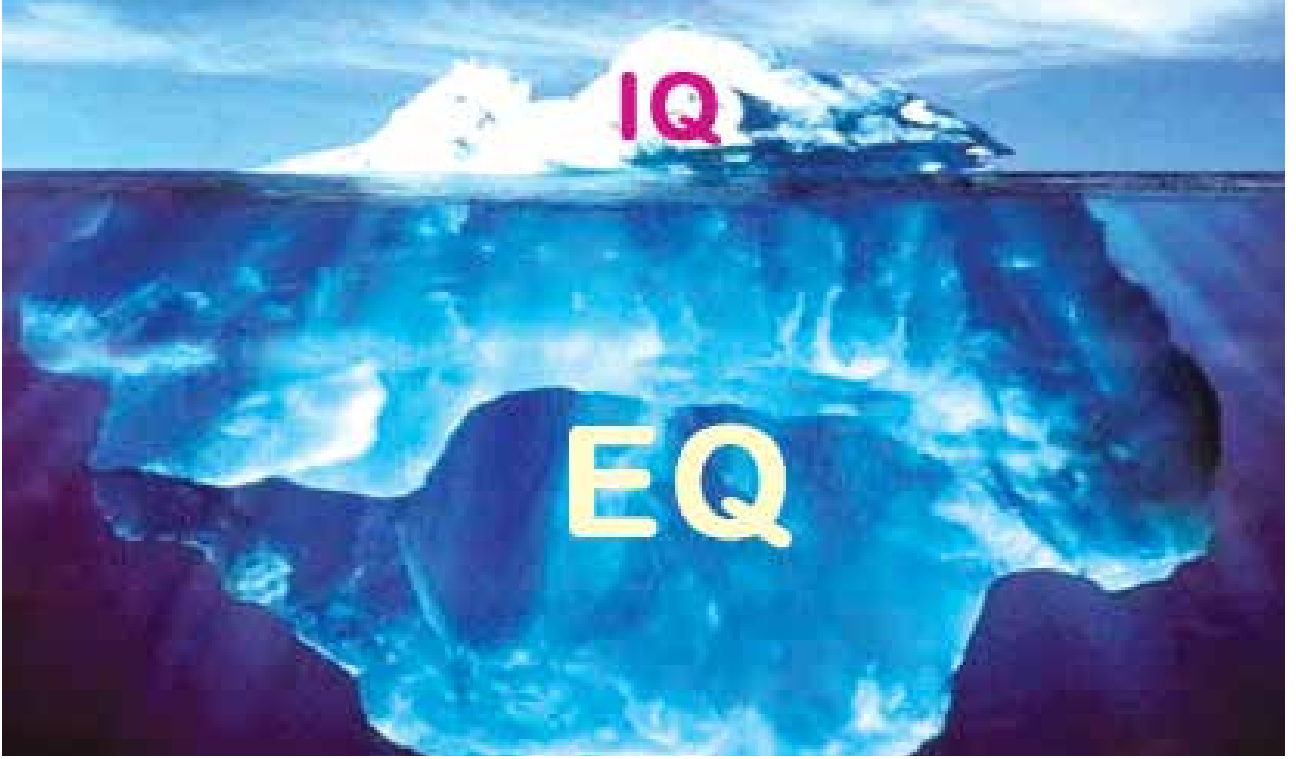
Tüfekçioğlu, A., 'Üsküdar ve Şam Arasındaki Köprü: Şemsi Ahmed Paşa ve Mimari Eserleri', Üsküdar Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Cilt 2, s:9-26

Haskan, N.M., 'Şemsi Paşa Medresesi', 'Yüzyıllar Boyunca Üsküdar', Cilt 3, Üsküdar Araştırmaları Merkezi, s:1242, 2001, İstanbul

Telli, Fevzi, 'İstanbul'da Kuşların Sevmediği Camii: Kuşkonmaz Camii (Şemsi Ahmet Paşa Camii)', 2013, Erişim: <http://sehr-istanbul.blogspot.com.tr/2013/05/istanbulda-kuslarn-sevmedigi-camii.html>

Çeçener, B., 'Üsküdar Anıları's: 39-45, Kaknüs Yayınları, 2008, İstanbul

IQ mu, EQ mu?

Pelin TEKİNSOY

Ulaşım Koordinasyon Müdürlüğü

IQ mu, EQ mu diye söze başladık. Günümüzde hala popülerliğini koruyan konulardan biri de IQ ve EQ çalışmaları. Artık bu çalışmalara bir üçüncüsü daha eklendi ki bu da CQ - Cultural Intelligence "Kültürel Zekâ". Tüm bunlar; Kişinin liderlik becerilerini, satış tekniklerini, sosyal çevre ilişkisini ve iletişim maharetlerini, belirliyor desem, şu andan itibaren, ne düşünürdünüz? IQ - Intelligence quotient-zekâ katsayısı-olarak bilinirken; günlük konuşma dilinde farklı şekillerde ifade edilmektedir. "Düşünsel veya Sayısal Zekâ", "Entelektüel Zeka Oranı" gibi. EQ - Emotional Intelligence ise "Duygusal Zekâ" olarak bilinmektedir.

Yüzyıllardır bir sürü kitap yığınının, bugün bildiklerimizin sadece küçük bir kısmına denk geldiğini hiç düşündünüz mü? Bugün ve bundan sonra da bildiklerimiz ve biriktirdiklerimiz bizden sonrakiler için aynı derecede önemsiz ve yığın olarak algılanacak! Peki, bu kadar önemsiz bilgiyi ve karmaşıklığı yönetme becerisini nasıl elde edeceğiz? Tabii ki literatür olarak bildiğimiz ve kişisel olarak sahip olduğumuz zekâ türlerimiz ile bireysel olarak bunları kavrayışımızla.

Kişisel gelişim süreçlerinde zekâ türleri gelişimi de, her birey için farklılıklar göstermektedir. IQ düzeyimizle, işler belleğimiz, yani çok sayıda geçici bilgiyi aynı anda işleyebilme kapasitemiz arasında elle tutulur bir bağlantı olması şaşırtıcı değildir. IQ testleri son derece soyut, matematiksel ve günlük hayatta karşımıza çıkan sorunlarla alakasız görünebilir ama karmaşıklığı yönetme becerimizi öngörmekte kullanılan oldukça işe yarar araçlardır. Hal böyle olunca basit değil, karmaşık görevler sırasındaki performans öngörülerinde daha çok işe yaramaktadır.

Belli bir yaştan sonra IQ testlerinin yapılmasında pek bir mana yoktur. Ergen dönemden sonra yapılması salt değeri vermeyeceğinden, işlenmemiş ve öğretilmemiş veya az bilgi ile işlenmiş doğal iç görüye sahip erken yaşlarda yapılmasında fayda vardır.

(EQ) sürekli geliştirilebilir bir zekâ olarak kanıtlanmıştır. Duyguları algılama, kontrol ve ifade etme yeteneği ile ilgilidir. Karmaşıklığın yönetiminde üç temel rolü vardır. Bunlar:

- 1-EQ su yüksek kişiler stres ve endişeden daha az etkilenirler.
- 2-İnsanlarla ilişki ve iletişim becerilerinin temel bileşenlerinden biridir
- 3-Girişimciliğe daha yatkındırlar.

Tüm çalışmalar neticesinde de bu üç ana başlığı; daha iyi anlamak için, genel olarak beş kategori de inceleyebiliriz.

1. ÖZ BİLİNÇ:

Bir duygusal yetenek olarak tanımlanabilmesi, kişinin kendiliğinden yani doğal olarak yapabiliyor olduğu kabiliyetinden gelir. Öz farkındalığın geliştirilmesi, kişinin sahip olduğu duyguları içinde birbiri ile uyum gerektirir. Eğer duygularınızı değerlendirebilirseniz, bunları yönetebilirsiniz. Bu haldeyken de "Öz bilincin" kendi içindeki önemli unsurlarını şu şekilde sıralayabiliriz:

- Kişinin kendi duygularını tanıması ve yönetme yeteneği. Bu duygularının farkında olduğu sürece kendinde değişiklikler yapabilme cesareti
- Tercihlerini yapabilme ve yönetebilme.
- Özgüven. Değerleri ve yetenekleri hakkında emin olmak

2. ÖZ-DENETİM:

Duygusal deneyimlerimiz ile sıklıkla onları kontrol edebiliriz ve bunu yapabiliriz. Öz denetimin içeriğinde:

- Kendini kontrol ederek, yıkıcı dürtüleri yönetmek
- Güvenilirlik. Dürüstlük ve bütünlük standartlarını koruyarak güvenilir olmak
- Vicdanlı olmak. Kendi performansı için sorumluluk alabilmek.
- Adaptasyon. Bulunduğu ortama ayak uydurarak esneklik gösterebilmek.
- Yeniliğe yeni fikirlere açık olmak.

“Belli bir yaştan sonra IQ testlerinin yapılmasında pek bir mana yoktur.”

3. MOTİVASYON:

Herhangi bir başarı yolunda kendimizi motive etmek için; net hedefler belirlemeyi ve olumlu bir tutum gerektirir. Her ne kadar, pozitif veya negatif duruma göre bir tutum değişikliğine yatkın olabilmemize rağmen, çaba ve uygulama ile daha olumlu düşünmeyi öğrenebiliriz. Ortaya çıkan negatif düşünceleri eğer yakalayabiliyorsak, yakaladığınız bu olumsuzlukları yeniden çerçeveye koyarak pozitif hale getirebiliriz. Yani yaşadığımız durum ile ilgili, olabildiği kadar yüksek (fakat olmamış veya olabilecek) istediğimiz bir senaryoyu yeniden yazabiliriz. Böylece, yeniden çerçeveleme yöntemi, hedeflerimize ulaşmamıza yardımcı olacaktır. Motivasyonu oluşturan şartlar:

- Kazanma dürtüsü: sürekli kendimizi geliştirmek için çaba gösterir veya mükemmellik standardı yakalamak için davranır.
- Bağlılık: Beraber hareket ettiğimiz grup veya işyeri hedefleri ile ilgili uyum içinde oluruz.
- Girişimci: kendimizi fırsatlara doğru hazırlamamıza yardımcı olur.
- İyimserlik: Engellere ve aksiliklere yani her türlü olumsuzluğa rağmen, ısrarla hedeflerimizin peşinde olmak.

4. EMPATİ KURABİLMEK:

İnsanların nasıl hissettiğini tanıma ve anlama yeteneği, hayatımızda ve kariyerimizde başarı için önemlidir. Eğer insanların duygularını ve içinde buldukları durumlarını sezme konusunda ne kadar usta isek, durumu o kadar ve tarafsızca yönetebiliriz.

Bir empatik kişi için üstünlük olan

özellikler:

- Hizmete yönelmek: Öngörmek, tanımak ve müşterilerimizin ihtiyaçlarını tam olarak belirleyebilmek.
- Başkalarını Geliştirmek (Algılama): Başkalarının ilerlemesini ve onların yeteneklerini desteklemeyi bilmektir.
- Çeşitlilikten Yararlanma: Farklı insanlar aracılığıyla fırsatlar geliştirebilmek.
- Siyasi farkındalık: Bir grup duygusal akımlar ve güç ilişkilerini okuyabilmek.
- Başkalarını anlama: İhtiyaçları arkasında duygularını sezme ve ne istediğini anlamak.

5. SOSYAL BECERİ:

İyi iletişim becerileri geliştirme yaşam ve kariyer başarısına eşdeğerdir. Günümüzün her zaman bağlı olduğu dünyada, herkesin teknik bilgiye anında erişimi vardır. Daha iyi anlamak, empati ve küresel ekonomide başkaları ile müzakere için yüksek EQ'ye sahip olmak gerekir. Çünkü "insanların sosyal becerileri" şimdi daha önemlidir. En yararlı beceriler arasında:

- Etki yaratmak: Etkili ikna teknikleri
- İletişim Becerisi: Net mesajlar göndermek.
- Liderlik: İlham ve rehber olacak gruplar ve insanlar.
- Değişim Katalizörlüğü: Değişimin Başlatılması veya Değişimi yönetmek.
- Çatışma yönetimi: Müzakere ve anlaşmazlıkların çözülmesi.
- Bağ Kurmak: Besleyici ve Ens-

trümantal ilişkiler kurmak.

- İşbirliği ve dayanışma: Paylaşılan hedeflere doğru diğerleri ile çalışmak.
- Takım yetenekleri. Toplu hedeflere ulaşmak için grup içi dinamizminden yararlanmak. Grupta bir sinerji yaratmak ve yönetmek

CQ-Kültürel Zekâsı yüksek insanlar daha sorgulayıcı ve yeni deneyimlere açık olurlar. Yenilikler onlar için heyecan vericidir ve tekdüze işlerden sıkılırlar. Çok sayıda orijinal fikir üretmeye yatkındırlar ve konformizme (tüm toplumların genel yapısı, öz benliklerini ve kendi düşüncelerini oluşturma aşamasına gelememiş, ya da bunları oluşturmaktan korkmuş, hiçbir zaman ön plana çıkamamış, piyon gibi kullanılmış kültüresiz yapı) karşı çıkarlar. Belirsizliği daha kolay idare edebilirler. Zaman içinde kişinin kendisine yaptığı entelektüel yatırımın artmasına ve özellikle de bilim ve sanat gibi özgün eğitim alanlarında daha fazla bilgi sahibi olmasına yol açar.

Son olarak tüm bu zekâ türleri için de IQ düzeyinin sonradan geliştirilmesi zor olsa da EQ ve CQ geliştirilebilir niteliktedir. Albert Einstein'ın söylediği gibi : "Hiçbir özel yeteneğim yok. Sadece tutkulu bir meraklıyım."

Kaynakça

- [http://psychcentral.com/lib/what-is-emotional-intelligence-eq/0001037/What is Emotional Intelligence \(EQ\)?](http://psychcentral.com/lib/what-is-emotional-intelligence-eq/0001037/What%20is%20Emotional%20Intelligence%20(EQ)?)
- Copyright © 2014 Harvard Business School Publishing Corporation All Rights reserved

Emanet

Mukadder GEMİCİ

İSKİ Basın Müdürlüğü

Bir zamanlar kendilerine arz edileni görünce çekinmiş gökler, yer ve dağlar... O gök ki hudutsuz, uç uçabildiğin kadar. Rüzgârlarıyla oradan oraya dilediğince savrulan. Bazen kuvvetli hortumlarıyla yerde ne varsa bulutların arasına, kendine kativeren. O güneşin, o ayın, o parça parça, ıslıl ıslıl yıldızların konağı gök, kabul etmemiş işte kendisine sunulanı. Onca heybetine, kudretine rağmen geri durmuş. Yağmurlarını yeryüzüne az fazla bıraktığında sellere boğan, göz gözü görmeyen çetin fırtınalarıyla suyu, yeri, göğü birbirine katan gök, uzak durmuş.

Yer, o yer de eğmiş başını, kabul etmemiş. Derine indikçe yakan, yok eden, eriten sıcak tabakaları, cehennem numunelerini saklayan yer. Şöyle bir sarsıldığında gücünün büyüklüğünü hatırlatarak, korkuların da en büyüğünü canlı olan her şeye tattıran yer. Dünyayı bin bir çeşit nebatatla süsleyen, yırtıcı vahşi hayvanların, gizemli kuytu ormanların, ipeksi bir kumaş gibi üstüne attığı çöllerin, gözün sınırlarını görmediği geniş, mümbit ovaların, ana kucağı korunaklı vadilerin, ılıman limanların sahibi yer de aynı gökler gibi çekinmiş, korkmuş emaneti yüklenmekten.

Dağlar, ulu dağlar, heybetiyle yan bakan dağlar. Uzak, irak, çıkılmaz, çıkmanı kolayca salivermez, konuk sevmez

zirvelerin sahibi dağlar. Baktığında insanı bir girdap gibi kendine çeken dipsiz uçurumları, karanlık damarlı mağaraları, kuş uçmaz kervan geçmez, küçük otlardan başka canlıyı istemez, çetin dar geçitleriyle dağlar da yamanlığını unutmmuş, korkuya kapılmış kendisine yüklenmesi teklif edilen emaneti görünce.

Bir varlık çıkagelmış asıl yurdundan. İnce, zayıf ayaklarının üstünde durmuş. Bakmış göğe, yere ve dağlara. Küçücükmüş bedeni onlarla kıyaslayınca. Küçücükmüş gören gözleri, duyan hisseden bütün uzuvları. Ömrü de pek azmış üstelik dağlara, göklere ve yere nazaran. Çıkılmış orta yere, kaçınmamış, saklanmamış, korkmamış, emaneti yüklenmiş. Bir kartal değilmiş ama uçabilmiş göklerde. Dalgaları havalandıran koca bir balık değilmiş ama dalmış ummana cesaretle. Yaman dağlara gülmüş, tutunmuş kayalarından çıkivermiş doruklara, "ben varım" demiş, "insanım ben, göğsümde bir cevher var..." Sonra, katar katar gelmiş yokluk âleminden katar katar gitmiş varlık âleminden. Tutmuş, bırakmamış, dağılmış yeryüzüne sahiplenmiş onu, yemiş, kullanmış, döndürmüştü, çekmiş, kesmiş, biçmiş, kazmış, dikmiş, içmiş, saklamış, koşmuş, yazmış, okumuş, söylemiş, dinlemiş, yaşamış hâsılı...

Amma eyvah ki eyvah, olan olmuş...

Zaman gelmiş bu ayrıcalıkla, bu sorumlulukla beraber verilen eşyayı kullanma kabiliyeti bazılarını azdırmış. Kendisine verilen emaneti unutmmuş, uymuş da uymuş kendini kandıran insan. Uya uya unutmmuş, unuta unuta cahil olmuş, emanetin ne olduğuna dair fikri kalmamış pek çoğunun. Korkusuzluğuna pervasızlık eklemiş. Zalimliği tatmış, kan içmiş, kardeşinin kanını. Can almış, kardeşlerinin canını, acımadan vurmuş, kırmış, sadece kendisi sahip olmak için. Serin tatlı ırmaqlardan kan akmış, yeşilden siyaha dönmüş ağaçlar yana yana, denizler de onlara uyup kararmış, mercanların rengi solmuş, gökler suyunu çekmiş yeryüzünden... Ağlamış bunu görenler, öbür insanlar, af dilemişler emaneti unutan kardeşleri adına geceler boyu. Sabah erken kalkmışlar güneş doğmadan, usulca. Emaneti sahibine hakkıyla teslim etmek için uğraşmışlar, acıtmadan dokunmak ve faydalanmak istemişler var olan ne varsa, böyle mamur olsun demişler yeryüzü. Aralarındaki cahil ve zalimlere engel olmak için didinmişler, dil dökmüşler, can vermişler boyun eğmemek için. Ve emaneti aktarmışlar nesilden nesile. Böyle yazıla gelmiş işte bu hikâyeye, hiç tükenmeden, son satırı yazılmadan...

“Esas mühim olan,
hafız olmak değil
hafız ölmektir aslında...”

Alpcan Çelik, genç bir arkadaşımız. Bir senedir de, Büyükşehir Ailesinin bir üyesi. Alpcan Çelik, geçtiğimiz aylarda Hırvatistan'da gerçekleşen Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma yarışmasında birinci oldu. Medyada fazla yer almayan bu birincilik, gerçekten de kurumumuz içinde gurur verici bir olay. Bu güzel olay vesilesiyle, Alpcan Çelik'i bizde tanımak istedik ve Zincirlikuyu'daki Mezarlıklar Müdürlüğü'nde ziyaret ettik Çelik'i...

Başarınızdan, biraz geç haberimiz oldu. Ama çok sevindik, çok gururlandık gerçektende. Tebrik ederiz sizi. Öncelikle, her şeyin en başına dönsek nasıl olur? Kur'an-ı Kerim ile tanışıklığınızdan başlasak mesela. Ne zaman ve nasıl tanıştınız, Yüce Kitabımızla?

Annem, vesile oldu. Pek çok çocuk, gibi ben de yedi -sekiz yaşlarımdan itibaren, Kur'an kurslarına gitmeye başladım. O çocuk yaşımda, ezan okuyayım, müezzinlik yapayım istedim. Daha o zamanlardan hevesim vardı bu işlere, aslında. Annem beni yönlendirdi ama demek ki, nasibimizde oradaymış ki gerçekleşti. Açıkçası, benim Kur'an'la yakın bir ilişki kurmam lise dönemlerime rastlar. On dört -on beş yaşlarında iken; hocam bir gün bana İhlâs Suresini okutturdu. Ben okuduktan sonra da, "Sen hafız mısın, yoksa?" diye sordu. "Yok, değilim" diye cevap verdim. Bunun üzerine hocam, "Böyle güzel bir sesin hafız olması lazım" dedi. Zaten, bende liseden sonra hafızlık yapmayı düşünüyordum ama yaşım gereği, eğitim daha zorlaşacağı için, liseye bir sene ara vermeyi düşündüm. Ve bunu da gerçekleştirdim. Böylece tecvid, talim ve makam derslerine başlamış oldum. Liseyi de açıktan okumaya başladım. Bu şekilde, hem hafızlığımı yaptım hem de okulumu bitirmiş oldum.

Hafızlık eğitiminizi nasıl yaptınız?

İlk önce, Şehzadebaşı Camii Baş Müezzini Temel Erbaş Hocadan ders almaya başladım. Tıpkı eski usuldeki gibi, caminin girişindeki bir odada yattım kalktım. Kur'an'ın yarısı diyebileceğimiz 13 cüzü orada bitirdim. Fakat camide bir kurs ortamı olmadığı için bir müddet sonra kurs ihtiyacı hissettim. Ve Bahçelievler'de bulunan Hafız Ali Kuran Kursu'na kaydoldum. Hafızlı-

ğımın son 7 cüzünü de orada bitirdim.

Peki, hafızlık eğitimi sırasında, günlük hayatınızda değişiklikler yaptınız mı hiç? Yani, o dönemdeki uyku düzeniniz, yemek düzeniniz nasıldı?

Hafızlık eğitiminde, dikkat edilmesi gereken en önemli husus şudur; hafız olmak isteyen bir insanın sabah namazından sonra kesinlikle yatmaması gerekir. Eğer uykusuzluk çekiliyorsa, öğleden sonraları bir saat uyunabilir. Bu, sünnete de uygundur. Çünkü hafızlık talebesinin iyice dinlenmesi de gerekir. Kafası yorgunsa, bu işler çok daha zor olur.

Hafızlık ve hafızlar toplumumuzda el üstünde tutuluyor, çok değer görüyor...

Tabii ki, hafızlık çok mühim bir müessese. Ancak hafızlığı korumak çok daha önemli. Zaten, esas önemli olan hafız ölmektir aslında. Öyle arkadaşlar var ki annesinin babasının zoruyla hafız olmuş; fakat olduktan sonra da Kur'an-ı Kerim'i tamamen kapatmış. Bir hafızın, günde 5 sayfa, 10 sayfa hatta daha ileri seviyedeyse eğer 15 sayfa veya bir cüz okuyup dinletmesi lazımdır. Ben mesela, işim bittikten sonra buradan çıkar; Mecidiyeköy Merkez Camii'ne gider cüzümü okur, hocama dinletirim. Çünkü bir hafız, kendi başına okursa hatalarını görmez, bulamaz. Mutlaka okuyuşunu, başkasına da dinletmesi lazım ki ezberi daha sağlam olsun. Zaten hafız olan kişi, Kur'an-ı Kerim'i kendisine hayat boyu rehber edinmelidir. Bu yüzden de, boş vakitlerinde, sıkıştığı zamanlarda hep Kur'an'la hemhâl olması gerekir.

Hafızlığa başlamadan evvel sizin ezberiniz nasıldı? Kolaylıkla, ezber yapabilir miydiniz mesela?

Daha evvelden de, biraz ezberleme tecrübem olmuştu. Ama tabii, hiçbir Kur'an'ın yerini tutmuyor. İşte bu yüzden, 'Kur'an muciz, okuyan aciz' diyorlar ya. İşte, ezberleme kısmı da Kur'an'ın mucizevi özelliğinden kaynaklanan bir şey.

'Hafızlar, zihinlerinde bir âlemi taşırlar' deniyor. Hafızlığa başladıktan sonra siz kendinizde bir değişiklik fark ettiniz mi hiç?

Tabii ki fark ettim. İlk günlerde, bir sayfayı 40-50 dakikada hatta bir saatte ezberlerdim. Ama zaman geçtikçe ve sayfalar ezberlendikçe, bu süre gittikçe daha da azalıyor. Çünkü zihin açılmaya başlıyor. Ben, en son bir sayfayı 12-13 dakikada ezber yaptığımı hatırlıyorum. İşte zihin açıldığı için, hafızlık da gittikçe kolaylaşıyor.

Kendinize örnek aldığınız hocalar var mıdır?

Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma konusunda Bünyamin Topçuoğlu ile Ali Tel hocalarımızı çok dinlerim. Hafızlık için çeşitli yöntemler vardır. Mesela, bazıları dinleyerek daha çabuk ezberler, bazıları da okuyarak. Görsel hafızası güçlü olanlar da, sayfaya şöyle birkaç dakika bakar. Sonra da ezberler. Ben, daha çok dinleyerek çalıştım. Özellikle, Fatih Çollak Hocamızın bir hatim CD'sini çok dinlemişimdir mesela. Çünkü ben dinleyerek, çok daha rahat ezberliyorum. Rahmetli İsmail Biçer Hoca benim hocamın da hocasıdır zaten, onu da çok dinlerdim. Aslına bakarsanız, ben lisedeki hocamın o sözünden de çok etkilenmişimdir. Çünkü hocamın sözleri benim için büyük bir teşvik oldu. Onun sözlerinden sonra da hayatım Kur'an çevresinde dönmeye başladı, gerçektende.

“Her ailede bir çocuğun ortaokul ya da lise döneminde bir sene Kur’an-ı Kerim ile haşır neşir olması gerekir.”

Şüphesiz, Kur’an-ı Kerim’deki bütün surelerden çok etkileniyorsunuzdur; ancak özellikle sizi etkileyen, duygu-landıran sureler var mıdır?

Rahman Suresini çok severim ben. Daha sekiz-dokuz yaşlarındayken camiimizin imamı olan Mustafa Efendi bana bir aşır ezberletmişti. Bende o zamanlar, daha aşırın ne demek olduğunu bile bilmiyordum. Hocam, bana Kur’an’dan bir yer gösterip “İşte, şu-rayı ezberle” demişti. Benim Kur’an-ı Kerim’den ilk ezberlediğim yer de orasıdır mesela. Al-i İmran Suresinin 190 ila 194. ayetleri. İlk bu ayetleri ezberlediğim için de, bende farklı bir yeri vardır.

Birazda yarışmadan konuşalım mı? Nasıl bir yarışmaydı? Nerede yapıldı?

Yarışma, Hırvatistan’ın başkenti Zagreb’de yapıldı. 66 ülkeden gelmiş hafız vardı yarışmada. Fas’tan da gelen hafızlar vardı yarışmada; Katar’dan da Makedonya’dan da; hatta Finlandiya’dan dâhi gelenler olmuştu. Ben, yarışmaya Selman Okumuş Hoca vesilesiyle katıldım. Bilirsiniz Selman Hoca’da, Dünya Kur’an Okuma Birincisi olmuş bir hafızımızdır. Yarışma şöyle gerçekleşiyordu, hafızlar ya bir jürinin referansı ile yarışmaya katılabiliyorlardı ya da ülkelerindeki yarışmalarda derece almış olmaları gerekiyordu. İşte ben, bir jüri üyesinin tavsiyesiyle yarışmaya katılmış oldum. Ayrıca Türkiye’yi temsilen, benden başka dört arkadaşımız daha bulunuyordu, Yarışma üç gün sürdü ve atmosferi, çok farklıydı gerçekten de. Ben güzel okuma kategorisinde yarıştım.

Yarışmada hangi ayetleri okudunuz?

Okuyacağımız ayetler kura usulü ile belirlendi. Ben de, Nahl Suresinin 120 ila 128. ayetlerini okudum. Yarışmayı Zagreb İslam Merkezi düzenlemiş idi.. Okuyacağımız bölümler, zarflar içinde bulunuyordu. Bize de Nahl Suresinin 120 ila 128. Ayetleri düştü. Bana, her zaman okuduğum bir yer

nasip oldu. Aslında, ben bir yandan birinci olmayı bekliyor ama bir yandan da güzel okuyan başka bir arkadaşın kazanacağını düşünüyordum. O da bayağı iyi okumuştur; onun da farkındaydım. O yüzden biraz tereddüt ediyordum. Tabii, jüri karşısında insan ister istemez heyecanlanıyor da. Neticede, her biri Kurra Hafızı, Kur’an’a yirmi-otuz senesini vermiş insanlar.

Biraz da Mezarlıklar Müdürlüğü’ndeki görevinizden bahsedebilir misiniz bize?

Burada ben, Şişli- Beşiktaş- Sarıyer-Kâğıthane-Beyoğlu bölgesinde cenaze imamı olarak görev yapıyorum. Günde, öğlen ve ikinci olmak üzere iki vakit görevimiz var. Bizler, cenazede konuşmayı yapıyor ve helalliyini alıp sonra da namazını kıldırıyoruz. Mezarlıkta da arkadaşlar, defin işlemini gerçekleştirirken, bizde Kur’an-ı Kerim okuyoruz. Mülk Suresi ile Yasin Suresini okuduktan sonra da duasını yapıp, telkin okuyoruz.

Toplumumuzda telkin vermekle, alakalı pek çok yanlış inanç mevcut. Nedir aslında telkin vermek?

Telkin vermek, esasında insan sekarat halindeyken olur. Peki, sekarat hali nedir? Mesela o kişinin öleceğini anlıyorsanız, yani o kişi ruhunu teslim edecek gibiyse aslında telkinin o anda verilmesi gerekir. Yani bu devamlı olarak, Kelime-i Şehadeti söyletmek demektir. Yine bu esnada, kitabımız ‘Kur’an, Rabbimiz Allah, Peygamberimiz Muhammed’ dedirtmek lazım. Bunlar sürekli olarak tekrarlatılmalı. Çünkü kabre girdikten sonra, verilen telkin fayda vermez. Belki o bizi duyuyordur ama... Âlimlerin dediklerine göre, telkinin tam ölüm anında iken verilmesi gerekiyor. Fakat halkımızın inancına göre kabre girdikten sonra telkin verilmelidir. Mesela cenaze arabasında mezarlığa doğru giderken bize cenazenin yakınları şöyle söyler, hocam annesinin

adı Ayşe idi. İşte 'Ya Ayşe oğlu filanca' gibi telkin vermeye başlayın derler. Şimdi aslında bu insan, vefat ettikten sonra artık ameliyle baş başa kaldığı bir zamandır. Artık böyle bir telkin vermenin ona hiç bir faydası olmaz ki. Aslında sekarat halinde iken, ölüm halinde iken hatırlatmak lazımdır şehadet getirmeyi.

Mesleğinizin farklı yönleri nelerdir?

Aslına bakarsanız, bizim mesleğimiz psikolojikman insanı çok yoran bir meslek. Ancak, bir yandan da şöyle farklı bir yanı var. İnsanların en kötü günlerinde, onlara yardımımız dokunuyor.

Bu işe başlamadan önce, nasıl bir ortamla karşılaşmayı umuyordunuz?

Tabii, buraya gelmeden önce az buçuk anlıyordum bir şeyler. Cenaze bizi yorar diye düşünüyordum ancak işin içine girip de dua etmeye başladığınızda, biraz da olsun rahatlamaya başlıyorsunuz. Yalnız, bazen de bazı cenaze sahiplerinin değişik davranışlarıyla karşılaşıyorum. Bazı insanlar, sanki cenazeyi ben öldürmüştüm gibi davranıyorlar. Hatta hocaya, saygısızca davranışlar dahi olabiliyor.

Yaşadığınız ilginç olaylardan da bahsedebilir misiniz biraz?

Mesela, yakın zamanlarda yaşadığımız bir olay var. Almanya'da yaşayan bir Hacı Amcamız İstanbul'a gelmek istiyor. Bu isteğini de oğluna söylüyor, işte 'İstanbul'a gidelim de, biraz evimizde duralım' gibilerden. Havalimanında iken, bagajlarını evladına veriyor geçirsin diye. Oğluna da, 'Ben, iki rekât namaz kılayım, ondan sonra gelirim' diyor. Derken mescitte, tam secdede iken de son nefesini veriyor. Ondandır da buraya cenazesi geliyor. İstanbul'u gezmek niyetiyle yola çıkmışken, buraya cenazesi ulaşıyor. İşte, ben de bu hacı amcanın cenaze namazını kıldırımdım.

Son olarak bize neler söylersiniz?

Her aileden, en az bir kişinin hafız olması lazım bence. Daha doğrusu, her ailede bir çocuğun ortaokul ya da lise döneminde bir sene Kur'an-ı Kerim ile haşır neşir olması gerekir. Belki, o çocuk bir sayfa okur ve ondan çok etkilenir ve sonra da hafız olmaya karar verir. Bu şekilde, siz de bu hayra vesile olmuş olursunuz.

Meraklısına Not:

Alpcan Çelik, aslında digital ortamda bir hayli tanınan bir isim. Aşağıdaki linklerden Çelik ile ilgili görüntü ve bilgilere ulaşabilirsiniz...

http://www.dailymotion.com/video/x1xfkxm_habip-ispirlir-alpcan-celik-ezan-mest-olmak-isteyenler-dinlesin_news

<http://www.youtube.com/watch?v=pXdCvHStC7E>

“Karanlıkta
yol almak değildi bizimki,
karanlığı yaşamamak ve yaşatmaktı.”

‘Karanlıkta Diyalog’ etkinliğini ziyaret etmemiz, ‘Engelsiz Yaşam Fuarı’na katılım sağlamamızla başlayan bir süreç aslında. Halkla İlişkiler Müdürlüğü İç İletişim Birimi olarak, fuar da karşılaştığımız engelli vatandaşlarımızın bizlerle olan iletişimi esnasında yaşanan sıkıntılar bizleri dahaok empati kurmaya sevk etti.

Engelli bir vatandaş nasıl daha iyi anlayabiliriz? Bunun üzerine düşünüp fikir alışverişi yapmaya başladığımızda aslında kendi içimizde bir imkânın var olduğunu fark ettik. Karanlıkta Diyalog, Gayrettepe Metro İstasyonunun hemen içinde eşsiz bir deneyim için bizleri bekliyordu. Bu deneyimi yaşayan ve duyguları satırlara sığmayan personellerimizden bazılarının görüşleri şöyle;

Melih ERGİNES

Görmeksizin görmenin ne demek olduğunu, potansiyel bir engelli adayı olduğumuzu bize gösteren bu harika etkinliği yaşamak tarifsiz bir deneyimdi. Anlatılmaz ama yaşanır denilen 'Karanlıkta Diyalog' etkinliğinde emeği geçen herkese çok teşekkür ederim.

Yasemin KOÇ

Hayatı anlamlandırmanın zifiri karanlık bir ortamda, ne kadar zor ve içli bir süreç olduğunu iç dünyamda yoğun bir şekilde yaşadım. İşlevini yitiren gözlerimden sonra içimin işlediğini ve derinleştiğimi tıpkı dua eder gibi gelen bir güç ve güvenle kuş ve araba sesleri içinde kılavuz bastonumla yoluma devam ettim. Bu deneyimde emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Vedat ÖZTAŞKIN

Göremediğinizi düşünün. Gözlerinizi kapatıp, biraz deneme yapın. Gözleriniz kapalıyken, bir şeyler yapmaya çalışın. Unutmayın! Her insan, bir engelli adaydır.

Sümeyye ŞİMŞEK

Engellerden arındırılmış olduğu teminatı verilmesine rağmen içeri girdiğinde her an önüne bir şey çıkacak telaşı rahat bırakmıyor insanı. Sesleri pür dikkat dinleyerek, objelere dokunarak hatta koklayarak hayatı algılamaya çalışmak. Eşsiz bir deneyimdi. Teşekkürler.

Ahmet SEZER

Tüm algılarınızı sonsuza dek değiştirecek, bir kez daha bize hayatı başka açılardan hatırlatıp bizi silkeleyen ve engellilerle empati kurabilmek için oldukça gerçekçi bir aktivite. Şükür ve farkındalık uyandıran müthiş bir deneyim. Tüm dostların bu özel deneyimi yaşamasını kesinlikle istiyorum.

Erdem KAŞIKÇI

Görme engelinin nasıl yaşadığına ve hissettiğine dair çok güzel bir deneyimdi benim adıma. Özellikle vapurda

rüzgâr esintisinin bu kadar huzur verici olduğunu daha iyi anladım. Duyarlılık adına çok şey öğrendiğim bir etkinlik oldu. Etkinlik için vesile olan herkese teşekkür ederim.

Rukiye DEMİR - Yasemin KARTALMIŞ

İstanbul'da sezgilerimizle; dokunarak, koklayarak, hissederek, duyarak yolculuk etmek; görme engelli bireylerin birkaç saatlik gündelik hayatına tanık olmak farkındalığımızı arttırdı. Görme engelli rehber eşliğinde yaşadığımız bu deneyim empati kurmamızı sağladı.

Görüyorsunuz ki yaşadığımız bu deneyim bizleri oldukça etkiledi. Hem empati kurmamıza hem de kendi içimizde kaynaşmamıza iş ortamı dışında farklı bir mekanda zaman geçirmemize katkı sağladı. En kısa zamanda bu deneyimi müdürlüğümüzün diğer personellerine de yaşatmaya karar verdik.

Görme engelli vatandaşlarımızın günlük hayatına odaklı bu çalışmada emeği geçen orada bize kılavuzluk yapan görme engelli rehberlerimize teşekkür eder herkesin hayatında bir kez de olsa bu deneyimi yaşamasını tavsiye ederiz.

http://www.afyonburada.com/afyon_kallesi.html

Afyonkarahisar gezimizden kalanlar

Hatice GÜLMEZ

İnsan Kaynakları Müdürlüğü

Yazın ortasına doğru, birkaç ay sonra Afyonkarahisar'a gideceğimiz haberini aldık. Seyahat etmeyi çok seven biri olarak, yavaş yavaş günlerin geçmesini bekledim. Zaman zaman bu gezi aklıma geliyor, orada geçireceğimiz günleri düşündükçe kendi kendime tebesüm ediyordum. Zaten oldum olası, yenilik ve değişiklikler her zaman heyecanlandırıyor, mutlu etmiştir beni. Seyahat etmeyi de hep sevmişimdir zaten. İşte, bütün bunların verdiği heyecan ile yola çıkacağımız günün sabahı erkenden kalktım. Evimiz, yüksek bir mevkide bulunduğundan güneşin hareketlerini izlemek nasip oluyor bize. O sabah da, her şeyi yudum yudum gözlemlerdim. Sabah ezanının okunması ile şafak sökmeye başladı. Koyu karanlık bulutlar, yerini daha açık renkli bulutlara bırakırken ezan sedaları da arzı süslüyordu.

“Afyonkarahisar’ın aslında bir ovada bulunduğunu ve iki tarafının da dağlarla çevrili olduğunu ise kaleye çıktığımızda anlıyorum.”

İstanbul’dan sabah saatlerinde hareket eden otobüsümüzle yolculuğumuz başladı. İnce, uzun yollarda sessizce ilerliyorduk. Başkalarının evlerine, evlerin kırmızı kiremit çatılarına, bacalarından tüten dumanlara bakıp hayal dünyama daldım.

İnsan, nedense kendinde olanı hiç görmüyor da, hep başkalarının mutluluğu dikkatini çekiyor. Böyle düşüncelere dalmışken, bir iki tarlayı sonra da dağları fark ettim. Bunlardan sonra da irili ufaklı bir sürü ağaç gözüme çarptı. Bütün bunlar, şehirde görmediğimiz şeyler, renkler. Sanki başka bir dünyaya giriyoruz. Hazan mevsimindeyiz. Burada, bunu takvim yapraklarından değil de, dağların yamaçlarındaki renkten renge bürünen ağaçlardan öğreniyoruz. Yeşil, sarı ve kırmızı ağaçlar. Otobüsümüz yavaş yavaş ilerliyor; işte Bilecik yolundayız. Derken bir de bakıyoruz ki Kütahya ve nihayetinde işte Afyonkarahisardayız.

bir tarafta eski ama planlı mahalleler ile şehir merkezine yakın bölgede, betondan hiçbir mimari değeri olmayan binalar bir arada görünüyor. Eski mahalleler öylesine düzenli ki, insan şaşırıyor; bu tarihi evlerin, yolların yeni yapıldığını sanıyor. Nedense, planlı olarak inşa edilmiş her yapının modern zamanlarda yapıldığını düşünüyoruz. Biz, biz olmaktan o kadar uzak düşmüşüz ki, değerlerimizin bile farkında değiliz artık. Sonra da günün birinde, kendi kültürümüzle karşılaşınca da böyle şaşırıp kaliveriyoruz.

İşte belki de, bu yüzden Kalenin eteklerinde bulunan, Kale Mahallesi’ni dolaşırken zamanı kavramını kaybediyorum. Sokakların birinde, Pamuk isminde minicik siyah bir kedikle tanışıyorum. Sahibi küçük kızdan izin aldıktan sonra da kedikle resim çektiyorum. Kız, kedisine gösterilen bu ilgiden hoşlanmış gibi, “Haydi, Pamuk poz ver” diyor. Hayal kurmaktan

İlk olarak, şehrin kalesi karşılıyor bizi. Şehrin merkezinde, böylesine heybetli duran bir dağın üzerindeki kale, ilk görüşte çok şaşırtıyor insanı. Şehir, dağın hemen yamacına kurulmuş. Afyonkarahisar’ın aslında bir ovada bulunduğunu ve iki tarafının da dağlarla çevrili olduğunu ise kaleye çıktığımızda anlıyorum. Kaleden bakınca,

kendimi alamıyorum. Böyle bahçeli bir evim olsaydı, kediciklerde etrafımızda güven içerisinde oynayıp dursaydı diye. Hayaller işte...

Gezimiz devam ederken; ahşap, iki katı geçmeyen Türk İslam Mimari-si’nin müzeyyen bir o kadar da mütevazı evlerine de tesadüf ettik. En yüksek, üç katlı olan bu evlerin giriş

kısımında günlük ihtiyaçların giderildiği bölüm, orta katta kışlık, üst katta ise yazlık odaların bulunduğunu öğreniyoruz. Bu evlerde, mekânlar sadece tek iş için kullanılmıyor. İhtiyaça binaen, odalar aynı zamanda hem oturma odası, hem de geceleri yataklar serilerek yatak odası olarak da işlev görüyor. Evlerde katlar arasında yükseklik bakımından da farklar bulunuyor. Mesela, kışlık olarak kullanılan kısımda yükseklik daha az tutularak ısı kaybının önlenmesi amaçlanmış. Beni asıl hayrete düşüren şey, bu evlerin sayısının çok fazla olması. Evler ne çok yeni sayılır, ne de çok eski. Bu evlerin hikâyesini de sonradan öğrendim. 1902 yılında, burada çok büyük bir yangın yaşanmış, sonra da Memalik-i Osmanî tarafından üç ay gibi kısa bir sürede bu mahalleler inşa edilmiş. İşin ilginç kısmı ise kaleden de görüldüğü üzere bu mahallelerin belirli bir plan dâhilinde yapılmış olması. Evler, birbirlerine benzemiyorlar ancak bir bütünün parçaları gibiler. Bitişik nizamda, inşa edilmiş olsalar da, birbirlerinin güneşini ve rüzgârını kesinlikle kesmiyorlar. Birbirine benziyorlar, ancak her biri farklı renklerle bezenmiş. İşte, bu evleri görünce, insan durup bir düşünüyor şöylece. Acaba, biz neyi kaybettik diye. Şimdi bizde olmayan ama eski zamanlarda insanlara, bu güzellikleri tezahür ettiren hangi duyguydu acaba?

Gezimizin, ikinci durağı ise Mevlevi (Türbe) Camii idi. Mevlevi Mahallesi'nde bulunan camiide, biri Mevlana Hazretleri'nin yedinci kuşaktan torunu Sultan Divanı'ye, diğerleri ise Mevlevi şeyhlerine ait on iki sanduka bulunmaktadır. Mevlevi Camii: çeşme, hamuşan, aşevi ve odalardan oluşmaktadır. Hamuşan, Mevlevi erenlerinin mezarlık yerine kullandıkları tabirdir. Kelime manası da 'uyuyanlardır. Çünkü Mevleviler vefat eden kullara ölü yerine, hamuşan yani 'uyuyanlar' kelimesini kullanıyorlarmış. Hicri 1318 yılında (Miladi 1902) çıkan bü-

yük yangında ağır tahribat gören cami-i şerif, Abdülmecit Han zamanında yeniden inşa edilmiştir. Cumhuriyetin ilanından sonra ise Tekke ve Zaviyelerin Kapatılması Kanunu ile 1925 yılında, minaresi sayesinde yıkılmaktan kurtulmuştur. Camiden içeri girdiğimizde, yeşil loş bir ışık bizi karşılıyor. Vakti zamanında, zikirlerin yapıldığı bu mekândaki manevi hava da hemen kendini belli ediyor.

Arnavut kaldırımlı sokaklardan geçerek, şehrin merkezine doğru ilerliyoruz; uzaklardan yivli minaresi ile Gedik Ahmet Paşa Camii, diğer bir ismi ise İmaret Camii bizi karşılıyor. Avlusuyla, bahçesiyle şehrin merkezine ferahlık katıyor bu camii. Fatih Sultan Mehmet Han Hazretleri'nin vezirlerinden Gedik Ahmet Paşa tarafından 1472 yılında yaptırılmış. Merkezinde camii, etrafında hamam, medrese ve bir de imareti bulunuyor. Günümüzde imaret yani aşevi olarak kullanılmasa da halk arasında hâlâ İmaret Camii olarak anılıyor.

Gezimizin sonlarına doğru, Afyon'un meşhur ürünleri olan kaymaklı lokum, kaymaklı ekmek kadayıfı ve sucuğun gerçekten de çok lezzetli olduğunu söylememiz lazım. Alışveriş yapmak için de pek çok alternatifimiz var. Küçük bakkal dükkânları, terziler, kilimciler, antika satan dükkânlar ile attar dükkânları hemen gözümüze ilk çarpan yerler.

Kuşkusuz, Afyonkarahisar böyle bir iki satırla anlatılamaz. Biz imkânlarımız ve vaktimiz elverdiğince bu şehri gezmeye, görmeye ve anlamaya çalıştık. Yazımızda doyumluk değil de tadımlık olmuştur. Bir yer hakkında birçok şey okuyabilir, belgeselini izleyebilirsiniz. Ancak, bu yaptıklarımız o yer hakkında sadece daha öncesi için bir bilgi verir. Bir yeri gidip görmeden, o yer hakkında bir şey bildiğimizi söylemek çok ama çok eksik olur.

Zübeyde Oruç

Az Laf Çok Mana

Zübeyde ORUÇ

Zerrin ORUÇ

İSKİ - Sağlık ve İş Güvenliği Şube Müdürlüğü

İSKİ'de görev yapan Zerrin Oruç ile kızı Zübeyde Oruç'un birlikte hazırladıkları 'sosyal sorumluluk' konulu yazıyı sizlerle paylaşıyoruz...

Şakır şakır yağın bir yağmurun altında yürürken, birden şükrederken buldum dilimi, yüreğimi; elimdeki şemsiye, beni soğuktan koruyan kabanım ve kazağım için. Şükretmek dilde kalmasın istedi Rabbim ki, sokakta üzerlerinde incecik elbiseleriyle, ayakkabısız çocukları önüme çıkarttı. Çocuklar güçlü görünmeye çalışıyorlardı, ancak kocaman kocaman açtıkları gözlerinin arkasında saklanmış mahcupluğu da gördüm ben. Ah, o kadar çok şey yapmak geldi ki içimden...

Ama en çokta beni, bu manzaraya gözleri alışmış yüzlerce insanın duyar-sız bakışları ve hiçbir şey yapmamaları yaraladı. Derken, farkında olmadan dilimden şu mısralar döküldü...

Bir şeylerin derdine düştüm sonra da; o derdin çözümü duyarsızca, çocuklara atılan birkaç lira olmamalıydı diye düşündüm ve kendi kendime dedim ki;

Bir şeylerin derdine düşmeli insan; öyle bir dert olmalı ki bu, bizi bir sosyal sorumluluk projesinin kapısına getirsin. Bunu, neden mi söylüyorum? Çünkü bu alan öyle bir şey olmalı ki, içine gireni hem değiştirsün hem de dönüştürsün. Yani başından sonuna kadar bir hayır kapısı, bir iyilik zinciri olsun. Böylece biz, sorumluluk adına bir adım attığımızda, aslında kendimiz için atılabilecek en güzel adımlardan birini atmış olalım.

Aslında, sosyal sorumluluk projelerinde yer alarak becerilerimizi, deneyimlerimizi ve kaynaklarımızı yine topluma geri vermekteyiz. Sunmak istediğimiz yardımları(maddi, manevi vs)bir amaç

doğrultusunda ve toplu olarak gerçekleştirildiğimiz için bu faaliyetlerden yararlanan grubun çeşitli konularda bilinçlendiğini,daha iyi yaşam şartlarına kavuştuğunu, hapsoldüğü yerden çıkıp kendi ve ailesi için alternatifler üretebildiğini görürüz.

Bir başka açıdan bakarsak, sosyal sorumluluk projelerinin içinde bulunarak psikolojik olarak manevi tatmin de yaşamış olacağız. Tatmin duygusunu yaşayan insan kendisiyle barışık olacaktır, etrafına da bu pozitifliği yansıtacaktır. Bu da, stres dediğimiz kavramın azalmasına ,çatışmaların en aza indirgenmesine dolayısıyla da bireysel verimliliğimizin en üst düzeye çıkmasına neden olacaktır.Toplumsal barış da beraberinde gelecektir.

Az lafa, çok mana sığdırmayı becerdik mi bilmem; ama az laflı, çok iş yapmak hepimize nasip olur inşallah...

Minik ayaklarıyla yerlere basarken uzattın mı hiç elini?
Kır olmuş ayaklarını yıkadın mı hiç?
Gözleri güneş, elleri toz.
O yüzden kimse uzatmamış ona elini.

Selpak verilmiş o ele para değil de, sıcak bir el neden uzatmadın?

O minik el benim çarpan yüreğim, benim mutluluğum.

O eli boş çevirmeyin.

Müzik dinleyip sessizce geçmeyin yanlarından.

Yazık deyip önünüze bakmayın.

Sıcak yuvalarınızda, yüreğinizi üşütmeyin.

Erdem Bayazıt (1957) / Fotoğraf: vecizsozler.com

Yedi Güzel Adam

Sezgül KARCIOĞLU

Deprem ve Zemin İnceleme Müdürlüğü

1950'li yılların ikinci yarısında Maraş Lisesi'nde yolları kesişen, edebiyata gönül vermiş; yedi arkadaş, yedi dost, yedi güzel adam. Nuri Pakdil, Akif İnan, Erdem Bayazıt, Ali Kutlay, Alaaddin Özdenören, Rasim Özdenören ve Cahit Zarifoğlu...

Her biri çok değerli, çok özel bir o kadar da güzel adamlar... Bir taraftan edebi metinlere getirdikleri bakış açısı, bir taraftan kişilikleriyle döneme iz bırakanlar. Eserlerine, zorlamadan, baskılamadan, her kişinin kavrayacağı dilden İslam'ın güzelliklerini yerleştirmeleri de naifliklerinden. Çalışan, çabalayan, üretmeye çalışan bir avuç gençtir yedi güzel adam. Dönemine ve geçmişine yabancı kalmamış, Necip Fazıl, Nazım Hikmet, Peyami Safa, Yaşar Kemal, Atilla İlhan, Fetih Gemuhluoğlu, Cemal Süreya, Edip Cansever, Turgut Uyar gibi her düşünceden, her fikirden yazarları, şairleri, düşünce adamlarını okuyup, takip de etmişlerdir.

“Yedi adam biri
bir gün, bir kan
gördü, gereğini
belledi.”

Yedi Güzel Adam
Cahit Zarifoglu

Zarifoğlu, kendisinin de aralarında bulunduğu Yedi Güzel Adam şiiriyle anlatmıştır dostlarını. “Bu insanlar dev midir, yatak görmemiş gövde midir” dizeleriyle başlar 6 paragraflık Yedi Güzel Adam şiirine. Her paragraf, bu güzel adamların ne gördüğüyle başlar. Altı güzel adamın biri kan, biri aşk, biri yar, bela, dağ ve sofa görür, yedinci güzel adam da görenleri görmüştür.

Alaaddin Özdenören

Nuri Pakdil, ‘Alaaddin delifişeğimidizdi, Rasim müdebbirimizdi, onuruna düşkün ve sapına kadar devrimciydi’ diye bahseder bu iki güzel kardeşten. Alaaddin Özdenören’in şiir merakı, okuma yazmayı öğrenir öğrenmez başlamıştır. İlkokul öğretmenini Güner Hanım’ın bunda payı büyüktür. Maraş’ta doğar, babasının tayini sebebiyle Malatya ve Tunceli’de eğitim hayatını sürdürür. Ortaokula Tunceli’de başlar. Munzur Nehri’ne yakın olan evlerinden, Munzur’un sesini dinleyerek o ilhamla şiir yazmıştır. Ortaokul birinci sınıfta ilk kez katıldığı şiir yarışmasında da birinci olmuştur. Baba-

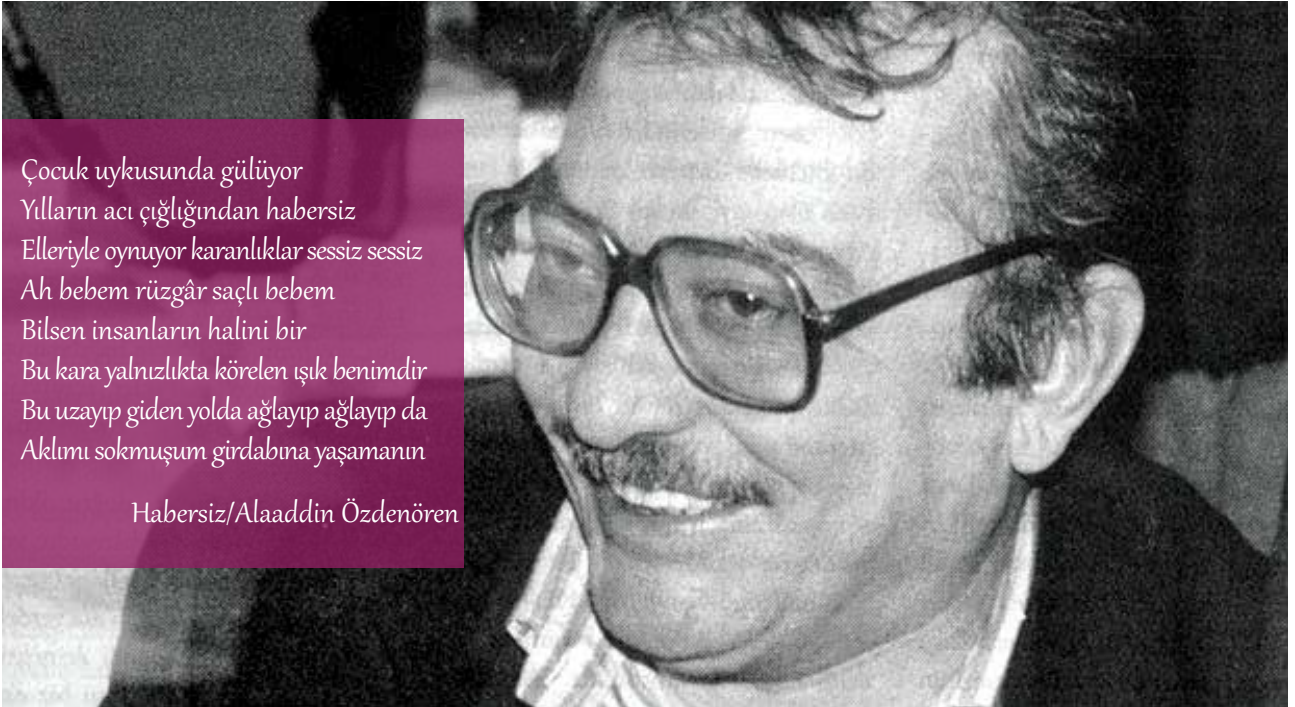
sının emekli olmasıyla tekrar Maraş’a yerleşirler.

Lise yıllarında ikiz kardeşi Rasim ile birlikte, Hamle Dergisi’ne ve yerel gazetelerin edebiyat sayfalarına yazdığı şiir ve yazılarla edebiyat hayatına başlar. Necip Fazıl’la Büyük Doğu’da, Sezai Karakoç’la Diriliş’te, Nuri Pakdil’le Edebiyat’ta, Erdem Bayazıt, Rasim Özdenören, Cahit Zarifoğlu ve Akif İnan’la, kendisinin de kurucuları arasında yer aldığı Maverâ’da devam etmiş, son yazılarını ise Yedi İklim, Hece ve Ay Vakti dergileri için yazmıştır. Şair, kimi zaman kendi adıyla, kimi zaman da Bilal Davut müstearıyla Yeni Devir, Milli Gazete, Zaman, Tutanak ve Sağduyu gazetelerinde de fikrî ve kültürel yazılar kaleme almıştır. 26 Haziran 2003 yılında vefat etmiştir.

Rasim Özdenören, vefatının 11. yılında kaleme aldığı bir yazıda, kardeşinin ömrünün acıyla, yalnızlıkla geçtiğinden bahseder. Daha ortaokul yıllarında, bir öğretmenin evini taşıdığı iftirasıyla başlar talihsizlikleri. Oğlu Kerem, dokuz yaşında trafik kazasında vefat eder. Bu yaşadıkları, Alaaddin’n eserlerinde çoğunlukla,

Çocuk uykusunda gülüyor
Yılların acı çığığından habersiz
Elleriyle oynuyor karanlıklar sessiz sessiz
Ah bebem rüzgâr saçlı bebem
Bilsen insanların halini bir
Bu kara yalnızlıkta körelen ışık benimdir
Bu uzayıp giden yolda ağlayıp ağlayıp da
Aklımı sokmuşum girdabına yaşamının

Habersiz/Alaaddin Özdenören

Alaaddin Özdenören

çocuk, nostalji, zaman, güzelleme, hastalık, hafakan, ölüm, metafizik konularına eğilmesine sebep olur. Şairdir, lakin az şiir yazmıştır. Bu durumu şöyle açıklamıştır:

"Benim gözümde çocuk, saflığı temsil eder. Şiirde de saflığın peşinden koşarım. Az şiir yazmamın bir sebebi de budur. Cemal Süreyya, "Şiir geldi kelimeye dayandı" der. Bu görüşe katılıyorum. Şiirde kelime seçmek çok önemli. Az sayıda şiir yazmamda diğer bir etken de bu. Dergilerde yayınlanan şiirlere bakıyorum. Manzara adeta bir şiir mezarlığı görünümünde'

Hamle Dergisi'nde yayınlanan "Habersiz" şiiri, Alaaddin Özdenören'i en çok etkileyen şiirdir. Bu şiir, hayatın bir süreç olduğunu geri dönüşü olmadığını hatırlatır ona.

Rasim Özdenören

Rasim Özdenören; Rabbim hayırlı ömürler versin, yedi güzel adamdan

bu vakte gelenlerden biri. Hâlâ Yenişafak Gazetesinde haftada iki gün yazıları yayınlanıyor. Rasim Özdenören'in romancılığı, Türk romancılığında Batı etkilerinin olduğu döneme rastlar. Buna karşın, Anadolu'yu karış karış gezen, yaşayan, tanıyan Özdenören, öykülerine bunu aksettirir. Güçlü tasvir ve anlatış yeteneğiyle, sıkmadan, adeta öykülerini yaşatır okuyucuya. İslamı, düşüncesi ve değer yargılarıyla öyküye katarak, insan olma bilincini sorgula(t)mıştır.

"Oysa zaman belki bir ömür boyu süren bir tek andır."

Rasim Özdenören
Çözülme

Rasim Özdenören ilk, orta ve liseyi Maraş, Tunceli ve Malatya'da tamamlar. İstanbul Üniversitesi'nde Gazetecilik Enstitüsü'nü ve Hukuk Fakültesi'ni bitirir. Daha sonra çeşitli kamu kurumlarında vazife alır. İlk hikâyesi "Akarsu", Varlık Dergisi'nin "Köyden Sesler" sayfasında 1957'de yer alır. 1969 yılında Âkif İnan ve Erdem Bayazıt'la Nuri Pakdil'in önderliğinde Edebiyat Dergisi, 1976 yılında Cahit

Zarifoğlu, Âkif İnan, Erdem Bayazıt, Alaaddin Özdenören, Ersin Gürdoğan grubuyla Mavera Dergisi'nin kurucuları arasında yer almıştır. Birçok öykü, deneme kitabı, iki adet de çeviri kitabı bulunmaktadır. Rasim Özdenören, Mavera'nın çıkış duyurusunda edebiyat konusundaki görüşlerini şöyle ifade eder:

"Biz, edebiyatı, amacı kendinden ibaret kalan bir çalışma alanı olarak görmüyoruz. Tarihte hiçbir uygarlık, ilkin bir edebiyat hazırlığı geçirmeden, kelâm eğitimini tamamlamadan, yani düşünce söze, söz de eyleme dönüşmeden, var olma ortamına kavuşmamıştır. Her uygarlık kendi değer yargılarının, erdem anlayışının ilkin yerleşmesini, sonra da yayılmasını ve yaygınlaşmasını edebiyatın aracılığına borçludur."

Rasim Özdenören ve Cahit Zarifoğlu

Mehmet Akif İnan

Mehmet Akif İnan, 1958'de Urfa Lisesi'nden Maraş Lisesi'ne sürgün gönderilir. Aynı yıl bir grup arkadaşıyla Derya Gazetesi'ni çıkarır. Bir yıl sonra Maraş Lisesi'nden mezun olur ve ilk Konferansını Urfalı Şairler üzerine verir. 1960 yılında Kahramanmaraş'ta Necip Fazıl Kısakürek ile tanışır. Şairliğinin yanında, eğitim ve sendikal çalışmaları da olur İnan'ın.

ya söz verirsene " olur der. Rasim kabul eder, Ali'nin hikâyesini okur ve o gece bir hikâye yazar. Ertesi gün aynı şartla Ali'ye yazdığı hikâyeyi okutur. Karşılıklı hikâye yazma süreci aylarca devam eder. Rasim de, bu çalışmalarını Ali'yi teşvik etmek için, desteklemek için sürdürür."Ali Kutlay şair olsaydı belki ben de bugün şair olmuştum" demişliği de vardır hatta. Ali Kutlay öykü yazmaya 16 yaşında başlar, 18'inde bırakır. Rasim Özdenören, Ali Kutlay'ın o yaşlarda yazdığı öyküleri

her an bir güvercin çırpınır durur
kalb atışlarında ve gözlerinde
bir sırdır içinde evler anneler
çocuklar başında bir yeşil çelenk
o akşam çocuktum ben.
yemekten sonraydı.

Akşam/M. Akif İnan

Mehmet Akif İnan

Ali Kutlay

Ali Kutlay'ın da yolu diğerleriyle Maraş Lisesi'nde kesişir. Cahit Zarifoğlu ile kardeşi Sait Zarifoğlu, Erdem Bayazıt, Alaeddin Özdenören, Rasim Özdenören, Ali'nin kardeşi Ahmet Kutlay, Nuri Pakdil ve eli kalem tutan daha başka arkadaşlar, edebiyata katkılarıyla döneme iz bırakmışlardır.

Ali Kutlay, diğerlerine nazaran farklı bir yapıdadır. Sessizdir, içine kapalıdır. Rasim ile yakın bir arkadaşlığı vardı. Rasim Özdenören'in ilk yazmaya başlama süreci de, Ali Kutlay'la girdiği tatlı bir iddia sonucudur. Erdem Bayazıt, bir gün Rasim'e, "Bak Ali bir hikâye yazmış" der, Rasim de Ali'ye, "Ver de okuyayım" demesi üzerine Ali Kutlay, "Sen de bir hikâye yazma-

bile kaliteli bulmuştur. Ali Kutlay, öykülerde kusursuzluğu arar, zor beğenirdi. Hatta Rasim'in öykülerinde bile kusurlar bulmuştur çoğu kez. Rasim ise, onun her yazdığını beğenmiştir. Kısa süren öykü hayatını şöyle açıklamaktadır Ali Kutlay:

"Ben bir hukuk kitabındaki kadar tumturaklı cümle kurmasını beceremediğim sürece elime kalem almayı kendime yasaklıyorum!"

Evet, bu dizeleri söylediği vakitler Hukuk Fakültesi'nde eğitimine devam etmekteydi. Ona ne kadar çok dil dökülse de öyküye geri dönmemiştir. 2008'de İstanbul'da vefat etmiştir.

Cahit Zarifoğlu

Tam ismi Abdurrahman Cahit Zarifoğlu'dur. İsmi'nin baş harfleri acz'dir "Sultan" şiirinde söylediği gibi.

*"Seçkin bir kimse değilim,
ismimin baş harfleri acz tutuyor
bağışlamamı dilerim."
Sultan/Cahit Zarifoğlu*

Zarifoğlu'nun çocukluğu Siverek, Maraş ve Ankara'da geçmiştir. İstanbul Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı'nı bitirmiştir. Arvasilerden, Seyyid Kasım Arvasi'nin kızı Berat hanımla evlenmiş, nikâh şahitliğini de Necip Fazıl Kısakürek yapmıştır. İlk şiir ve denemeleri Maraş'ın yerel gazetelelerinde yayınlanmıştır.

Maraş'ta Açı dergisini çıkarmış, şiirleri Sezai Karakoç'un yayınladığı Diriliş,

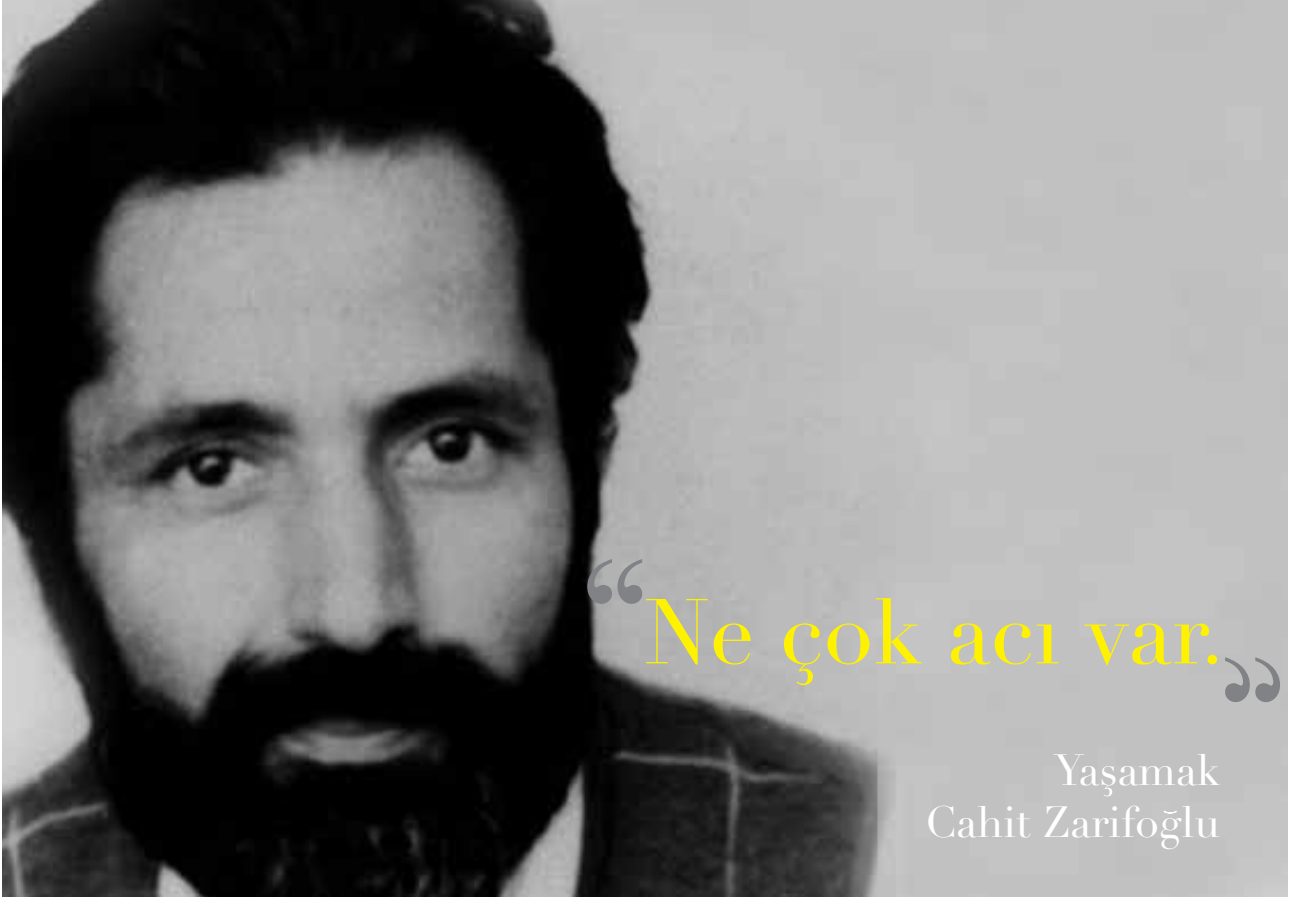
Nuri Pakdil'in yayınladığı Edebiyat gibi birçok dergide yayınlanmıştır. Maveria Dergisi ve Akabe Yayınları'nın kurucuları arasındadır. 1976'dan itibaren ise, Erdem Beyazıt, Rasim Özdenören, Akif İnan ve Nazif Gürdoğan'ın kurucuları olduğu Maveria Dergisi'nde şiirleri, bir-iki hikâyesi, senaryo çalışmaları, günlükleri ve "Okuyucularla" ismini verdikleri sohbetleri yayınlanmıştır. Çocukları çok sever, çocuk öyküleri yazması da bundandır. Soyadı gibi zariftir kişiliği, şiirleri ve eserleri. Zarifoğlu'nu anarken, mektuplardan bahsetmemek olmaz. Okur mektuplarını titizlikle yanıtlaması, eşine, dostlarına yazdığı onlarca mektup, Zarifoğlu'nun insanlara verdiği önem ve değerini göstergesidir. Maveria Dergisi'nin okuyucularla köşesinde, altı yıl boyunca okuyuculardan gelen şiir, deneme ve öykülere cevap yazmıştır.

'Dağınık gibi gözüküyorum ama her

şeyim programlıdır' demiştir Zarifoğlu. Ağır aksak bitirdiği tahsiline kıyasla yazı ve şiirde istikrarlıdır. Sezai Karakoç ile güzel ilişkiler kurmuştur, O'na yazdığı "Arzuhal" şiiri de bu dostluğun sonucundadır. Genç yaşta, 47 yaşında kanser nedeniyle vefat etmiştir. Berat Hanım, eşinin vefatıyla hem yol arkadaşını, hem de değerli bir şairi kaybetmiş olmasıyla iki defa üzüldüğünü belirtmiştir.

"Bir odası olmadı. Çocukların hepsi küçüktü. Dağıtıyorlardı, yırtıyorlardı. Yine de rahat çalışıyordu ama derdi ki bir odam olsa bıraksam, geldiğimde otursam yine yazıya devam etsem."

Zarifoğlu'nu yakinen tanımak için, okumak gerek. İslami duruşu, söylemleri, ümidi ve dirilişe davetini kavramak gerek. Bir şair inceliğini, bir baba merhametini okuyabilmek gerek.

“Ne çok acı var.”

Yaşamak
Cahit Zarifoğlu

Adil Erdem Bayazıt

İlk ve orta öğrenimini Maraş'ta tamamlamıştır. Henüz öğrencilik yıllarında yazmaya başlamış olan Bayazıt, Edebiyat ve Maverâ dergilerinin kurucuları arasında yerini alır. Dindar bir aileden gelen Bayazıt, yetiştiği İslami çevrenin etkilerini şiirlerinde yansıtır. Lise yıllarında, Rasim Özdenören, Alaaddin Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Akif İnan ve daha sonraları Nuri Pakdil ile tanışır. Üniversite yıllarında Necip Fazıl ile ilişkilerini kuvvetlendirir. Hatta saygıdeğer Abdülhakim Arvası'yi birlikte ziyaret ettikleri de bilinir. Necip Fazıl, onun hayatında ve eserlerinin şekil almasında önemli bir roldür. Nuri Pakdil vesilesiyle Sezai Karakoç ile tanışır. Her zaman yanına gidebildiği, sorularını sorabildiği, sohbet ettiği Sezai Karakoç'tan çok istifade etmiştir. Erdem Bayazıt'ı anla-

mak için, Sezai Karakoç'u da bilmek gerekir. Karakoç, Bayazıt'ın en çok vakit geçirdiği, etkilendiği isimdir.

"Susmanın kalesine sığınyorum

önümde karanlıktan duvarlar

sırtımda insan yüklü bir gök var."

Karanlık Duvarlar/Erdem Bayazıt

Erdem Bayazıt, yollarının kesiştiği Maraş Lisesi'nden sonra da dostlarıyla kopmamış, birçok dergide beraber çalışmışlardır. Hilâl, Hamle, Çıkış, Deneme, M. Şevket Eyyi'nin Yeni İstiklâl'i, Büyük Doğu, Diriliş, Edebiyat, Cahit Zarifoğlu, Alaaddin ve Rasim Özdenören gibi yakın dostlarıylaçı-

karttığı ve bizzat kendisinin yöneticisi olduğu Maverâ dergileri gibi süreli yayınların çoğunda çalışarak, edebi yönü kadar dergicilik yönünü de iletmiştir. Son dönemlerinde ise şiirleri Yedi İklim, Hece ve Kaşgar dergilerinde yayınlanmıştır.

Bayazıt'ın eserlerinde tasavvufi izlere rastlanması, Abdurrahîm Reyhanî ile tanışmasıyla başlar. Ayrıca Rus işgalinde olan Afganistan topraklarına gitmesi de, Bayazıt'ı etkileyen bir hadisedir. Afganistan'daki günlerini, dış politika yazıları yazdığı Yeni Devir Gazetesi'nde yayınlar. Bu yazılar, "İpek Yolundan Afganistan'a" ismiyle kitaplaşmıştır. Şiirlerinde ölüm modernlik, insan ve şehir temalarını konu alır. 1987 yılında milletvekili olur ve Milli Eğitim ve Çevre Komisyonlarında görev alır. 2008'de vefat eder.

Şu yalnızlık çıkmazında
önümde niye sen varsın

Niye herşey bir anda
kayıyor sen kayıyorsun

Kalbim niçin bu kadar
yabancı sen niye yoksun

Bir sam yüklü geceleri
içimden atamıyorum

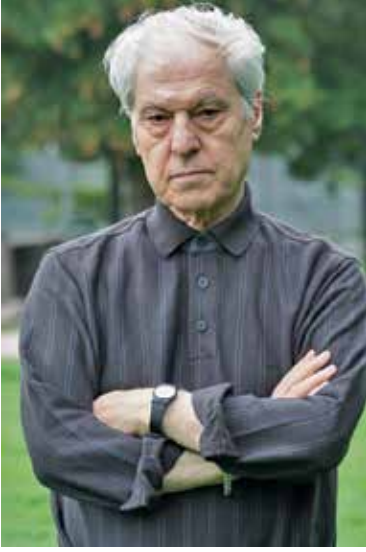
Niye bunları bir anda
unutamıyorum

Hadi tut elimden gök
gibi ölü kadar yalnızım.

Yok Gibi Yaşamak
Erdem Bayazıt

Alaaddin Özdenören ve Erdem Bayazıt / Fotoğraf: vecizsozler.com

Nuri Pakdil

Nuri Pakdil

Yedi Güzel Adam'ın abisidir. Bu vakte gelen çınarlardan bir diğeridir. Rab-bim hayırlı ömürler versin. Hâlâ onu dinleyebilmek, ne büyük bir nimet bizler için. Nuri Pakdil, eylem ve düşünce adamıdır. Nevi şahsına münhasır bir kişiliktir, devrimci duruşunu her daim korumuştur. Düzeni sorgular, sözünü sakınmaz. Mülkiyet ve modernliğe karşı mesafeli ilkeleri vardır. Hayatı boyunca bilinçli bir kul olamama korkusu, endişesi taşımıştır.

Şiir ve deneme türlerindeki çalışmalarını Maraş'ta, Demokrasiye Hizmet gazetesinde yayınlamıştır. Lisedeyken Hamle adında bir dergi çıkarmıştır. Yeni İstiklâl Gazetesi'nde sanat sayfaları düzenlemiş, Edebiyat Dergisi ve Yayınlarını kurmuştur. Edebiyat Dergisi'ni ilk kurma fikri, Fethi Gemuhluoğlu'nun kendisine yazmış olduğu bir mektupta, bir dergi etra-

fında toplanılmasını istemesi neticesinde şekillenmiştir. Edebiyat Dergisi, 12 Eylül Darbesi sonucunda, insanların giderek bireyselleşmesiyle, derginin çıkarılması imkânsızlaşır. Dergi yayını durdurulur.

Pakdil, çok okur. İncedir, insana kıymet verir. Roman okumayı özellikle vurgulamıştır. İnsanın muhayyilesini geliştirmesi bakımından ne şiirin ne de nesrin romanın yerini tutabileceğini söylemiştir. Kudüs sevgisi ayrıdır. Kudüs'ü kolunda taşır, bir saat misali.

Naçizane bir paylaşım bu kısacık biyografiler. Çünkü Yedi Güzel Adam'ın her biri sayfalara sığamayacak kadar birikimli, her birinin edebiyata katkıları yadsınamaz. Özellikle okurlarına rol-model olmaları, bıraktıkları eserler ve duruşlarıyla devam etmekte. Bize düşen ise, bıraktıkları bu güzel mirasa sahip çıkmak. Rabbim bu güzel insanların yar ve yardımcısı olsun...

Tür Dağını yaşa
Ki bilesin nerde Kudüs
Ben Kudüs'ü kol saati gibi taşıyorum
Ayarlanmadan Kudüs'e
Boşuna vakit geçirirsin
Buz tutar
Gözün görmez olur
Gel
Anne ol
Çünkü anne
Bir çocuktan bir Kudüs yapar
Adam baba olunca
İçinde bir Kudüs canlanır
Yürü kardeşim
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin

Anneler ve Kudüsler
Nuri Pakdil

Mehmet ERSOY

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

BİR HOŞ SEDA bırakabilmişsek ne mutlu bize...

Her gecenin bir gündüzü, her yokuşun bir inişi, her başlangıcın bir sonu olduğu gibi artık ben de hizmetin sonuna gelmiş bulunmaktayım. On yedi yıllık belediye hizmetimi, nasip olursa emeklilikle noktalama aşamasına geldim...

Bu uzun hizmetimin, on beş yılını Florya ve İstinye Sosyal Tesisleri'nde garson ve kasiyer olarak sürdürdüm. Son iki yılı ise Büyükşehir Belediyesi'nin merkez binasında, Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nde büro destek elemanı olarak noktalıyorum. 1997 yılında, belediye hizmetimde ilk göz ağrım diye tabir ettiğim Florya Sosyal Tesisleri'nde, acemi garson olarak işe başladım. Mesleği öğrenme aşamasında bir hayli zorluklar yaşanmadı değil hani...

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ndeki hizmetim süresince birçok mesai arkadaşım oldu. Ayrıca pek çok şef, amir, usta ve müdür ile tanışmak ve beraber çalışmak da nasip oldu. Bunlardan birçoğu, şu anda emekli oldu, birçoğu da Hakk'ın rahmetine kavuştu. Rahmetli olan arkadaşlara, Allahü Teala rahmet eylesin. Hayatta olanlara da hayırlı uzun ömürler diliyorum. Florya ve İstinye Sosyal Tesisleri'nde acı-tatlı birçok hatıramız oldu. Ustalarım, şeflerimden, amirlerimden kısacası hepsinden bir şeyler öğrendim. Mesleki tecrübelerimi onların sayesinde arttırabildim. Hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Büyükşehir Florya Sosyal Tesisleri'nde çalışmak bir ayrıcalıktı benim için. Bu ayrıcalığı yaşadığım için de, ayrıca şanslı hissediyorum kendimi. İnsan, dünyanın neresinde olursa olsun, hangi işte çalışırsa çalışsın, mutlu ve huzurlu da olsa; yine de o eski dostlarını, o eski ortamı, o eski hatıralarını

unutması hiç mümkün olmuyor.

Eski dostlarla, zaman zaman, gerek telefonla ve gerekse bir araya gelecek hasret gideriyoruz. Hani derler ya "Gönül ne kahve ister, ne kahvehane; gönül muhabbet ister kahve bahane" diye. İşte, insan eski dostlarıyla bir araya geldiğinde, o eski anıları, hatıraları yeniden canlanıyor. İster istemez o eski yıllara gidiliyor; doya doya o günler hatırlanıyor, konuşuluyor. Böylece çok da hoş bir sohbet havası meydana geliyor. Hizmetimin son iki yılını ise, Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nde tamamlıyorum. Buradaki personel kardeşlerim, kardeşlerim diyorum; çünkü içlerinde en yaşlıları bendeniz oluyorum. Hepsi genç, dinamik, eğitimli ve pırıl pırıl insanlar. Müdürlüğümüzün diğer müdürlüklerden bir farklı yönünü de, burada âcizane söylemek zorundayım. Bu müdürlük personeli olarak bizler; hep halkla iç içe, çok fazla halkın yanında olduğumuzdan; personel kardeşlerim de güler yüzlü, sevecen, ilgili ve kibar insanlardan oluşuyor. Koskoca İstanbul'un dertlerini, şikâyetlerini, dilek ve temennilerini dinleyip çözüm üretiliyor. Bir nevi belediye ile vatandaş arasında köprü vazifesi görüyorlar. Bu konuda, Çağrı Merkezi'nde Beyazmasa'da, Beyaz Karanfil ve Muhtarlar birimleriyle, İletişim Noktalarındaki bütün kardeşlerime Allah kolaylık versin. Bu zorlu görevlerinde, hepsine ayrı ayrı başarılar diliyorum.

İnsan nerede ve nasıl çalışırsa çalışsın; neticede bütün amacı ve gayreti geride hoş bir seda bırakmak olmalıdır.

BİR HOŞ SEDA bırakabilmişsek ne mutlu bize...

OYUNCAK MÜZESİ

Seda DUMAN

Yazı İşleri Müdürlüğü

ÇOCUKLUĞUM

Çocukluğum, çocukluğum...
Uzakta kalan bahçeler.
O sabahlar, o geceler,
Gelmez günler çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Gözümde tüten memleket.
Artık bana sonsuz hasret,
Sonsuz keder çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Habersiz ölen kardeşim,
Mezarı bilinmez eşim,
Her bir şeyim çocukluğum.

Çocukluğum, çocukluğum...
Bir çekmecede unutulmuş,
Senelerle rengi solmuş,
Bir tek resim çocukluğum...

Ziya Osman SABA

Oyuncak sever misiniz? Oyuncakları, kim sevmez ki? Peki, çocukluğunuzda oynadığınız oyuncakları hatırlıyor musunuz?

Hepimiz de, annemiz ile babamızın oyuncaklarımıza bakarak "Bizim zamanımızda yoktu böyle şeyler!" diyerek içlendiklerine, çocukluklarından ve kendi oyuncaklarından uzun uzun bahsettiklerine pek çok kez şahit olmuşuzdur. Çocukluk bitmez tükenmez bir hazine, hepimiz için. Çok konuşulur, çok yazılır, çok ama pek çok da hatırlanır.

O zaman gelin, hep beraber hafızamızı tazeleyip oyuncak dünyasına doğru bir seyahate çıkalım!

Sunay Akın'ın 1990 yılından bu yana, kitaplarından ve gösterilerinden elde ettiği gelir ile şehir şehir, ülke ülke dolaşarak oyuncak toplamasıyla başlamış, bu masal. Sunay Akın, nihayet Kadıköy'ün Göztepe semtinde aile yadigârı bir köşkte bu hayalini gerçekleştirmeyi başarabilmiş. Çok da, iyi yapmış doğrusu...

Oyuncak Müzesi'nin giriş ücreti öğrenci için 7 TL yetişkinlere ise 10 TL. Hem okulların tatil olması, hem de hafta sonuna denk gelmesi nedeniyle, gezimizde bir hayli kalabalıkla karşılaşsak da benim de oynadığım, hatırlayabildiğim 80'lerin ve 90'ların oyuncaklarını görmek beni çok ama çok mutlu etti.

Oyuncak Müzesi, denildiğinde aklınıza ilk ne gelir? Çoğunlukla, bu müzenin çocuklar için kurulmuş olduğunu düşünürsünüz, öyle değil mi? Oysaki oyuncak müzeleri, öncelikle yetişkinler içindir. Ancak yanlış bir düşünceyle, adı oyuncak müzesi diye birçok aile küçük çocuklarını da getiriyor, bu müzelere. Ancak minikler, burada biraz mutsuz oluyorlar sanki. Çünkü çocuklar, oyuncak mağazasına girdiklerini sanıp ya oyuncaklarla oynamak istiyorlar ya da satın almak. Bunun için bayağı da bir uğraşip annelerini kandırmaya çalışı-

yorlar. İşte bu yüzden de, minikler bu anlamda biraz hayal kırıklığı yaşıyorlar sanırım.

Oyuncak Müzesi, sadece çocuklar için değil; anneanne- anne ve çocuğun yani üç kuşağın da birlikte keyifli vakit geçirip geçmişe doğru yolculuğa çıkmasını sağlayan bir mekân bence.

Biz, çatı katından başladık müzeyi gezmeye. Oyuncak Müzesinde, her kat en ince ayrıntısına kadar düşünüerek dizayn edilmiş. Oyuncaklar da, gayet güzel bir şekilde sergilenmiş. Hangi yıla ve ülkeye ait oldukları da detaylı bir şekilde belirtilmiş. Ayrıca, gezi esnasında Sunay Akın'ın sesinden bilgiler de dinleyebiliyor insan.

Biraz da oyuncaklardan bahsedelim...

Resimdeki plastikten oyuncakları, 80-90 kuşağı çok rahat bir şekilde hatırlamıştır diye düşünüyorum. Her pazara çıkışta, annelerimizin satın alması için ağlayıp tutturduğumuz bebek ve arabalar, bunlar.

Bu şirin oyuncakları görünce, şu yaşımaya rağmen ben bile camekândan çıkartıp oynama istediği duydum. Etraftan da, 'Keşke bu oyuncakımı atmasaydım.' 'Bende de bu oyuncaklardan vardı, annem nereye kaldırdı acaba?' cümlelerini sık sık duydum.

Katlarda gezerken, Sunay Akın'ın sesinden bir kayıt, sürekli olarak oyuncaklar hakkında tarihsel bilgiler veriyor. Böyle olunca, gezi daha da anlam kazanıyor.

İşte bunlardan bazıları şöyle; Japonların dünyaya ihraç ettiği oyuncaklar arasında, kesinlikle çekik gözlü be-

bek olmazmış mesela. Tenekeden oyuncaklar, 1980'den sonra tüm dünyada yasaklanmış. Plastik oyuncakların piyasaya girişi de tam bu yıllara tesadüf ediyor. Maalesef, ülkemizde üretilen oyuncaklar da en kötü kalitelilerden imiş.

1950'li yıllara kadar Eyüp Camii çevresinde, sayısız oyuncakçı dükkânı varmış ve sünnet çocuklarının da en sevdikleri mekânlardanmış burası. Daha sonra zaman içerisinde, seri üretim yapan atölyeler yüzünden teker teker kapanmış bu dükkânlar.

Aşağıdaki resim Apollo 15 uzay aracı ile 1971 yılında Ay'a giden Türk bayrağının resmi. Bu bayrağı görmek, beni fazlasıyla heyecanlandırdı. Ülkemizde uzay çalışmaları daha yeni yeni başlamışken, bayrağımız tam 44 sene evvel Ay'a kadar gitmiş. Uzayda 295,2 saat, Ay'da ise üç gün kalan ve toplam da 1.4 milyon mil uzay yolculuğu yapan tarihi Türk bayrağını Amerika'da yaşayan Ekmel Anda isimli bir Türk iş adamı satın almış ve müzeye bağışlamış.

Bu fotoğraf ise 1953'de İngiltere'de çocukların okula getirdikleri oyuncaklara ait. İngilizler, o yıllarda oyuncakların "Kibrit Kutusu" kadar olmasına karar vermişler. Böylece Machbox firması bu şekilde küçük küçük oyuncaklar üretmeye başlamış. Bu minik oyuncakların, ilk ortaya çıkış yeri ise Almanya imiş.

Bu fotoğrafta ise benim kuşağımın okumayı sökmesine yardımcı olan Cin Ali kitapları ile hesap yapmayı öğreten abaküsü görüyoruz. O senelerde, bunlar bizim biricik başucu kaynaklarımızdı. Okumayı söktüğümüzde öğretmenimiz, kırmızı kurdele ile ödüllendirirdi bizi.

Oyuncak Müzesi'ni gezerken, en çok da nereden geldiğimizi unutmamak için kişisel tarihimize ait böyle özel parçaları saklamamız gerektiğini fark ettim. Biriktirerek, bir şekilde tarihe not düşüyorsun, kendinden bir iz bırakıyorsun arkamızdan gelenlere. Şimdiki neslin tabiriyle, bir nevi konum bildiriyoruz aslında.

Müzenin en alt katında bir etkinlik alanı bulunuyor Çocukların kendi tasarımlarını yapabileceği tahta oyuncak boyama atölyesi ile Hacivat-Karagöz oyunları gibi gösterilerin sergilendiği bir alan, burası. Oyuncak Müzesi'nde zaman zaman minikler için doğum günü kutlamaları da yapılabiliyormuş.

Oyuncak Müzesi'ni ziyaret etmek, dönemsel ve önemli tarihsel olay-

ların, oyuncaklar üzerindeki etkisini görmek açısından da güzel bir tecrübe oldu benim için. Oyuncak Müzesi denildiğinde, çocukları eğlendirmek için hazırlanmış bir mekân gibi düşünülse de bence, büyük çocuklar için de ideal bir yer.

Çünkü Oyuncak Müzesi insanı geçmişe götürüp, eskilere doğru uzun bir yolculuğa çıkarıyor. Hem de tebeşüm ettiren bir yolculuğa. Eleştirebileceğim tek yanı, Türk Malı oyuncak sayısının fazla olmaması. Bu sayının da zamanla artacağına inanıyorum.

Oyuncak Müzesi, alanında bir öncü niteliği taşıyor. Çünkü bu müzeden sonra benzer başka müzeler de açılmış. Bu özelliği nedeniyle, oyuncak müzelerinin başkenti unvanını kazanmış Oyuncak Müzesi.

Oyuncak Müzesi bol sürprizli bir mekân. Bu sürprizler, müze çıkışına kadar devam ediyor. Burada müze hatırası 1 TL ile çalışan size özel para basımı makinesi bulunmakta. Hem gezi hatırası hemde kendi paranızı basma mutluluğuyla ayrılıyorsunuz bu mekândan.

İstanbul Oyuncak Müzesi'ne ulaşım için otobüs ve metro kullanılabilir. Avrupa yakasından geçişler içinde metrobüsle Uzunçayır durağından Göztepe'ye geçiş yapılabilir. Alternatif olarak vapurla rıhtıma, oradan da otobüs kullanılarak Göztepe durağından da müzeye ulaşılabilir.

<http://www.istanbuloyuncakmuzesi.com/>

Adres:

Ömer Paşa Cad. Dr. Zeki Zeren Sok.
No:15 Göztepe/ İstanbul
Telefon:0216 359 45 50-51
Fax: 0216 363 57 25

KAYBETMEYE SON !

Mahmut Emin SANDALCIOĞLU

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Artık anahtarlarınızı, evcil hayvanınızı, çantanızı, cüzdan veya daha değerli herhangi bir eşyanızı kaybetme derdinden kurtulabilirsiniz. Nasıl mı? Tabii ki "StoneTether (Bağlantı Noktası)" ile. Hatta daha ileri giderek kalabalık ortamlarda, çocuklarınızın ceplerine birer tane "StoneTether" koyarak nerede olduklarını bile takip edebilirsiniz.

Unutmak veya kaybetmek eskiden beri insanların sıkıntısıdır. Hele birde aceleniz varsa veya kaybettiğiniz eşya değerliyse hatta nerede kaybettiğinizi veya unuttuğunuzu hatırlamıyorsanız. Bütün bu sorunlar dizisi bu ufak cihaz sayesinde mazide kalıyor. Çünkü "StoneTether" 150 metrelik izleme mesafesi ile dünyanın ilk en

uzun mesafeli Bluetooth izleyicisidir. Bu madeni para boyutundaki cihaz akıllı telefonlarınız ile uyumlu çalışarak gerekli yer bildirimleri ve uyarıları tarafınıza aktarmaktadır.

Bej, siyah, pembe, mavi ve yeni üretilimiyle fosforlu yeşil olmak üzere beş renk seçeneğine sahip olan "StoneTether" aynı zamanda 9 metreye kadar su geçirmezlik özelliğine sahip. Pil konusunda bataryası biten, kullanat cihazların yanı sıra "StoneTether" piyasada kolaylıkla bulunan ve değiştirilebilen CR2016 model pil ile çalışmaktadır. Böylece 1 yıllık kullanım ömrü sonunda kolaylıkla yeni pili ile kullanıcısına hizmet etmeye devam etmektedir.

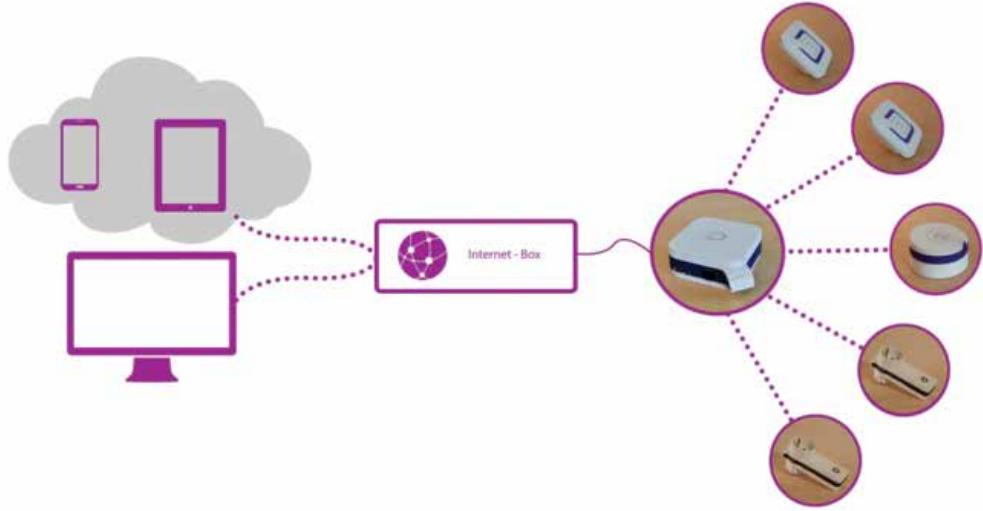
Daha fazla bilgi için aşağıdaki siteleri inceleyebilirsiniz:

<https://www.kickstarter.com/projects/delmarth/stonetether-the-smallest-tracking-device-at-long-r?ref=category>

<http://www.stonetether.com/>

EVİNİZ AKILLANABİLİR

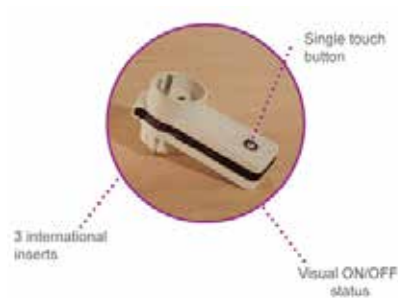

Evinizde tüm cihazları akıllı telefonunuzdan kontrol etmek istemez misiniz? Hayatınızı kolaylaştıracak ve sizlere güvenli bir yaşam sunacak bu cihazımızın adı "Linkio". Artık akıllı cihazlar olmadan bu tarz kolaylıklara ulaşmak pek mümkün değil. Daha doğrusu yeni üretilen veya proje aşamasında olan bütün cihazlar bir şekilde akıllı cihazlarla entegre ediliyor. Hal böyle olunca "Linkio" da bizlere bir akıllı cihaz entegrasyonu ile geliyor. Linkio sayesinde evinizdeki bütün cihazlar hatta evin elektrik bağlantılarının tamamı akıllı telefonunuz ile avuçlarınıza geliyor.

Linkio, elektrik prizlerini hatta evinizin elektrik bağlantılarının tamamını kontrol etmenizi sağlayan cihazların genel adıdır. Bu cihazlar direkt olarak size, prize bağlı olan elektrikli cihazları, siz evde olmasanızda kontrol etme olanağı sağladığından dolayı hem güvenlik hem de kolaylık sağlamaktadır. Şöyle düşünün evden acele çıktınız ve ütüyü, saç düzleştiricini, televizyonunuzu, klimanızdan herhangi birini veya hepsini açık unuttuğunuzu hatırladınız. Eve dönerek hem vakit hem de enerji kaybı yaşamaktansa, akıllı telefonunuzdan birkaç saniyede evin tüm elektriğini de kesebilir veya sadece cihazların bağlı

bulduğu prizlerin elektriklerini teker teker de kesebilirsiniz. Böylece kolay, pratik, tasarruflu ve güvenli bir yaşam alanı oluşturmuş olursunuz. Aynı şekilde evinizin ışıklarını açık unuttuğunuzu veya siz eve girmeden ışıkların yanmasını isterseniz akıllı telefonunuzla birkaç dokunuş yapmanız yeterli olacaktır.

Ürünün daha geniş kapsamlı ve akılcı kullanımında ise; belki sıcak bir günde evinize gitmeden birkaç dakika önce klimayı açarak serin bir eve girmek size mutluluk verecektir.

Daha fazla bilgi için aşağıdaki siteleri inceleyebilirsiniz:

<http://linkio.net/>

<https://www.kickstarter.com/projects/2097793904/linkio/description>

Türk Tiyatrosu ve Müzik

Semanur DEMİRCİ
Kültür Müdürlüğü

Türk Tiyatrosu; Köy Seyirlik Oyunları, Orta Oyunu, Karagöz Oyunları gibi bölümlere ayrılan; içinde geleneksel öğeler de barındıran, toplumun kültürel özellikleri hakkında bilgi edinebileceğimiz en önemli kaynaklardır.

Tiyatro kültürümüz incelendiğinde, Orta Oyun, Köy Seyirlik ve Gölge Oyunlarımız da musikimizin de büyük rol oynadığını görürüz. Yapılan incelemelerde görülen en belirgin özellik ise oyunlarda müziğin çok önemli ve geniş bir yeri olduğudur. Türk Musikisi, bütün özellikleri ve çeşitliliği ile oyunların içerisinde kullanılmıştır. Orta Oyunu'nun, Meydan Oyunu veya Kol Oyunu adı altında oynandığı devirlerden itibaren müzik eşliğinde sevk ve idare edildiği bilinmekte, Karagöz oyunlarının işleyişinin de musiki üzerine kurulduğu görülmektedir.

“Orta Oyunu ile Karagöz oyunundaki tiplerin kişiliklerine kazandırdıkları şarkılar, güftelerde kullanılan sözler ve bestelerdeki melodi özelliği o tipin perdedeki kişiliği ile ilgilidir.”

Musikî'nin, Karagöz oyununun işleyişi üzerinde büyük bir önem taşıdığını oyuna giren her tipin kendi havası çalınarak veya söylenerek girmesinden anlıyoruz. Bu tiplerin canlandırılan oyuncuların, çok iyi derecede musikiye vakıf olmaları, oyunun içersinde iken doğaçlama gazeller okumaları, yeni bestelenen eserleri hemen repertuarlarına katmaları musikî'nin Türk Tiyatrosuna ilham kaynağı olduğunu gösteriyor. Oyuncuların iyi derecede enstrüman çaldıkları hatta bazılarının Mızıkayı Hümayun'da görev aldıkları da bilinmektedir.

Orta Oyunu ile Karagöz oyunundaki tiplerin kişiliklerine kazandırdıkları şarkılar, güftelerde kullanılan sözler ve bestelerdeki melodi özelliği o tipin perdedeki kişiliği ile ilgilidir. Tipler, şarkılarla desteklenir ve beslenirdi, tiyatrodaki kullanılan müzik de işte bu şekilde mizah musiki haline dönüşmüştür. Orta Oyunu'nda şarkı, türkü, gazel ve saz eserlerinin kullanılması seyircinin beğenisinin de bu yönde olmasından dolayıdır.

Oyunlarda kullanılan enstrümanlar da çeşitlilik görmektedir. Bunlar ka-

nun, ud, keman, klarnet, def, darbuka, davul, zurna, bağlama ve kabak kemane gibi Geleneksel Türk müziği ve Halk müziği çalgılarıdır. Ayrıca oyundaki tipin özelliğine göre kemençe ve tulum da kullanılmıştır.

İcra edilen eserlere bakıldığında, eserlerin çoğunlukla 17.yy,18.yy ve 19.yy' larda bestelendiği görülür. Azda olsa 15. ve 16 yüzyıllarda da bestelenmiş eserler vardır. 15. yy'da sarayda şehzadelerin sünnet düğünlerinde de müzikli oyunlar oynandığı bilinmektedir.14. yy'da Sultan Beyazıt'ın sarayında çalgıcı takımlarının yanında taklit yapan oyuncular olduğu kayıtlara geçmiştir.

Günümüze gelene kadar, musiki yalnız melodi olarak kalmamış; metin olarakta kullanılmıştır. Hatta 'Ferhat ile Şirin' oyunu tamamen musiki üzerine kurulmuş bir 'Musiki Muhaveresi' dir. Tarihimizden edindiğimiz bu bilgiler, kültürümüze ışık tutmakta ve gelecek nesillere de yol göstermektedir. Dileriz ki tiyatromuz ve müziğimiz geliştirilerek ve güzelleştirilerek devam ettirilsin.

Dünden Bugüne

TÜYAP

Sene 1989, Yer Taksim- Tepebaşı

Hep yağmurlu ve serin havalara denk gelen, üzerimizde paltolar

'Haydi bakalım, el ele tutuşun. Sıra olun. Öğretmeninizin sözünden de hiç çıkmayın, kaybolmadan geç kalmadan mutlaka söylenen zamanda kapıda buluşun!' uyarıları ile meraklı ve heyecanlı; eve bir gün evvel yazılan nottan dolayı fazla olmasa da o güne kadar sahip olunan en fazla parayla ve o 'kıymetli şey' hiç kaybolmasın diye elde sıkı sıkı tutularak Beyoğlu'nun arka sokaklarından yürüyerek; bugün BİMTAŞ AŞ'nin Genel Müdürlük binasının olduğu yere Turhan SELÇUK- "Barış ve Kitap" teması ile açılan TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı'nın karşısına geldik... İçeride renk renk çocuk kitapları, kokulu silgiler ile içinden üç boyutlu resim çıkan masal kitapları ile dolu uzunca bir koridor bizi bekliyordu.

Sene 2014, Yer Beylikdüzü...

Yine soğuk bir sonbahar havası, İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı'nın kapısında durup bakıyorum etrafıma. Bina'nın alanı genişlese de o zaman neyse şimdi de o'yum, yine benden kat kat büyük içi kitaplarla dolu bir bina... Tek fark, bu kez elini tuttuğum sıra arkadaşım değil de hayat arkadaşım...

Bugüne kadar ziyaret ettiğim, bütün

kitap fuarlarını kıyaslamam gerekirse şayet; bu seneki katılımcı sayısının gerçekten de çok fazla olduğunu söylemeliyim. Bu da, beni ziyadesizle memnun etti. Fuarın ziyaretçileri arasında, marjinalinden çarşafısına, pusetteki bebekten bastonlu yaşlı dedeye, muhafazakârından komünistine kadar çeşit çeşit her memleketten her tenden her kesimden insana rast geldim. Sanki fuara "Türkiye" akın etmişti.

Son birkaç yıldır pazarın popüler konularından ilahi aşk ve tasavvuf temalı yayınlar bu senenin de gözdesiydi. Bana bu durum pek etik gelmese de, her sektörde olduğu gibi arz-talep ilişkisi burada da kendini belli ediyor.

TÜYAP Kitap Fuarı'nın hemen girişinde yer alan, 1. ve 2. hollerde geniş bir alanda sergilenen eğitici ve öğretici çocuk kitapları çok başarılıydı. 2. ve 3. holde bildiğimiz popüler yayınevleri yer alırken 5. Holdeki hobi standları maalesef talebi karşılayacak nitelikte değildi. 4. ve 5. hollerde ise dil sanat ve test kitaplarına yer verilmişti.

Genel olarak bakıldığında, fiyatlar çok da uygun değildi. Ancak bazı yayınevlerinin fazla kitap alımlarında pazarlığa açık kapı bırakıp % 35'lere kadar varan indirimleri yaptıklarına da bizzat şahit oldum.

Merve ÇAVUŞOĞULLARI

Sayıştay Başkanlığı

Bizim seçeneklerimize gelirse;

Büyük Doğu Yayınları'ndan Necip Fazıl KISAKÜREK'in;

Allah Resulü'nün mübarek hayatını anlattığı "Çöle İnen Nur"

ile yine Kısakürek'in 1973 yılında gerçekleştirdiği Hacc vazifesini anlattığı "Hacc'dan Çizgiler, Renkler ve Sesler"

En emin İlmihalle tefekkürü birleştirdiği "İman ve İslam Atlası"

İlk çağ felsefecilerinden günümüze kadar ulaşan Batı dünyasını ve tasavvufu en ince ayrıntıları ile anlattığı "Batı Tefekkürü ve İslam Tasavvufu"

Diyanet İşleri Başkanlığı; Türkiye Diyanet Vakfı'nın

Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meali İletişim Yayınevi'nden İhsan Oktay ANAR'ın;

Uzun İhsan Efendi'nin düşlerini gerçeğe yansıttığı "Puslu Kıtalar Atlası"

Yafes Çelebi, Calud ve Lalezar Neccef Bey'den Angilidis Efendi'ye, Samur ve Yağmur Çelebilerden Uzun İhsan Efendi'ye bir sürü eski mucidin hayat öykülerinin anlatıldığı "Kitab-ül Hiyel"

Aslı çok da eskilere gitmeyen, ülkemizde geçen ama aslında anlatılan mekânların farklı tasvir edil-

diği "Efrasiyab'ın Hikâyeleri"

Martı Yayın Grubu'ndan Debbie MACOMBER'in;

Yeni bir seriye başladığı, yine bir kasabadaki insanların gerçek hayatta başlarına gelebilecek kendinizle empati yapmanızı sağlayan romanları "Deniz Feneri Yolu", "Gül Ağacı Sokağı" ve "Pelikan Çıkmazı"

Nefes Yayınevi'nden Cemal Nur SARGUT'un;

Hakk'a doğru çıkılan yolun anlatıldığı "Allah'ıma Sefere Çıktım"

Bakara Suresi'nin Meali niteliğindeki Bakara 1-2-3; "İman ve Küfür", "Nefsin İç Yüzünü Tanımak", "İnsan-ı Kamil'in Hakikati"

Bu kitapları aldığımız için hediye ettikleri Koleksiyon serisi olan Osmanlı'da Hz. Peygamber (S.A.V) sevgisinin anlatıldığı "Osmanlı Devleti'nde Ehl-i Beyt"

Kırmızı Kedi Yayınevi'nden Virginia WOOLF'un;

Yalnız yaşayan bir kadının kardeşi öldükten sonra başına gelen maceraları anlatan "Yaşlı Kadın ve Papağan"(Çocuk Kitabı)

Feyza HEPÇİLİNGİRLER'in;

Bir sandık odasında buluşan valizlerin öyküsü olan "Üç Valiz İki Sandık" (Çocuk Kitabı)

İthaki Yayınları'ndan J.R.R. TOLKIEN'in;

Orta Dünya efsanesinin önemli bir paçası olan "Bitmemiş Öyküler" (Fantastik)

Robert JORDAN'ın; Zaman Çarkı ile çağların değişimini anlatan üçleme "Yenidenoğan Ejder" (3 Cilt)

Doğan Egmont Yayınları'ndan Elif ŞAFAK'ın;

İstanbul'da yaşayan meraklı bir kızın hikâyesinin anlatıldığı "Sakız Sardunya" (Çocuk Kitabı)

Yapı Kredi Yayınları'ndan Sara ŞAHİNKANAT'ın;

Ahtapot olmaktan memnun olmayan Nino'nun macerasının anlatıldığı "Yavru Ahtapot Olmak Çok Zor" (Çocuk Kitabı)

Masalı tersine çevirip yavrukurt tarafından anlatılan "Kim Korkar Kırmızı Başlıklı Kız'dan?" (Çocuk Kitabı)

Feridun ORAL'dan; Ali'nin gözüyle babaannesini anlattığı "Babannem Kime Benziyor" (Çocuk Kitabı)

Soğuk kış gününde, Sevimli Tavşancığın, karnını nasıl doyurabildiğini anlatan "Kırmızı Elma" (Çocuk Kitabı)

TÜYAP 'ta Birkaç Saat

Gülçin DURMAN

Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Açıkçası benim için kitap fuarı demek; Sultanahmet Camii'nin avlusundaki o küçük, mütevazı kitap fuarıdır. Sultanahmet Kitap Fuarı'na ilk ne zaman gittiğimi bile hatırlayamıyorum şimdi. Her sene dört gözle beklediğim bu fuarı, bazen tekrar tekrar gezdiğimi de anımsıyorum. Gündüzünü de gecesini, kışını ve yazını da görmüştüm bu fuarın. Sultanahmet Camii avlusunun insanı kuşatan o havası, ezan sesi ve kitaplar. Beni bambaşka dünyalara götürürdü o zamanlarda...

Bu sene, 33.sünü gerçekleştiren TÜYAP Kitap Fuarı'na ise taaaa yıllar evvel fuar daha Tepebaşı'nda iken gitmiştim. Oradan da aklımda kalabalıklar ve dar koridorlar kalmış en çok. Başka fuarlar da var unutamadığım mesela, bir iki sene ciddiyetle takip ettiğim Çağaloğlu'ndaki Babîali Kitap Günleri, Sonra Dolmabahçe Sarayı'nın bahçesindeki çadıra açılan kitap fuarı... Ama dediğim gibi, Sultanahmet Kitap Fuarı'nın yeri hep bir başka oldu benim için.

Gelelim 33. TÜYAP Kitap Fuarı'nı ziyaret edişimizin hikâyesine. 11 Kasım Salı günü, sabah saatlerinde girdik TÜYAP'tan içeri. Hafta içi ve sabah saatleri olması nedeniyle, fuarın tenha olacağını sanıyorduk ancak çok yanılmışız. Okul servisleri arka arkaya geliyordu çünkü. Haklı olarak pek çok öğretmen, bizim gibi düşünmüştü anlaşılın. Girişimiz rahat oldu, fazla kalabalık yoktu.

Vakit ilerledikçe, ziyaretçi sayısı da artmaya başladı. Daha doğrusu, öğrenciler desek daha doğru olur

herhalde. Bilhassa çocuk kitaplarının bulunduğu salonlardaki izdiham gerçekten de görülmeye değerdi. Ancak küçük okurların daha çok popüler kitap yayımlayan yayınevlerinin önünde birikmeleri, yığılmaları beni üzdü. Günümüzde popüler yayıncılık gerçekten de büyük bir hızla genişliyor ve daha da çok insana ulaşıyor. Yani hani kitap okunmuyor diyoruz ya, aslında bir yandan da çok kitap basılıyor ve kitap eklerinin listelerine bakılırsa çok da okunuyor. Ancak ilgi görmesini beklediğimiz kitaplar, hiçbir zaman eskimeyecek klasikler ise bir köşede hatırlanmayı bekliyorlar. İşte o gün fuarda, dolaşırken çocukları ne zaman, sihirli, mucizeli kitapların önünde görsem, aklımdan hep keşke biraz da başka şeyler, gerçek edebi eserleri fark edip de okusalar diye geçirdim içimden.

TÜYAP'ta bulunduğumuz saatlerde, kalabalıkla beraber içerdeki hava da gittikçe ağırlaşıyor. Hafta içi ve sabah saatleri olmasına rağmen durum böyleyse, fuarın hafta sonu nasıl olduğunu düşünmeye çalışıyoruz ama bu bile yorucu geliyor.

Bizim bulunduğumuz saatlerde, imza günü olan üç yazara denk geldik. Aydın Ilgaz, Mine Soysal ve Mavisel Yener okurlarıyla bir araya gelmişlerdi. Üçünün de çocuk kitapları yazarı olması, bu saatlerin çocuk okuyuculara ayrılmış olduğunun da bir göstergesi aslında.

Eskiden, kitap fuarları daha ağırbaşlı, daha mütevazı olurdu. Şimdi ise tam tersine rengârenk ve gösterişli stant-

İBB TÜYAP Standı

lar ağır basıyor. Eğer özel bir kitap ya da yayınevi aranmıyorsa, yayınevinin standını süsleyen resim ya da posterlerin büyümesine kapılabiliyor insan. Tıpkı Taschen yayınlarının standındaki, Muhammed Ali resmi gibi. Bilenler bilir, Taschen sanat ile ilgili kitaplar yayımlayan dünyanın önde gelen yayınevlerinden birisidir. Her yerde, bulamayacağımız Taschen kitaplarını karşımızda görünce, kitapları karıştırmadan edemiyoruz. Dünyanın, önde gelen ressamı ve eserleri kitap sayfalarından fırlayıp bir anda avucumuzun içine düşüyor. Van Gogh, Matisse, Hokusai, El Greco...

Fuarın en pahalı kitaplarından birisi Piri Reis Bahriye Kitabı". Bu kitaba, Boyut Yayıncılık'ın standında rast geldik. Piri Reis hakkında, pek az kitap bulunuyor. Boyut Yayıncılık, Piri Reis'in İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kütüphanesi'nde bulunan 'Kitabı Bahriyesi'ni yeniden yorumlayarak, yayımlamış.

Beyan Yayınları, 7 Güzel Adam dizisiyle beraber gençlerin dünyasına da giren şairleri ön plana çıkaran bir tanıtımla yer almış fuarda.

Fuarda en çok hoşuma giden şey ise yorgunluktan yere oturmuş, kitaplarını karıştırıp duran çocuklar ve gençler oldu. Ancak, bazı sıkıntılar da yok değil TÜYAP'ta. Mesela uzaklık, mesela mescid mevzuu. Fuar organizatörlerinin, mescit konusunda acilen bir iyileştirme planı düşünmeleri şart. Ne kadınların, ne de erkeklerin mescidi, talebi kesinlikle karşılayamıyor çünkü.

Gerçek kitap okurları, genellikle kitaplarını kendilerini arayıp bulmayı sever ve tavsiye ile de pek kitap okumazlar. O yüzden de, fuarlar onlar için binlerce kitabın bir arada sergilendiği bir kitap şöleni gibi bir şeydir. Kitap kurtları, kitapları seyretmeyi de severler. Bir de yayın dünyasını yakından takip etmek için de böyle etkinliklere katılmak faydalı oluyor. Ama bunun haricinde, gerçek kitap okuyucuları pek de böyle fuarları/ et-

kinlikleri takip etmiyorlar artık bence. Bir de, kitap fiyatlarının çok da uygun olmadığı düşünülürse, pek de cazip bir yanı kalmıyor fuarların.

O yüzden, ben de her yerde rastlayamadığım birkaç kitabı, fiyatları yüzünden almaktan vaz geçtim o gün. Ancak, fazla para verdiğimi, internetten alacak olsaydım çok daha uygununu bulacağımı bile bile birkaç kitabı almadan da duramadım. İşte, benim kitaplarım;

“Eskiden, kitap fuarları daha ağırbaşlı, daha mütevazı olurdu. Şimdi ise tam tersine rengârenk ve gösterişli standlar ağır basıyor.”

1-Amerika'da Bir Türk Şeyh Tosun'un Hatıratı-Sufi Yayıncılık; Tosun Bayraktaroğlu'nu yıllardır bilirim. Hatta birkaç eserini görmüşlüğüm de vardır. Fakat o zamanlarda bu kadar ilgimi çekmemişti. Son birkaç senedir de onunla ilgili yazıları ve röportajlarını ilgiyle okuyorum. O yüzden de 2012 yılında basılmış hatıratını Sufi Yayıncılık standında görünce almadan edemedim.

2- Amok Koşucusu- Sahaf Mendel; Stefan Zweig -Doğu-Batı Yayınları; Stefan Zweig kitapları kadar ölümüyle de ünlü bir yazar. 2.Dünya Savaşı sırasında ülkesini terk etmek zorunda kalan Zweig, 1942'de eşi birlikte Brezilya'da intihar eder. Açıkçası yabancı yazarların kitaplarını alırken hep biraz çekinirim; kötü çevirinin bir eseri nasıl mahvettiğini çok gördüğüm içinde, artık temkinli yaklaşıyorum tercüme kitaplara. Fakat nedense, 'Amok Koşucusu- Sahaf Mendel' kitabını tereddütsüz aldım. Kitabı, bir akademisyen olan Gülperi Sert çevirmiş. Orta çağ yazma eserlerine benzettiğim, bu kitabın kapağını pek beğendim.

3-Sel Yayınları, fuarın büyük ölçekli standlarından biriydi. Buradan üç adet kitap aldım. Kitaplar şunlar; şu sıra elimde Kemal Varol'un 2014 Cevdet Edebiyat Ödülünü alan romanı 'Havar'. Kitap son yıllarda okuduğum en iyi romanlardan birisi. Durum böyle olunca, adı minicik yazılmış olsa da Sel kitapları arasında, görünce ilk Kemal Varol'u fark etmiş oldum. Algıda seçicilik diye buna deniyor herhalde! Böylece Kemal Varol'un hazırlamış olduğu 'Demiryolu Hikâyeleri'ni almış oldum. Demiryolu Hikâyeleri'nin içinde Türk Edebiyatının değişik dönemlerinden yirmi bir yazarın demiryolları ile kesişen hikâyesi bulunuyor.

Sel Yayıncılık'tan aldığım ikinci kitabım ise yine bir öykü kitabı: 'Gümüş Damacana'. Yazarı ise Amerikalı yazar, Truman Capote. Capote'den ilk hikâyeleri, taa yıllar yıllar evvel Adam Öykü Dergisi'nde okumuştum. Sel Yayıncılıktan satın aldığım, üçüncü kitap çocukluğumda filmi seyredip de çok etkilendiğim bir roman; 'Bülbülü Öldürmek'. Yayınlandığı yıl Pulitzer Ödülünü de alan 'Bülbülü Öldürmek' adalet ve dürüstlüğün önemine vurgu yapıyor. Kitabın yazarı Harper Lee, Truman Capote ile yakın arkadaş. Ancak, her zaman gözler önünde yaşayan Capote'nin aksine münzevi bir hayat sürmüş Harper Lee.

4- The Graphic Work M.C. Escher- TASCHEN; Maurits Cornelis Escher ya da sanatçının kullandığı şekliyle M.C. Escher 2 ve 3 boyutlu grafikleriyle ünlenmiş bir sanatçı. Escher'in öğrencilik yılları boyunca, okulla arası hiçbir zaman iyi olmamış. Derken, çizimlerini gösterdiği bir öğretmenin teşvikiyle grafik eğitimi almış Escher, ardından öğrencilik zamanlarından yıllar yıllar sonra kardeşinin vesilesiyle Matematik ile tanışmış. Ve eserlerinde de, matematiği bol bol kullanmış. Bilhassa 'sonsuzluk' imgesi üzerine çalışan Escher'in, Endülüs sanatından etkilendiği de söylenir. TASCHEN'den aldığım M.C.Escher kitabında sanatçının en bilindik çalışmaları ve kullandığı teknikler yer alıyor. Belirtmeden geçmeyeyim, kitabı TASCHEN'in indirimli bölümünden satın aldım!

ve oturdumu bir masaya
hakkını verir çay içmenin...

Cahit Zarifoğlu

Çay Vakti

Seda DUMAN

Yazı İşleri Müdürlüğü

Ona, bazen gürül gürül yanan bir sobanın, bazen bir semaverin o vakur duruşunda ağır ağır pişerken rast gelirsiniz. Kimi zaman, soğuk bir kış günü bir kahvehane ocağında içinizi ısıtır, kimi zaman sıcak yaz akşamlarında hararetinizi almak için arkadaş olur. Nerede rastlarsanız rastlayın, yanında ince belliler dizilince sizi cezbeder öncelikle. Hakkı, şekersiz içmektir. Çünkü dost sohbeti, gülümsemesi tatlandırır içimizi. Tek seferlik olmasın, uzun oturulsun diye çay suyunu düşürürüz ocağa. İçsin ki muhabbetimiz artsın, içsin ki dostluğumuz 40 yıllık değil ömürlük olsun isteriz. İşte bu düsturla biz de düştük İstanbul sokaklarına, denedik demlendik. Ve sizin için öğrendik en gözde çay mekânlarını.

MATYA CAFE

Samatya'da gizli bir köşe MATYA Cafe. Öyle haydi gidelim de, Matya Cafe'de bir çay içelim diyeceğiniz bir yer değil. Tesadüfen Samatya sokaklarında dolaşırken, belki de sahilden balığınızı aldıktan sonra dinlenmek için uğrayıp bir demli çayını içersiniz. İlk defa gelenler için mekânın hayli ilgi çekici olduğunu söyleyelim öncelikle. Burada, kendinizi bir Türk filminin sahnesinin içersinde sanabilirsiniz. Duvarlarında, Yeşilçam'ın ünlü aktör ve aktrislerinin fotoğrafları asılmış, bir köşesinde 70'lerin o kulağımızı okşayan plakları, 45'likler duruyor. Buram buram yaşanmışlık kokuyor bu mekânda. Size çay ikram ediyorlar; ancak bundan sonrası size kalmış, istediğinizi yiyip içebilirsiniz. Hayallere dalıp uzak dünyalara da gidebilirsiniz. Matya Cafe'de 2 ince belli bardak çay 4 lira.

CHA'YA CAFE

Beyoğlu Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nden aşağıya doğru devam ettiğinizde, sağda küçük balkonlu 'Cha'ya' gözünüze çarpacaktır. Burası, Beyoğlu'nun son zamanlardaki gürlüğü ile kalabalığından uzaklaşmak isteyenlere alternatif bir mekân. Kalabalık içinde bir sessizlik gibi. İçeri adım attığınızdan itibaren, hemen bir farklılık dikkatinizi çekiyor. Rahat ve uzun sohbetler için köşede bir sedir var. Başka bir köşede ise hem ders çalışıp hem de bir şeyler atıştırabileceğiniz masalı bir bölüm var. Diğer bir bölümünde ise, çağ ocağına benzer bir tasarım mevcut. Oturup menüye baktığınızda, kafanız karışacaktır emin olun. Bu kadar çay çeşidini bir arada görmek ve hangisinin damak tadınıza uyacağına karar vermek aslında güç bir iş.

İşte, bu aşamada, mekânın güler yüzü sahipleri devreye giriyor ve damak tadınıza uyabilecek lezzet seçeneklerini size sunuyorlar. Zaten müşterilerin çoğunluğu da, fazla da düşünmeden, kendini onların seçimlerine bırakıyor. Ben 'kavunlu çay' denedim mesela,

gayet de lezzetliydi. En beğenilenleri sorduğumdaysa, vanilyalı ve beyaz çayın favoriler arasında olduğunu öğrendim. Sunuma gelince, bildiğimiz Türk usulü çay istediğinizde ince belli bardağınız önünüzde beliriveriyor; lezzetli kurabiyeler eşliğinde. Bitki ve çeşitli ülkelerin çaylarının sunumu ise bir demlikte, ince dilimlenmiş portakal ve limon eşliğinde geliyor. 3 demlikten 3 bardak çay çıkıyor ve fiyatı da 13 TL.

ÇENGELKÖY ÇINARALTI ÇAY BAHÇESİ

Çınaraltı, Çengelköy'le özdeşleşmiş bir yer. Sanırım Anadolu yakasının en eski mekânlarından. Çınar gölgesi, yaz günlerinde gerçekten de klima etkisi yapıyor. Yalnız, her vakit tıklım tıklım dolu oluşunu, çayın lezzetine mi yoksa mekânın konumunun güzelliğine mi yormak lazım bir türlü karar veremedim. Buranın, diğer mekânlarda rastlayamayacağınız bir özelliği var. Çınaraltı'nda otururken, yanınıza içecek hariç her şey getirebilirsiniz. İster evinizde hazırladığınız kahvaltılıkları, ister börekçiden aldığınız börek, poğaçaya ya da pideleri ya da fırından aldığınız sıcak simitleri. Eee yanına da İstanbul'un o güzel manzarası da eşlik edince tadından yenmez oluyor, artık masada ne varsa. Ayrıca alternatif olarak kendi çıkardıkları menüleri de mevcut. Özellikle Çınaraltı Menemeni olarak bilinen menemeni çok meşhur.

PIYER LOTİ

Eyüp denince, ilk akla gelen mekânlardan Piyerloti Kahvesi, Haliç'e ve geri planda Galata silüetine hâkim bir noktada bulunmasıyla Fransız yazar Pierre Loti için de ilham kaynağı olmuş ve adını da buradan almış. Eyüp sırtındaki Pierre Loti Kahvesi, bütün Haliç'in tepeden görülebildiği, doğal ve sakin bir mekân. Eyüp, dini mekânları, mezarlıkları, doğal güzellikleriyle önemli ve eski bir yerleşim bölgesi. Bu bölgenin dinginliği ve huzuru Piyer Loti'ye de yansımış. Son zamanlarda kalabalığından dem vursam da, tıpkı Filibeli Ahmet Hilmi

'nin meşhur eseri 'Amak_ı Hayal'de olduğu gibi insana 'hayal ile gerçek' in 'yaşam ile ölüm'ün ne kadar da iç içe olduğunu hissettiriyor. Uzun bir yürüyüş parkuru olmasına rağmen, Eyüp istasyonundan binilen teleferik binenlere, havada uçar gibi gitmenin yanı sıra manzaranın güzelliği ve heyecanını da yaşıyor. Simit, çay ve kaşar peynirin tadını burada başka bir türlü alıyorsunuz.

KÜÇÜK AYASOFYA ÇAY BAHÇESİ

Bambaşka bir tadı var Küçükayasofya'nın. Huzur mu desem, sakinlik mi, samimiyet mi bilemedim bir türlü. Tanıdık bir ruh hali. İçeri adım attığınız andan itibaren, bu hal sizi etkisi altına alıyor; Küçük Ayasofya Camisi'nin sükûneti üzerine ruhunu üflüyor öncelikle. Bahçenin ortasında gürül gürül yanan sobanın sıcaklığı ilklere nüfuz ederken, öte yandan sobanın üstündeki kestaneler çarpıyor gözünüze. Burası evimdeyim rahatlığını sunuyor insana. Elma çayı, vazgeçilmezim bu mekânda. Buraya gelip de elma çayını içmeden dönmeyin derim. Küçükayasofya'da otururken, kendinizi uzun edebiyat sohbetlerinin ortasında ya da atölyeleri keyifle dolaşırken bulabilirsiniz. Bu gezinti esnasında, size bahçenin müdavimi kedicikler de eşlik edecektir.

EMİNÖNÜ- KADIKÖY VAPURU

İstanbul'un süsüdür vapurlar. Bu yüzden yeri de değeri de bambaşkadır, İstanbulluların gözünde. Vapur denince de, çay ve simit akla gelen ilk şeylerdir. İş çıkışında veya boğaz havası almak için keyifle binilen bir vapur yolculuğunda; simit ve peşinizden uçup gelen martılara çayımızı eşlik etmese olmaz. Onlarsız zaten tadı çıkmaz bu yolculuğun. Çay mekânı olarak vapurları yazmamak olmazdı sanırım. İçmeyen var mıdır bu güzergâh arasında gelip giderken sıcak bir bardak çay?

Yahya Kemal'in Ardından

Gülizar Taş

Hukuk Müşavirliği

Yahya Kemal Beyatlı hakkında, birkaç mısra yazı yazmak... Dost arkadaş muhabbetinde hemen fütursuzca evet demek, ne büyük hadsizlikmiş meğerse. Verilen söz akittir, bu sebeple âcizane büyüğümüzü bir bilenin Beşir Ayvazoğlu'nun analiz ve yorumu ile ifade etmek en doğrusu sanırım;

"1923 öncesinin yok sayıldığı bir devirde etkili, fakat kavgacı olmayan bir muhalefetle kültürde sürekliliğin önemini vurgulamak..."

Türk tarihinin ve kültürünün bir özeti olarak gördüğü İstanbul'da odaklanan şiiri ve düşüncesi, Osmanlı kültürüyle Cumhuriyet devrinde inşa edilmek istenen kültür arasında köprüler kurarak kimlik krizini aşmaya çalışanlar için sağlam bir tutamak olmak..."

Beşir Ayvazoğlu'nun ifadesi ile "kültürde süreklilik".Yaş kemale erdikçe hayatta tamda her şeyden umudunu kesmiş ve yorulmuş bir halde iken, yorgun ve nemli gözlerle öze dönmek zorunda kalan arayıştaki insanın belki de en başta olması gereken nokta. Teneffüs etmek...Hissetmek... İnkışafın mihenk noktası.

Kimlik krizi; sadece gençleri değil, "artık, limandan demir alma zamanı gelmiş" insanı dahi keskin hatlarla kuşatan, evirip çevirip kendinden bihaber kılan MODERN ÖZGÜR MESUT İNSANIN YOKOLUŞ KRİZİ. Belki de aynı ızdırabı yaşamış olan şair, bu krizdeki insanımıza köklü kültürel dokumuzun yol gösterici olabileceğini vurguluyor. Genç denecek yaşta, Fransa'da farklı tecrübelerde bulunan şairin bu yönelişi ve devamında gönlünden neşet eden şiirler ne büyük miras. Yoksa, tefekkür mü demek lazım gelir? Şairin, Cenabı Mevla'nın lütfu duyularına olmasa bu hissedişlerimiz olabilir miydi?

"Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün birbiri arkasına gelişinde akli başında olan kimseler için gerçekten açık ibretler vardır." (Âl-i İmran, 190.)

"Göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (tefekkür ederler) ve Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz (derler)." (Âl-i İmrân, 191.)

İnşallah, bizler de "tozlu zaman perdesi her an aradan" ,"Gecenin bitmeğe yüz tuttuğu andan beridir" kaldıranlardan oluruz.

Cenabı Allah bu vesile ile, Yahya Kemal Beyatlı'ya gani gani rahmet eylesin Amin...

Meraklısı için kaynakça:

Yahya Kemal "Eve Dönen Adam"
Beşir Ayvazoğlu
Kapı Yayınları

SÜLEYMANİYE'DE BAYRAM SABAHİ

Kalkıyor tozlu zaman perdesi her an aradan
Gecenin bitmeğe yüz tuttuğu andan beridir,
Duyulan gökte kanad, yerde ayak sesleridir.
Bir geliş var!.. Ne mübarek, ne garib alem bu!..
Hava boydan boya binlerce hayaletle dolu...
Her ufuktan bu geliş eski seferlerdendir;
O seferlerle açılmış nice yerlerdendir. ...

...

Kimi gökten, kimi yerden üşüşüp her kapıya,
Giriyor, birbiri ardınca, ilahi yapıya.
Tanrının mabedi her bir tarafından doluyor,
Bu saatlerde Süleymaniye tarih oluyor.

...

Ne kadar duygulu, engin ve mübarek bu seher!
Kadın erkek ve çocuk, gönlü dolanlar, yer yer,
Dinliyor hepsi büyük hatıralar rüzgârını,
Çaldıran topları ardınca Mohaç toplarını.
Gökte top sesleri, bir bir, nerelerden geliyor?
Mutlaka her biri bir başka zaferden geliyor:
Kosvadan, Niğboludan, Varna'dan, İstanbul'dan..
Anıyor her biri bir vak'ayı heybetle bu an;
Belgrad'dan mı? Budin, Eğri ve Uyvar'dan mı?
Son hudutlarda yücelmiş sıra-dağlardan mı?
Deniz ufkunda bu top sesleri nerden geliyor?
Barbaros, belki, donanmayla seferden geliyor!..
Adalar'dan mı? Tunus'dan mı, Cezayir'den mi?
Hür ufuklarda donanmış iki yüz pare gemi
Yeni doğmuş aya baktıkları yerden geliyor;
O mübarek gemiler hangi seherden geliyor?
Ulu mabedde karıştım vatanın birliğine.
Çok sükkür Tanrıya, gördüm, bu saatlerde yine
Yaşayanlarla beraber bulunan ervahı.
Doludur gönlüm ışıklarla bu bayram sabahı.

Eğlenerek İngilizce öğrenmek ister miydiniz?

www.duolingo.com

The screenshot shows the Duolingo website homepage. At the top, there is a navigation bar with the Duolingo logo, a language selector set to 'Türkçe', and a 'Giriş' button. Below the navigation bar is a large blue banner with a globe icon and the text 'Ücretsiz İngilizce öğren. Sonsuza kadar.' (Learn English for free. Forever.) A green 'Başlayın' (Start) button is prominently displayed. Below the banner, there are three columns of text in Turkish, each starting with 'İngilizce öğrenmek istiyorum ama ne vaktim var ne de param diyorsanız eğer; dijital ortamdaki eğitimler sizin için tam biçilmiş kaftan. Duolingo yabancı dil eğitimi veren bir platform. Duolingo'nun Dünyanın çeşitli ülkelerinden, 42 milyon kullanıcısı bulunuyor. Türkiye'den katılanların sayısı ise 300 bin civarında. Platformun kurucuları, ücretsiz eğitimin herkesin hakkı olduğu düşüncesinden yola çıkarak bu projeyi gerçekleştirmiş. Duolingo yöneticilerinin, Duolingo'da 34 saatlik bir eğitim min bir üniversite dönemindeki eğitime denk olduğuna dair de bir iddiaları var. Duolingo'da şu anda 17 dil öğretiliyor. Site'nin en önemli özellikleri, derslerin kişiselleştirilmesi ve eğlenceli bir şekilde sunulması. <https://www.duolingo.com/>

Edebistan yenilendi!

edebistan.com, internet üzerinden yayın yapan e-dergilerin en eskilerinden birisi. 15 yaşındaki edebistan.com, yıllardır iyi edebiyat için çalışıyor. Bilhassa, öykü türündeki eserleriyle dikkati çeken site, geçtiğimiz günlerde yenilendi. Yayın kadrosunda da değişiklikler gerçekleştiren edebistan.com'da Ömer Lekesiz uzun yıllar genel yayın yönetmenliği yapmıştı. Bu görevi, yeni dönemde öykücü Cemal Şakar devralmış. edebistan.com'un öykü editörlüğünü ise öykü ve roman yazarı Güray Süngü yapıyor. Şair Ali Emre ise şiir editörü olarak yer alıyor.

<http://www.edebistan.com/>

Bir dünya ses!

aleminsesleri.com, bir Abdullah Kibritçi projesi. "Güzel şarkılardan haber ver" başlığıyla yayın yapan aleminsesleri.com'un gerçekten de farklı bir havası var. Unutulmuş, arada kalmış, hakkı bilinmemiş müziklere buradan ulaşabilirsiniz. aleminsesleri.com' da gerçekten de adı gibi bir dünya dolusu sesi dinlemek mümkün. Fikriniz olsun diye birkaç sanatçı ismi verelim; Kırmıli Selma Agat, Moritanya'nın dünyaca ünlü kadın şarkıcısı Dimi Mint Abba, Kanadalı grup Chinawoman, Ozzy Osbourne, Sinead o'Connor, Esmâ Redzepova, Talk Talk, Dino Merlin, Moby, Feiroz...

Bu liste böyle uzar gider. En iyisi, âlemin seslerine siz de bir kulak verin. Bakalım, size neler söyleyecek "bi dünya ses"?

<http://www.aleminsesleri.com/>

40. sayımızın 'Düşün Cevap Ver' bölümünün soruları şunlardır:

- 1- 39.sayımızda kimlerle röportaj yapmıştık?
- 2- Ortaokuldan sonra okuyamadı. Hayatının bir döneminde, ırgat kâtipliği, ırgatbaşılık, öğretmen vekilliği, kütüphane memurluğu, traktör sürücülüğü, çeltik tarlalarında kontrolörlük ve gaz kontrol memurluğu yaptı. Eserleri arasında 'Yer Demir Gök Bakır', 'Yılanı Öldürseler', 'Ağrı Dağı Efsanesi' sayılabilir. Gerçek adı, Kemal Sadık Göğçeli olan dünya çapındaki bu yazarımız kimdir?
- 3- Geçtiğimiz günlerde gerçekleşen ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi aşçıların 4 altın ile 10 gümüş madalya kazandığı yarışmanın adı nedir?
- 4- Amigdala ne demektir?

Cevaplarınızı dl.bailesi@ibb.gov.tr e-posta adresimize gönderebilirsiniz.

39. sayımızdaki 'Düşün Cevap Ver' bölümünün doğru cevapları;

- 1- Uhdiye
- 2- Dedikodu
- 3- Edirnekapı Evde Sağlık Birimi; Fatih Kafalı-Coğrafi Bilgi Sistemler Müdürlüğü; Şebnem Altuntaş, Filiz Denizer-İSMEK; Fatma Çağdaş Börekçi-KKM; Muhsin Akkuş, Mehmet Ceneran; Sosyal İdari İşler Müdürlüğü; Merve Zengin, Tuğçe Ağba-ZTBB; Ziya Öncel -IETT
- 4- İhsan Sıtkı Yener

39. sayımızdaki 'Düşün Cevap Ver' bölümümüze katılarak hediye kazanan talihlilerimiz;

- Tahsin Aksoy-Hal Müdürlüğü
- Adem Karakaya-Coğrafi Bilgi Sistemi Müdürlüğü
- Gökçe Torun Şahin-Şehir Planlama Müd.

VEFAT

Çalışma arkadaşlarımızdan Harita Müdürlüğü'nde görevli Mesut Emre ÇAKIR ile Trafik Müdürlüğü'nde görevli Selahattin Koray KIRKPANTUR Hakk'ın rahmetinekavuşmuşlardır.

Büyükşehir Ailesi olarak; Mesut Emre ÇAKIR ile Selahattin Koray KIRKPANTUR'a Allahtan rahmet, ailesine ve çalışma arkadaşlarına da sabırlar dileriz.

EMEKLİ

Tülay TAŞÇI	İnsan Kaynakları Müdürlüğü
Nimet BALLI	Acil Yardım ve Cankurtarma Müdürlüğü
Şükrü ÖZTÜRK	İtfaiye Daire Başkanlığı
Ömer ARSLAN	AKOM
Mehmet DÜŞÜNGÜLÜ	Mezarlıklar Müdürlüğü
Hasan İBRAHİMOĞLU	Teftiş Kurulu Başkanlığı
Ali DİNÇER	Sosyal ve İdari İşler Müdürlüğü
Hasan GENÇDAL	Gıda ve Kontrol Müdürlüğü
Mehmet Fehmi UYSAL	Su Ürünleri Hali Müdürlüğü
Hakkı DOĞAN	Satın alma Müdürlüğü
Celal GÜNCÜ	İnsan Kaynakları Müdürlüğü
Ahmet KAYKISIZ	İtfaiye Daire Başkanlığı
Fahrettin Kadir ERİŞ	İnsan Kaynakları Müdürlüğü
Muharrem Cem DAVRAN	Şehir Tiyatroları

Emekli olmuşlardır. Büyükşehir Ailesi olarak, emeklilerimize bundan sonraki hayatlarında sağlıklı ve huzur dolu günler dileriz.

İBB ŞEHİR TİYATROLARI MART OYUN DÜZENİ

İBB ŞEHİR TİYATROLARI'NDA 2'Ü YENİ 33 OYUN

GAZİOSMANPAŞA SAHNESİ 0212 578 60 67

Cin Kabinesi
5-6-7 Mart 2015
Yazan: Ira Lewis
Çeviren: Can Doğan
Yöneten: Can Doğan

Ölü Adamın Cep Telefonu
12-13-14 Mart 2015
Yazan: Sarah Ruhl
Çeviren: İrem Arslan Aydın
Yöneten: Arda Aydın

Hidrellez (M)
19-20-21 Mart 2015
Yazan: Firuze Engin
Yöneten: Ali Yaylı

Komşum Hitler
26-27-28 Mart 2015
Yazan: Ali Cüneyd Kılıcıoğlu
Yöneten: Tolga Yeter

Boya Benek (Ç.O)
8 Mart 2015
Yazan: Gökçe Delağrange
Yöneten: Ece Okay

Bisküvi Adam (Ç.O)
15-22-29 Mart 2015
Yazan: David Wood's
Çeviren: Esin Eden
Yöneten: Nihat Alpteki

KAĞITHANE SADABAD SAHNESİ 0212 321 73 95

Bir Yaz Gecesi Rüyası
5-6-7 Mart 2015
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Özdemir Nutku
Yöneten: Aleksandar Popovski

Kerbela (M)
12-13-14 Mart 2015
Yazan: Ali Berktaş
Yöneten: Ayşe Emel Mesci
Müzik: Tahsin İncirci

Cıbalı Karakolu (M)
19-20-21 Mart 2015
Yazan: Henri Keroul - Albert Barre
Uyarlayan: Muammer Karaca - Refik Kordağ
Yöneten: Nedret Denizhan

Ölü Ordunun Generali
26-27-28 Mart 2015
Yazan: İsmail Kadare
Uyarlayan: Yeton Neziray
Çeviren: Bilge Emin
Yöneten: M. Nurullah Tuncer

Alaaddin'in Sihirli Lambası (Ç.O)
8-15-22-29 Mart 2015
Yazan: Turgay Yıldız
Yöneten: Özgür Atkin

KAĞITHANE KÜÇÜK KEMAL ÇOCUK TİYATROSU SAHNESİ 0212 321 73 95

Bir Gün Ayakkabımın Teki (Ç.O)
5-12-19-26 Mart 2015
Yazan: Derya Yıldırım
Yöneten: Özgür Kaymak Tanık

GAZİOSMANPAŞA FERİH EGEMEN ÇOCUK TİYATROSU SAHNESİ 0212 578 60 67

Kedi ile Palyaçı (Ç.O)
5-12-19-26 Mart 2015
Yazan-Yöneten: Erhan Özçelik

FATİH REŞAT NURİ SAHNESİ 0212 526 53 80

Türkiye Kayası "Bir Göç Hikayesi"
4-5-6-7 Mart 2015
Yazan: Fehime Seven
Yöneten: Sükrü Türen

On İki Ökelti Adam
11-12-13-14 Mart 2015
Yazan: Reginald Rose
Çeviren: Cemal Berk
Yöneten: Arif Akkaya

Zengin Mutfağı
18-19-20-21 Mart 2015
Yazan: Vasif Öngören
Yöneten: Aslı Öngören

Ölü Adamın Cep Telefonu
25-26-27-28 Mart 2015
Yazan: Sarah Ruhl
Çeviren: İrem Arslan Aydın
Yöneten: Arda Aydın

Piti (Ç.O)
8-15-22-29 Mart 2015
Yazan-Yöneten: Okan Karaca

KADIKÖY HALDUN TANER SAHNESİ 0216 349 04 63

Vişne Bahçesi
4-5-6-7 Mart 2015
Yazan: Anton Čehov
Çeviren: Belgi Paksoy
Yöneten: Engin Alkan

Lysistrata "Kadınlar Da Savasır"
11-12-13-14 Mart 2015
Yazan: Aristophanes
Çeviren: Azra Erhat-Sabahattin Eyüboğlu
Yöneten: Kemal Kocatürk

İsimsiz
18-19-20-21 Mart 2015
Yazan-Yöneten: Özgür Kaymak Tanık

Sırca Hayvan Koleksiyonu
25-26-27-28 Mart 2015
Yazan: Tennessee Williams
Çeviren: Ayтуğ İz at
Yöneten: Yıldırım Fikret Urağ

Harikalar Mutfağı (Ç.O)
8-15-22-29 Mart 2015
Yazan: Halkuk İşik-Ege İşik
Yöneten: Arda Aydın

ÜSKÜDAR MUSAHPZADE CELAL SAHNESİ 0216 553 03 97

Cürüm Temel "İlk Oyun"
4-5-6-7 Mart 2015
Yazan: Emile Fabre
Yöneten: Engin Alkan

Komşum Hitler
11-12-13-14 Mart 2015
Yazan: Ali Cüneyd Kılıcıoğlu
Yöneten: Tolga Yeter

Kısa Kısa
18-19-20-21 Mart 2015
Yazan: William Shakespeare
Yöneten: Zisan Ugurlu

Ateşli Sabir (Postacı)
25-26-27-28 Mart 2015
Yazan: Antonio Skarmeta
Çeviren: Aziz Çalışlar
Yöneten: Ragıp Yavuz

Üzün Ağaçlar Ülkesi (Ç.O)
8-15-22-29 Mart 2015
Yazan: Gökçe Yaşar
Yöneten: Yesim Koçak - Selin Türkmen

HARBIYE MUHSİN ERTUĞRUL SAHNESİ 0212 455 39 19

Ölü Ordunun Generali
4-5-6-7 Mart 2015
Yazan: İsmail Kadare
Uyarlayan: Yeton Neziray
Çeviren: Bilge Emin
Yöneten: M. Nurullah Tuncer

Kabare (M)
11-12-13-14 Mart 2015
Yazan: Joe Masteroff
Çeviren: Aclan Büyüktürkoglu
Müzik: John Kander
Yöneten: Yücel Erten

İstanbul Efendisi (M)
18-19-20-21 Mart 2015
Yazan: Musahhpzade Celal
Yöneten: Engin Alkan

Sekerpare (M)
25-26-27-28 Mart 2015
Yazan: Yavuz Turgul
Uyarlayan: Engin Alkan
Yöneten: Engin Alkan

Balon (Ç.O)
22-29 Mart 2015
Yazan: Murat Karahüseynoğlu
Yöneten: Murat Özcan

Bir Gün Ayakkabımın Teki (Ç.O)
15 Mart 2015
Yazan: Derya Yıldırım
Yöneten: Özgür Kaymak Tanık

Damlaların Dansı (Ç.O)
8 Mart 2015
Yazan: Sema Ergenekon - Gökhan Aktemur
Yöneten: Cengiz Özek

ÜMRANİYE SAHNESİ 0216 634 26 70

Kısa Kısa
5-6-7 Mart 2015
Yazan: William Shakespeare
Yöneten: Zisan Ugurlu

Sırca Hayvan Koleksiyonu
12-13-14 Mart 2015
Yazan: Tennessee Williams
Çeviren: Ayтуğ İz at
Yöneten: Yıldırım Fikret Urağ

Terzi
19-20-21 Mart 2015
Yazan: Sławomir Mrozek
Çeviren: Nese Taluy Yüce
Yöneten: Ragıp Yavuz

Cıbalı Karakolu (M)
26-27-28 Mart 2015
Yazan: Henri Keroul - Albert Barre
Uyarlayan: Muammer Karaca - Refik Kordağ
Yöneten: Nedret Denizhan

İstik Sever Max (Ç.O)
8-15-22 Mart 2015
Yazan: Volker Ludwig - Carsten Kruger
Çeviren: Meriç Gök
Yöneten: Kubilay Penbekioğlu

Bir Gün Ayakkabımın Teki (Ç.O)
29 Mart 2015
Yazan: Derya Yıldırım
Yöneten: Özgür Kaymak Tanık

FUAYE SOHBETLERİ

14 Mart 2015 Aliye Uzunatağan-Aslı İçözü
28 Mart 2015 Macit Koper-Orhan Alkaya

(M) Müzikal (Ç.O) Çocuk Oyunu

Oyun Saatleri: Çarşamba: 15:00 / 20:30 Perşembe: 14:00 (Ç.O) - 20:30 Cuma: 20:30
Cumartesi: 15:00-20:30 Pazar: 12:00 (Ç.O) - 15:00 (Ç.O)

Müzikal Tam Bilet: 17 TL
İndirimli Bilet: 12 TL
Oyunlar Tam Bilet: 14 TL
İndirimli Bilet: 9 TL
Çocuk Oyunları Tam Bilet: 3.50 TL

Mart biletleri İBB Şehir Tiyatroları giselerinde ve
www.ibb.gov.tr adresinde satışa sunulmuştur.
Perşembe günü indirimli gündür.

GEİSE SAATLERİ:
Pazar - Pazartesi - Salı: 11.00-18.00
Diğer Günler: 11.00-20.30

27 Mart Dünya Tiyatro günününüz Kutlu Olsun.
Oyunlarımız Ücretsizdir.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ŞEHİR TİYATROLARI
Genel Sanat Yönetmeliği: 0212 455 39 00
Müdürlük: 0212 455 39 00
Basın ve Halkla İlişkiler: 0212 455 39 34 - 35
https://www.facebook.com/istanbulsehrintiyatrosu
https://twitter.com/sehir_tiyatrosu
Mail: basinyayin@ibb.gov.tr
Toplu Rezervasyon Destek: 0212 455 39 25
Hafta İçi: 08.00-16.30 Online Bilet Satışı: www.ibst.gov.tr

Genel Sanat Yönetmeni: Erhan YAZICIOĞLU

İletişim Noktaları

Her
meydanda
bir İBB

Talepleriniz,
rotamızı
belirliyor.

Birlikte
sürekli
iletişim

BÜYÜKŞEHİR'LE
ANINDA
İLETİŞİM

Samimi,
şeffat ve
çözüm üreten
adresiniz

Birçok
noktadan
belediyenize
ulaşın

Siz iletin,
Biz çözelim

[f](#) [t](#) [p](#) [i](#) [v](#) /ibbPR

[f](#) [t](#) /ibbBeyazmasa

halklailiskiler.ibb.gov.tr

Büyükşehir
ailesi

Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı
Halkla İlişkiler Müdürlüğü

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ